

MONITORUL OFICIAL

AL ROMANIEI

ABONAMENTUL :

PE AN, TREI-DECI ȘI ȘASE; ȘESB LUNI, 20 LEI
(Anul I Ianuarie și anul II Iulie)

ANUNCIURILE :

LINIA DE TREI-DECI LITERE, TREI-DECI BANI
(Inserarea II-a și mai departe, 20 b.)

Prețul unei publicații judiciare,

până la cinci-zeci linii, cinci lei; țăra mai
mare de cinci-zeci linii, zece lei

DIRECȚIUNEA :

strada Germană, curtea Șerban-Vodă

Scrisorile nefrancate se refuză

Inserții și reclame, 60 b. linia,

inserarea II-a și mai departe, 30 bani linia.

Anunțurile se primesc și cu anul

SUMAR

PARTEA OFICIALĂ. — *Ministerul justiției*:
Decret.

Ministerul afacerilor străine: Prescurtări de
decrete.

Ministerul de interne: Prescurtare de decret.

Ministerul de finance: Decisuni.

PARTEA NEOFICIALĂ. — *Relațiune*. — Co-
municat. — *Depeși telegrafice*. — Ședința Sena-
tului de la 28 Septembrie. — Adunarea deputa-
ților: Anex la procesul-verbal al ședinței din 29
Septembrie. — Continuarea discursului D-lui
Furculescu.

Anunțuri ministeriale, judiciare, administra-
tive și particulare.

PARTEA OFICIALĂ

București, 30 Septembrie 1878.

MINISTERUL DE JUSTIȚIE.

CAROL I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința na-
țională, Domn al Românilor,

La toți de față și viitori, sănătate.

Vădând raportul ministrului Nostru
secretar de Stat la departamentul de
justiție, cu No. 9,960;

Vădând votul Adunării deputaților
dat în ședința din 20 Septembrie anul
curent;

În puterea art. 93 și 113 din Con-
stituțiune,

Am decretat și decretăm ce urmează:

LEGE.

Art. I. Se deschide pe seama mini-
sterului de justiție un credit estrema-
r de lei 586 bani 71, asupra eser-
ciului anului curent 1878, spre a se
plăti drepturile câștigate de diferite
persoane pentru servicii îndeplinite în
exercițiul închis 1876.

Art. II. Acest credit se va acoperi
din suma de lei 536,561 bani 73, a-
locată, în bugetul general al Statului
pe 1878, pentru asemenea credite.

Acastă lege s'a votat de Adunarea
deputaților, în ședința din 20 Septem-
bre 1878, și s'a adoptat cu majoritate
de 56 voturi, contra a 8.

Vice-președinte, A. Stolojan.

(L. S. A. D.) Secretar, *Dim. I. Ghica.*

Promulgăm această lege și ordonăm
ca ea să fie investită cu sigiliul Statu-
lui și publicată prin *Monitorul oficial*.

Dat în București, la 27 Septembrie
1878.

CAROL.

Ministru secretar de Stat la departamentul
de justiție, Eug. Stătescu.

Ministru secretar de Stat la departamentul
de finance, I. Câmpinenu.

No. 2,203.

MINISTERUL AFACERILOR STRĂINE.

Prin înaltul decret cu No. 2,188,
Măria Sa Domnitorul a bine-voit a
conferi crucea de mare oficiară al or-
dinului *Stéoa României* D-lui Ioan
Bălăcenu, trimis estremaordinar și mi-
nistru plenipotențiar la Viena.

Prin înaltul decret cu No. 2,191,
Măria Sa Domnitorul a bine-voit a con-
feri medalia de aur *Serviciu credin-
cios* D-lui Iorgu Niculescu, fost sub-
prefect la Câmpina, și D-lui Henri
Albert Bauman, șef de deposit princi-
pal al drumurilor de fer române.

Prin înaltul decret cu No. 2,192,
Măria Sa Domnitorul a bine-voit a

conferi medalia *Serviciu credincios*,
de aur, D-lui Iohan Ialovitzki, capel-
maister al muzicii regimentului 5 de
linie, și aceea de argint sergen-
tului Simon Mandelbaum, caporalului
Pitariu Ioan și soldaților Dobarda
Ioan și Bosnia Tănase, cu toții musi-
canți în acel regiment.

MINISTERUL DE INTERNE.

Prin înaltul decret domnesc cu No.
2,201, din 27 Septembrie 1878, după
propunerea făcută, prin raport, de D.
ministru secretar de Stat la departa-
mentul de interne, sunt transferați și
numiți în serviciul penitenciar, urmă-
toarele persoane:

D. D. Vasiliu, actualul grefier-comp-
tabil de la penitenciarul Bisericieni, în
aceeași calitate la penitenciarul Vă-
cărești, în locul D-lui G. Anghelovici,
destituit.

D. Iosef Bizantie, actualul registra-
tor de la penitenciarul Iași, în postul
de grefier-comptabil la arestul curți-
lor din Craiova, în locul D-lui M. Al-
botescu, demisionat.

D. I. Cornovanu, actualul director
de la închisoarea Rachitosa, în aceeași
calitate la penitenciarul Plătărești, în
locul D-lui Al. Orăscu.

D. A. D. Baidac, actualul grefier-
comptabil de la penitenciarul Iași, în
postul de director al închisoarei Rachi-
tosa, în locul D-lui I. Cornovanu, tran-
sferat.

D. M. Anagnastopolu, actualul prim-

gardian de la penitenciarul Pângărați, în postul de grefier-comptabil la același stabiliment, în locul D-lui Matei Vasiliu, transferat.

D. Matei Vasiliu, actualul grefier-comptabil de la penitenciarul Pângărați, în aceeași calitate la penitenciarul Bisericanii, în locul D-lui D. Vasiliu, transferat.

Retribuțiunile acestor funcționari se comptază de la 1 Octombrie.

MINISTERUL DE FINANȚE.

Decisuni.

Ministru secretar de Stat la departamentul de finanțe,

Având în vedere art. 15 al legii monopolului vînderei tutunurilor și art. 102 din regulamentul de aplicațiune al acestei legi;

Avînd în vedere recomandațiunea făcută de regie prin scrisoarea nr. 1,862, Decide:

Art. 1. Sunt confirmați în posturile mai jos arătate, posturi în cari sunt numiți de regie, următoarele persoane:

D. George Domnu, guard pentru plasa Malului-Dunărei, din județul Mehedinți.

D. Nicolae Ionescu, guard pentru plasa Malului-Dunărei, din județul Mehedinți.

Art. 2. Comisiunea prevădută la art. 102, al. 3, din regulamentul de aplicațiune al legii monopolului tutunurilor, se va libera fie-cărei persoane pentru a putea exercita funcțiunea ce i este încredințată.

Art. 3. Decisiunea de faciă se va comunica regiei monopolului tutunurilor și se va publica prin *Monitorul oficial*.

Art. 4 și cel din urmă. Directorul general al vămilor și contribuțiilor indirecte va îngriji de execuțiunea decisiunei de faciă.

Data în București, la 27 Septembrie 1878.

p. Ministru finanelor, G. Cantacuzino.

Director general al vămilor și contribuțiilor indirecte, D. Protopopescu.

No. 26,172.

Ministru secretar de Stat la departamentul finanelor,

Avînd în vedere art. 15 al legii monopolului vînderei tutunurilor și art. 78 și 80 din regulamentul de aplicațiune al acestei legi;

Avînd în vedere recomandațiunea făcută de regie prin scrisorile ei cu No. 1,621, 1,692 și 1,700,

Decide:

Art. 1. Sunt confirmați debitanții, pentru a exercita vînderea de tutunuri, următoarele persoane:

D. Paraschiya Rădulescu, în comuna Bălărești, pl. Călniscea, județul Vlașca.

D. George Nicolau, în comuna Cornățelu, cătunul Cocosin, plasa Ialomița, județul Dâmbovița.

D. Nițoi Diconescu, în comuna Colanu, plasa Dealu, județul Dâmbovița.

D. Teodor Popa, în comuna Dudesci, plasa Mijlocu, județul Fălciu.

D. Grigore Iamandi, în comuna Duda, plasa Podoleni, județul Fălciu.

D. P. Poenaru, în comuna Obilesci, pl. Negoesci, județul Ilfov.

D. Const. D. Sboru, în comuna Pantilimon, plasa Dâmbovița, județul Ilfov.

Județul Olt.

D. Ene Camenu, în comuna Slatina.

— Părvu M. Croitoru, idem.

— Temistocli Atanasiu, în comuna Crăciuneni, plasa Șerbănesci.

D. Ilie Christea, în comuna Coteana, pl. Mijlocu.

Județul Vâlcea

D. Grigore Filipin, în comuna Căzănesci, plasa Ocolu.

D. George Dumitrescu, în comuna Zmioritu, plasa Cozia.

D-na Maria Constantină, în comuna Zatreani, plasa Oltețu-de-Jos.

D. Nae Mihail, în comuna Șirneasa, plasa Otăsău.

Județul Vaslui.

D. Grigore Vasilache, în comuna Ipatele, plasa Fundurile.

D. Nica M. Popa, în comuna Tanacu, plasa Crasna.

D. George Vărlan, în comuna Tanacu, plasa Crasna.

D. Gavril Lupu, în comuna Dógele, pl. Racova.

D. George Berzunt, în comuna Dógele, plasa Racova.

D. Gavril Dascălu, în comuna Radiu, plasa Stemnicu.

Art. 2. Brevetul prevădută la art. 80, aliniatul 2, din regulamentul de aplicațiune al legii monopolului tutunurilor, se va libera fie-cărei persoane pentru a servi de titlu doveditor al calității de debitant.

Art. 3. Decisiunea de faciă se va comunica regiei monopolului tutunurilor și se va publica prin *Monitorul oficial*.

Art. 4 și cel din urmă. Directorul general al vămilor și contribuțiilor indirecte va îngriji de execuțiunea decisiunei de faciă.

Data în București, la 27 Septembrie 1878.

p. Ministru finanelor, G. Cantacuzino.

Director general al vămilor și contribuțiilor indirecte, D. Protopopescu.

No. 26,081.

Ministru secretar de Stat la departamentul de finanțe,

Avînd în vedere art. 15 al legii monopolului vînderei tutunurilor și art. 78 și 80 din regulamentul de aplicațiune al acestei legi;

Avînd în vedere recomandațiunea făcută de regie prin scrisorile ei No. 1,823 și 1,923,

Decide:

Art. 1. Sunt confirmați debitanții, pentru a exercita vînderea de tutunuri, următoarele persoane:

Județul Brăila.

D. Nicu Dobrescu, în comuna Strâmbu, plasa Balta.

D. Vasile Popescu, în comuna Gropeni, plasa Balta.

D. Năstase Simionescu, în comuna Gropeni, plasa Balta.

Județul Suceva.

D. G. C. Păduraru, în comuna Dohasca, plasa Siretu.

D. Ilie L. Vasiliu, în comuna Dohasca, plasa Siretu.

D. Ioan G. Stoica, în comuna Dohasca, plasa Siretu.

D. T. G. Chelaru, în comuna Dohasca, plasa Siretu.

D. Vasile Holban, în comuna Dohasca, plasa Siretu.

Județul Fălciu.

D. Nicolae Ciudin, în comuna Huși.

— D. George Benisache, idem.

Județul Tecuci.

D. Petrache Popovici, în comuna Putineii, plasa Bârlad.

Art. 2. Brevetul prevădută la art. 80, aliniatul 2, din regulamentul de aplicațiune al legii monopolului tutunurilor, se va libera fie-cărei persoane, pentru a servi de titlu doveditor al calității de debitant.

Art. 3. Decisiunea de faciă se va comunica regiei monopolului tutunurilor și se va publica prin *Monitorul oficial*.

Art. 4 și cel din urmă. Directorul general al vămilor și contribuțiilor indirecte va îngriji de execuțiunea decisiunei de faciă.

Data în București, la 28 Septembrie 1878.

p. Ministru finanelor, G. Cantacuzino.

Director general al vămilor și contribuțiilor indirecte, D. Protopopescu.

No. 26,274.

PARTEA NEOFICIALĂ

București, 30 Septembrie 1878.

În urmarea legii votate de Corpurile Legiuitoare la 25 curent, s'a deschis sesiunea consiliului superior al armatei.

Importanța acestei instituțiuni, menită a aduce folose reale ostirei, este destul de cunoscută spre a avea nevoie să o dezvoltăm aci. Ținem a aduce numai la cunoștința celor ce se interesază la binele armatei că legea votată s'a tradus în fapt și că consiliul superior și-a deschis lucrările, sub președința D-lui ministru de resbel, având adunați pentru acest sfârșit pe comandantul de divisiu și oficialii superiori făcând parte din consiliu.

Cu această ocaziune D. ministru de resbel, deschidând ședința, pronunță următoarele cuvinte, cari copriind în resumat misiunea acestei instituiri:

„D-lor, sunt fericit că mi a fost dată mie onóra a deschide întâia oră ședințele acestui consiliu, merit a aduce serviciu atât de importante armatei.

„Țera noastră fiind acum independentă are necesitate de o organizare militară care să o ridice la noua stare în care a intrat.

„Acest consiliu, având drept scop nu numai a ține o continuitate în diferitele legi și regulamente militare, dără încă a organiza armata ast-fel ca forțele sale să își asigure independența ce și a câștigat, sunt convins că lumina D-vostre vor aduce acele îmbunătățiri cari cu drept se așteptă.

„Vă urez dără, D-lor, o sesiune laborioasă și fericită în rezultate pentru binele și progresul armatei.“

Maî multe diare din capitală au impunit ministerului că un institutor D. Tincu, lăsat în disponibilitate pentru fapte imorale, tot acel institutor și tot de același minister a fost reintegrat în postul său. Pentru ca publicul să cunoască cum s'au petrecut faptele, ministerul se crede dator a da deslușirile următoare:

Se primesce la minister denunțarea că D. institutor Tincu din Bacău în urma unor relațiuni vinovate cu sora D-lui Movilă, acesta a născut un copil pe care D. Tincu l-ar fi răpit și omorât. Ministerul de îndată prin telegramă, și aușind pe consiliul permanent al instrucțiunii, a și pus în disponibilitate pe D-nu Tincu. După maî

multe reclame ale acestuia, în care dicea că sunt calomniile cele ce i se impută, ministerul a întrebat pe procurorul de Bacău să i spună cum stă cestiunea. D. procuror răspunde: „Cercetând cazul, am constatat că copilul există și a fost lăsat la institutul Gregorian din Iași de către o mōșă din orașul Bacău, D-na Sima. Copilul se află și astăzi sub îngrijirea aceluși institut.

„Ast-fel toate lucrările sunt închise și nici o urmărire nu se maî poate face în contra D-lui Tincu în această privință, în baza celor constatate.“

Mult timp după acesta, ministerul nu a voit să reintegreze pe D. Tincu; dără dese se reclamează pe de o parte, prin cari protesta că au fost numai calomniile toate de cele ce era acusat, neasistența vre-unui proces de altă parte, a făcut pe minister să i dea o nouă școlă la Brăila.

Indată însă ce ministerul, prin vocea acelor diare, — și ține a le mulțumi aci pentru acest serviciu, — a fost informat că există un nou proces în contra D-lui Tincu, a și telegrafiat președintelui de Bacău cerându i informațiuni decă există vre-un proces în contra D-lui Tincu și de ce natură este el? D. președinte trâmite ministerului următoarea telegramă: „Răspund telegramei No. 8,983: D. Tincu este dat judecătoarei, afacere corecțională prevădută de art. 280, codul penal. Nu s'a pronunțat, judecătorul instructor urmând a l întreoga.“ Indată după primirea acestei telegrami, D. Tincu a fost din nou pus în disponibilitate. (Comunicat.)

DEPEȘI TELEGRAFICE

(Serviciul privat al Monitorului)

Londra, 11 Octombře. — Cabinetul din Londra, cerând explicațiuni la St. Petersburg în privința ocupării Schataldjei de către trupele rusești, Rusia a făcut cunoscut puterilor că va suspenda mișcarea de retragere a armatelor sale, din cauza omorurilor creștinilor cari au început în țările evacuate.

Ea angagează pe cele-alte guverne de a adresa, împreună cu ea, representațiuni Porței în această privință.

Se anunță că Afganii posedă o forțe

tare artilerie. Se crede că Englesii au intrat în strimtoriile de la Khayber. 30,000 oameni de trupe sunt concentrați în împrejururile de la Peshawa.

Londra, 12 Octombře. — *Daily-Telegraph* este informat că, în urma unei întrevederi între D. Waddington, ministru afacerilor străine al Franței, și D. Rivers Wilson, cestiunea administrațiunii egiptene este pe bună cale de succes.

Se speră a se ajunge în curând la o soluțiune favorabilă.

Viena, 12 Octombře. — Reichstathul este convocat pentru 22 Octombře.

Londra, 12 Octombře. — Se asigură că Austriacii vor continua mișcările lor înainte, pentru ocuparea Bosniei și Herzegovinei. Ori-ce pericol de conflicte cu Turcii ar fi dispărut.

Pregătirile în vederea unui atac contra Afganistanului se urmăresc cu activitate. Se crede că operațiunile vor începe în primele zile ale lunii lui Noembre.

După *Times*, principele Labanoff a declarat că Rușii nu vor părăsi Adrianopoli de cât după semnătura tractatului definitiv. (Havas)

SENATUL

SESIUNEA ESTRAORDINARĂ.

Ședința de la 28 Septembrie 1878.

Președinția D-lui vice-președinte *Demetriu Brătianu*, asistat de D-nii secretari *Cămărășescu Nicolae* și *Belu Stefan*. Ședința se deschide la 2 ore după amiază.

Prezenți 58 D-ni senatori.

Nu răspund la apelul nominal 17 D-ni senatori și anume:

Bolnav:

Prea S. S. episcopul de Huși.

In congediu:

D. Silion Constantin.

Nemotivați:

Prea S. S. episcopul de Buzău, Prea S. S. episcopul Dunărei-de-Jos, D-nii *Adamachi V.*, *Cantacuzin G.*, *Dimancea P.*, *Fălcoianu G.*, *Fotino Andr. (doctor)*, *Ganea M.*, *Giuvara N.*, *Grăjdănescu Ap.*, *Hermeziu I.*, *Lahovari N.*, *Morțun Em.*, *Sărățeanu C.*, *Vârnav Gr.*

Sumarul procesului-verbal al ședinței precedente se aprobă.

D. Dimitrie Brătianu, vice-președinte. La ordinea zilei avem raportul comisiunii însărcinată cu cercetarea actelor diplomatice, relative la tractatul din Berlin. D. Leca are cuvântul.

D. G. Leca, raportorele, dă citire următorului raport și motiune:

Domnilor senatori,

Comisiunea numită de D-văstră pentru a studia actele diplomatice relativ la tratatul de Berlin, intrunindu-se în număr de opt și anume: P. S. S. Mitropolitul Primat, D. Manolake Costake, D. D. Brătianu, Pr. D. Ghika, D. C. Bosianu, D. general G. Anghelescu, D. V. Boerescu, și sub-scrișul, fiind absente, D. A. Giani. Dupe ce a luat cunoștință de actele diplomatice, în urma unei discuțiuni, comisiunea D-văstră în majoritate, rămânând în minoritate D. M. Costake, a primit moțiunea ce am onore a vă prezenta și a însărcinat ca raportore pre sub-semnatul.

Raportore, *G. Leca.*

Etă și moțiunea majorității:

Domnilor senatori,

Comisiunea D-văstră a studiat corespondența diplomatică a guvernului relativ la tratatul din Berlin din 13 Iuliu 1878. Ea a vădut, cu uă adâncă mâhnire, că Puterile Europene, prin voința lor colectivă și într'un interes al păcei generale, a impus României durerose sacrificii. Comisiunea D-văstră propune însă, ca guvernul să fie autorizat a se conforma tractatului din Berlin în această privință.

Tot-de-uă-dată ea mai este de părere a se autoriza guvernul ca să ia posesiune de Dobrogea și de Delta Dunărei, și să le administreze prin regulamente de administrație publică, pêne la convocarea Adunării Constituante.

În fine, comisiunea propune Senatulul a angagia pe guvern atât pentru soluțiunea definitivă a cestiunei Dobrogei, cât și pentru cele-lalte cestiuni care rezultă din tratatul din Berlin să convoce, cel mult în cursul sesiunei viitoare ordinare de trei luni; uă Adunare Constituantă de revizuire, conform art. 129 din Constituțiune; dar, sunteți rugați, D-lor senatori, a vota aceste concluziuni.

Raportor, *G. Leca.*

D. raportor G. Leca. D-lor senatori, în moțiunea tipărită s'a omis ver uă două cuvinte relative la Delta Dunărei. Așa după cuvintele: „să ia posesiune de Dobrogea,“ să se adauge: *și Delta Dunărei...*

D. D. Brătianu, vice-președinte. Discuțiunea generală e deschisă.

D. N. Drosu. Opiniunea minorității care este?

D. G. Leca, raportore. Minoritatea, D. Epureanu n'a dat înscris opiniunea sa.

D. vice-președinte. D. Epureanu are cuvântul.

D. M. Costachi Epureanu. D-lor senatori, regret foarte mult că, după onore ce mi-a făcut majoritatea Senatului de a mă numi în comisiune, n'am fost destul de fericit de a mă uni cu membri majori-

tăței. La dorința exprimată de mai mulți din D-lor ca să căutăm un mijloc comun de înțelegere sunt silit să mărturisesc că s'a făcut asemenea încercări, însă din nenorocire, cu totă buna voință ce a fost și din uă parte și din cea-altă, cred, n'am putut veni la asemenea înțelegere; — și eu ca membru în minoritate din numărul de opt, fiind că al noulea n'a fost present.— Viu astă-dî a vă da samă asupra modului cum am cređut și cred că miam îndeplinit mandatul cu care ați bine-voit a mă onora.

D-lor senatori, suntem chemați astă-dî a lua uă hotărâre foarte importantă. Neapărat hotărârea ce avem a lua, pot a dice este mai mult pasivă, nu avem de cât a face act de supunere, precum dice și onor. majoritate în raportul seń. Avem însă a lua uă hotărâre de o importanță atât de mare în cât cred că de la hotărârea ce se va lua saú într'un sens afirmativ saú negativ pôte atârna viitorul României! Și dar înțelegeți foarte bine că într'uă situațiune atât de gravă ar fi rău venit înaintea D-văstră acela care ar căuta să facă în acest moment solemnul recriminări asupra trecutului.

D-lor, chiar decă am vrea să facem recriminări, ele ar fi prea mature; căci investigațiunile afacerilor cari s'aú petrecut în acești din urmă două ani, încă nu sunt făcute într'un mod complect. Nu numai documentele care s'aú păstrat de guvern, corespondențele și cele-alte, nu sunt în totalitatea lor cunoscute; și sciiți foarte bine că alătura de documentele oficiale se presupune că a fost și înțelegeri intime între unile din marile puteri relativ la sórta ce are se facă României. Viitorul negreșit le va scóte la iveală.

Ast-fel D-lor, dupe decimî de anî am cunoscut tóte fazele care a precedat și urmat perderea Bucovinei.

Asemenea nu cunoscem încă aprecierea puterilor care uă dinioară subscrisese tratatul de la Paris, în privința atitudiniei ce am ținut noi.

Și decă, D-lor, tóte aceste motive, pe lêngă acelea de un alt ordin, acela de un simțiment patriotic, care mă opresce de a face cea mai mică recriminare pentru trecut, primesc acum de-uă-dată faptele așa cum s'aú prezentat, așa cum s'aú constatat. Nu mă pot însă opri de a constata un ce care este în inima și în spiritul D-văstră tutulor; cu toții recunoscem că alt-fel aú fost asteptările noastre, și alt-fel a fost rezultatul obținut, din momentul ce am fost trași în vârtejul evenimentelor din Orient. Ne-am hrănit cu felurite iluziuni, și astă-dî culegem decepțiunii; cuvintede durere, de amărăciune le găsim în Mesagiul Domnesc și în adresa comisiunei. De unde vin acele decepțiuni? Negreșit fiind că noi am cređut și onor. guvern asemenea, că, în urma călătoriei de la Livadia, în urma convențiunei încheiată cu Rusia, am cre-

đut, dic, că ni s'a asigurat printr'aceste fapte integritatea teritoriului nostru.

Am cređut că, după votul independenței care s'a dat de Corpurile legiuitoare, după luptele bravei noastre armate, după semne de distincțiunea ce ne-a dat guvernul Rusiei, am cređut, că vom fi primiți cel puțin la încheierea preliminarilor de pace, cum se cuvenea unuî beligerante. Sciiți însă că am fost excluși de la participare la încheierea preliminarilor de pace de la San Stephano. Am cređut încă că pôte vom avea uă voce consultativă la marele congres de la Berlin; am fost și de acolo înlăturați.

Nu putem să tăgăduim aceste pretrecute sub ochii nostri, și majoritate și minoritate cunósce foarte bine evenimentele acestea care, după cum am dis, s'aú petrecut înaintea ochilor nostri și la care am participat noi direct saú indirect.

Nu trebuie óre acum să ne îndoim de însuși forțele noastre? Când suntem chemați a da din noi uă soluțiune unor cestiuni cari ating interesele cele mai mari ale țerei Românesce, nu cred că trebuie cu patriotismul D-văstră, și în urma experienței ce am făcut, să mai urmăim pe uă cale greșită, așa în cât să se compromită viitorul nostru. Eú unul m'aș mefia de forțele noastre în privința resolvării acestor cestiuni de trebuie a se rezolva de alte Adunări, libere de orî-ce solidaritate cu faptele petrecute și care să fie alésă în cunoștință de cauză. Este chiar cuviința, prestigiul parlamentar care ne opresce.

Noi suntem mai mult saú mai puțin angajați prin tratatul nostru și Camerele de astă-dî aú fost alese în nisce împrejurări cu totul interioare. N'aú cugetat alegătorii mei de la Bêrlad când m'aú trâmisi aci că voiú fi chiămat ver-uă dată ca să fac anexarea Dobrogei; de aceea înainte de tóte aș face apel la sentimentele D-văstră patriotice ca să fim mai cu rezervă, — permiteți-mi expresiunea, — să avem mefiență în propriile noastre forțe — și să reclamați noi însine alte Camere. Dacă însă acest apel nu va găsi ascultare înaintea D-văstră, fiind-că este făcut de un membru din minoritate, atunci, D-lor, sunt silit a invoca Constituțiunea și în puterea ei să probez și să declar că Camerele actuale asupra cestiunei ce suntem chiămați de a desbata nu sunt competente a se rostii.

D-lor, vorbiam adinóri de iluziuni. Ca să vă probez că chiar și membrii din opoșițiune nu scapă câte uă-dată de a fi molipsiți de curentul iluziunilor, iaú de probă pe D. Boerescu — nu sciiú dacă este aci, de cât cele ce am de dis nu sunt de cât măgulitoare pentru D-sa, prin urnare 'mi permit a le dice. — Sciiți, D-lor, cu ce energiă D-sa a discutat și combătut, adesea-orî alături și cu mine și cu alți membrii din opoșițiune, óre-cari acte ale guvernului, cu tóte acestea și D-sa în-

tr'una din ședințele de alaltăieri s'a felicitat împreună cu guvernul că s'a îndeplinit visul său de aur, visul independinței.

Ei bine, D-lor, dacă m'ar fi permis a complecta acel vis ast-fel precum l'a înțeles altă-dată D. Boerescu, trebuie să constatăm că nu s'a îndeplinit tocmă, după așteptările noastre. Când noi sperăm de a fi proclamată independința noastră, credem că va fi înconjurată de toate garanțiile neapărat trebuitoare pentru un mic Stat, care se afla într'ună pozițiune atât de grea ca aceea care ne este făcută; am crezut că vom fi și noi uă Belgie la malul Dunărei; am crezut că ni se va recunoșce neutralitatea și ni se va garanta existența noastră de Stat. Visul dară, D-lor, nu este de aur, este amestecat cu un metal inferior și trebuie să'l cotăm, ca să dic așa, ca uă valoare mai pre jos de cât valoarea nominală. Așa dară, D-lor, ca să revin la cestiunea competenței cea d'ântăiu întrebare ce ni se pune este: aceste corpuri Legiuitoare sunt ele competente să se rostescă? Și trebuie să se supună sau nu decisiunilor Congresului de la Berlin? D-lor, când se întrebuintează cuvântul *supunere*, se presupune uă *impunere*. Așa dară răspunsul meu este foarte categoric: mă supun la toate acele dispozițiuni ale tratatului de Berlin cari au un caracter obligator nu pôte să fie pentru mine unul cea mai mică îndoială. Dară, D-lor, nu voi să conchid din această cum că toți cetățenii, când ar fi consultați asupra acestei afaceri, ar fi ținuti să aibă aceleași păreri. D-lor, am vădut, cu istoria în mână, adese ori State mici cari erau sigure să fie ecrasate de către adversarul lor sau de către nise judecătory mai puternici, și cu toate acestea în conștiința drepturilor lor, în conștiința demnității, au crezut a'și apăra autonomia și suveranitatea lor pêne la cea mai mare estremeitate. Am vădut de exemplu pe Danimarcă, un popor de două milioane; ei bine, el a avut curagiul a rezista și Germaniei și Austriei aliate. Un alt exemplu l'avem înaintea noastră, sub presiunea întregii Europi, Turcia a rezistat la cerințele legitime ale Europei. Grație cerului nu voi sfătui eu pe concetățenii mei a se arunca într'ună politică de aventură, voi numai să constat că din punctul de vedere al dreptului absolut, uă Cameră viitoare pôte să aibă acest drept a'și așterne ea, ca să dic așa, viitorul cum 'i va plăcea, liber negreșit un guvern înțelept a o urma sau nu; dară dreptul nu mai puțin există. Nu voi să mă refer la acest drept absolut ci invoc prudența, înțelepciunea, și chiar instinctul de conservare și dic: că mă supun la dispozițiunile obligătore ale tratatului de Berlin în limitele bine înțeles a Constituțiunei noastre.

Ea să vedem, D-lor, care sunt după mine acele dispozițiuni obligatorie. D-lor, în ședința de la 2 Iuliu la art. 43, puteri-

le semnatare tratatului de Berlin tratéză sorta României, și declară în art. 43 următoarele: Părțile contractante recunosc independința României legând'o de condițiunile espuse în următoarele două articole, art. 44 cu cestiunea Ebreilor și art. 45 cu retrocedarea Basarabiei. Și vine în urmă un alt articol cu totul separat în privința Dobrogiei. Ce rezultă de aci? Cum că la dorințele ce am exprimat noi, chiar la independința ce am proclamat noi, ei bine, ne răspunde: v' recunosc independința, însă sub condițiunile următore, pe care vi le-am citat. Ore rezultă de aci, precum pôte înțeleg unii, că ar sta în mână noastră să nu îndeplinim acele două condițiuni și a se dice: ei, ce ne pasă, nu ne trebuie independința?

D-lor, nici acesta nu se pôte, pentru că în cestiunea Basarabiei are cine executa tratatul de la Berlin, la cas când noi nu l'am aduce la îndeplinire. În cestiunea Ebreilor, decât Europa ar vedea din partea noastră uă rezistență îndărătnică și că nici într'un mod n'am voi să ținem sémă de dorințele legitime punându-le în armonie cu interesele țerei, negreșit, D-lor, am putea fi espusi ca să fie un alt cine-ca din subscriitori tratatului de la Berlin însărcinat cu executarea acestei dispozițiuni, sau cu esersarea unei presiuni asupra-ne. Pentru înlăturarea ori căreia din aceste două eventualități, nu putem — nu sunt de devisa *Românului* care dice: Voescă și veți putea.

Nu putem tot ce voim, trebuie să voim numai lucruri ce se pot sprijini pe rațiune.

Așa dar, cestiunea din punctul de vedere internațional, atât una cât și cea laltă este foarte ușure din partene de a o deslega, dicem: ne supunem hotărârilor tratatului de la Berlin.

Dar, D-lor, deslegată fiind cestiunea internațională, ridicând ori-ce motive Rusiei de nemulțumire în privința neîndeplinirei tractatului, și eu, în privința corespondenți ministerului, n'am de cât a da uă deplină aprobare răspunsurilor ministerului către guvernul rusesc, iaș act de dênșă și mă declar împăcat. — Uă-dată dar deslegată cestiunea internațională în privința rășluirii unei părți din teritorul României, naște întrebarea, ore numai avem de deslegat nimic în întru, între noi, guvern și țără? Nasce întrebarea, după rășluirea de trei județe, după împuținarea numărului de 6 senatori și de 12 deputați, ore nu trebuie puterea executivă să se pue în acord cu pactul Constituției? D-lor, necesitatea acesta va răsări într'un mod și mai evident când voi avea onore să vorbesc în cestiunea Dobrogiei. Nu ne rămâne acum de cât cestiunea Ebreilor; pentru acesta însă suntem unii toți, dicem, *Constituanta*; aci nu este diferință nici în Cameră nici în Senat.

Reviu, D-lor, la cestiunea Basarabiei

și la propuerea de a ni se da Dobrogea și mă mai întâiu întreb: această prefacere, teritorială care s'a decis, ce calificare îi putem da? Unii, D-lor, pretind pe uă espresie întrebuintată de președintele congresului, că congresul l'a calificat de *schimb*. D-lor, în sensul juridic, de bună sémă nu pôte fi schimb, pentru mai multe rezóne. Ei cred că, când s'a întrebuintat cuvântul *en échange*, a voit mai mult să înțelgă uă compensațiune. Dar D-lor, ce este rezoluțiunea cestiunei Basarabiei de către congresul de Berlin. Ce este, dacă îmi veți permite espresia, uă *espropriatie* silită pentru cauză de utilitate publică Europeană în defavorul Rusiei. În acei care au bine-voit a conveni despre această espropriatie silită, ne-a fixat și prima de despăgubire care ni s'ar cuveni, și ne-a datântăiu ceea ce însăși Rusia, în favorul căreia s'a încuviințat acea espropriatie, a bine-voit a ne oferi prin tratatul de San-Stefano, și pe urmă a intervenit încă puterile cele-lalte și ne-a mai dat încă două trei județe, de la Valul lui Traian încóce. A venit pe urmă guvernul și a mai cerut Silistra. Iată D-lor, la ce se reduce acea dispozițiune. Acum naște întrebarea: luarea Basarabiei și anexarea Dobrogei, uă schimbare atât de radicală din punctul de vedere economic, din punctul de vedere național, din punctul de vedere strategic, nu este uă strămutare importantă în organismul nostru politic? Apoși putem noi acea strămutare s'o resolvăm prin niște Camere ordinare? Acelora cari insistă pentru necesitatea convocării unei adunări de revădure, sau precum o numesc unii Constituanta, li se dice care este articolul din Constituțiune la care te referi ca să ceri uă revădure? D-lor, ca să vedeți cât sunt de larg în modul meu de a argumentare, admit un moment că nu există nici un articol, și voi spune numai de cât, pentru ce nu există și nu pôte exista. D-lor, ia să ne aducem aminte, în ce condițiuni s'a creat acea Constituțiune? Acea Constituțiune este uă progresuire graduală a convențiunei de la Paris din 1856, a reformelor politice întroduse de Domnitorul Cuza la 64; și am venit și noi la 66 de am complectat institutiunile noastre politice acele din urmă.

D-lor, în constituțiunea noastră noi am recunoscut puterii executive și puterii legiuitoare toate acele drepturi care le au în toate statele constituționale; pot a dice că principiul general îl găsim înscris în toate constituțiunile; dér este un ce care nu se găsește în constituțiunea noastră; dreptul de a declara rebel și de a face face. Ore a fost uă omisiune, uă scăpare din vedere din partea Constituantei a nu l'înscri între prerogativele șefului Statului. Nu D-lor, nu l'am înscris fiind-că starea noastră politică nu ne permitea de a l'înscris. Noi până mai alaltăieri în vederea Euro-

peî făceam parte integrantă din Imperiul Turc. Nu puteam noi să înscrîm în Constituțiune dreptul de rebel și de pace. Neputînd dîr înscîri dreptul de rebel nici nu putea să se gîndescă vre'ua-dată constituanta la cucerirî sîu anexinî.

De aci rezultă că avem a debate nă stare de lucruri cu totul nouî, care nu este în competența năstră a o rezolva.

Dér D-lor, ce s'a mai dis ?

S'a dis : „D-lor, nu puteî D-văstră se-para dispozițiunile tractatului, el este „indivisibil tôte trele dispozițiunî sunt de „aceiași natură, orî tot, orî declarați că nu „vê supuneî Europei“.

— D-lor, vè mărturisesc că m'am gîndit matur asupra acestei ordine de idei și am venit la convincțiunea certă pentru mine că ar fi nă monstruositate din parte-ne decă cestiunea anexarei Dobrogei am considera-o ca un ce impus prin forță din partea Europei. N'a fost interesul Europei nă asemenea impunere, căci decă nu mî este rezervat liberul arbitru ca să judec despre convenința sîu inconvenința, atuncî nu ar mai fi România care ar anexa Dobrogea la ea, ci România de astă-dî ar fi anexată Dobrogei! Am fi lipsit de libertate de cugetare cum am avut'o după tradițiunî.

Așa dar D-lor, resping într'un mod absolut caracterul obligatoriu ce se atribue dispozițiunei relativ la Dobrogea.

Negreșit D-lor, sunt și conveniente, interese de un ordin superior ale Europei care a dictat acele rezoluțiunî; eî nu sunt șovinist, nu voesc să nesocotesc acele interese, dar întru atât numai cât nu ar periclitata existența statului nostru.

D-lor, să presupunem un moment, cum că anexarea Dobrogei ar trage după sine uă sporire de imposite de 10 sau 15 milioane; să presupunem un moment că am întîmpina greutăți, lupte, nu pe piciorul cum a întîmpinat Austro-Ungaria; noi care suntem un popor linistit, care voim a desvolta instituțiunile năstre naționale, ne am găsi într'uă luptă perpetuă, atuncî departe de a ne întări ne vom slăbi.

Daca dar am avea uă asemenea convințerere, ore credeți D-văstră că Europa ar putea să ne impue distrugerea statului nostru, compromiterea intereselor năstre; prin urmare eî nu pot primi un lucru de care sunt convins ca este vătămător intereselor năstre.

D-lor, cine este judecătorul suprem în această cestiune altul de cât țara? Negreșit că ea are să aprecieze avantaje și desavantaje ce pôte avea de la anexarea Dobrogei; negreșit D-lor, că nu noi avem acest mandat din partea alegătorilor năștri. Pe mine, D-lor, când m'a ales alegătorii mei, precum și pe D-v., nu ne-a dat învoirea de a dispune de banii contribuabililor; în Dobrogea am fost ales numai a esercita controlul nostru, iar nu

a întrebunța banii sîi într'un espedient ore-care. Nu suntem dar noi competenți, ca astă-dî să mergem în România Transdanubiană, și mane în România Trans-Balcanică. Tôte D-lor, se pot face la vreme; daca se va reforma Constituțiunea, atuncî se va legifera chiar și prerogativele Domnului, adică ca șef de Stat independent, astă-dî să aibă dreptul de rebel și pace. Atuncî D-lor, tôte se pot face, putem să ne batem și pe uscat și pe mare. Dar D-lor, dic că acesta nu a fost în prevederea legiuitorilor năștri, și nu putem să dăm nă altă interpretățiune mandatului ce avem de alegătorii năștri.

Merg mai departe: trebue să sporim armata la cas de anexarea Dobrogei, să o trîmitem peste hotarele prevădute prin Constituțiune. Pênă acum noi am avut în vedere numai apărarea teritoriului Român, și când se votéză anual câte un contingent de 18 sau 20 mi, sciî contribuabili că ei au să serve pentru apărarea țarei; nu a avut consciința, și nu avem învoirea alegătorilor năștri a i da și altă însărcinare; în fine, nu s'ar putea legitima noua starea politică ce s'ar crea prin anexarea Dobrogei.

De aceea nici astă-dî nu voi devia de la atribuțiunile mele nici în privința contribuabililor, nici în privința întrebunțarei țărei; dar D-lor, mai presus de aceste două considerațiunî este starea politică care s'ar preface cu totul în bine sau în rău — nu judec cestiunea, și nici nu voi să se judece. — Am vădut State mai mari de cât al nostru, am vădut nu mai departe pe Austria, care avînd uă provincie etnografică precum a fost Lombardo-Veneția, a fost uă cauză de slăbiciune perpetuă pentru monarhia Austriacă.

Etă, D-lor, încă uă considerațiune care mă face să mă refer la adunările suverane și competente ale țarei ca ele să judece politica, care negreșit va trage dupe sine anexarea Dobrogei.

D-lor, trec și peste cestiunea competenței. Admit pentru un moment că D-văstră ați fi competenți. Ore cuvînese, D-lor, ca acele Adunări cari au dat un vot solemn în privința Dobrogei să vie astă-dî să dea un vot într'alt sens? Mi se va dice: alta a fost cestiunea atuncî, și alta este acum. Pênă la un punct ați avea dreptate; dar sciî ce s'a petrecut la noi când s'a deschis cestiunea Orientului. Am avut două rînduri de ședințe: ședințe publice și ședințe intime, — cu tôte că a doua-dî scia tóta lumea ce am convenit în ședința intimă.

Eî bine, D-lor, cestiunea cum se presentă astă-dî a fost debătută de către ambele Corpuri Legiuitoare într'ună ședință, negreșit intimă, și hotărârea Adunărilor de atuncî a fost unanimă, precum a fost unanim și votul ce s'a dat în ședința publică. Mă refer la incidentul cunoscut de toți, care s'a reproduș și prin jurnal

relativ la interpelațiunea D-lui deputat Dimancea, care vrea să scie ce va face Guvernul la cas când areopagul din Berlin s'ar pronunța întocmai ca tratatul de la San-Stephano.

D-lor sunt D-ni senatori aci cari sciî ce fortună, ce sgomot a produs numai punerea acestei cestiuni, ast-fel în cât D. interpellant nici n'a avut parte de a și complecta ideile sale, căci vocea sa a fost înăbușită.

D. Al. Zisu. Nu era atuncî tratatul de la Berlin.

D. M. Costache. S'a discutat aturci eventualitate, că areopagul de la Berlin va consimți la tractatul de la San-Stephano în privința Dobrogei. Atuncî mi-am permis să iaș cuvîntul și am dis cu toții că respingem ceea ce ni se impune, adică: schimbul, nu luăm Dobrogea, nu cedăm Basarabia, dar că acel vot nu preciséză linia de conduită a Guvernului în fața Congresului și atuncî a răspuns Guvernul prin vocea puternică a D-lui Brătianu și a declarat: nu voi lua Dobrogea. Pentru ce? Pentru că mî este peste mână, dice D-sa, pentru că este uă țără mlăștină și am să trăesc tot-d'a-una în conflict cu elementele eterogene de acolo, voi să fiu Român și voi să apăr Țera românească. Cuvintele D-sale au fost aplaudate și D. Kogălniceanu rămăsesse atuncî foarte agitat.

Eî bine, dacă în această cestiune nu s'ar fi luat un fel de angagement între guvern și Camere, apoi noi am fi fost pôte mai prevădători și am fi putut provoca printr'uă interpelațiune uă discuțiune publică. Cu tôte acestea eî nu judec cestiunea luării sau neluării Dobrogei, dară constat un ce pozitiv că atât în ședințe publice precum și în ședințe intime, Camerele acestea s'au rostit pentru neluarea Dobrogei, fie cu nume de schimb în virtutea tratatului de San-Stefano, fie cu titlul de compensățiune după hotărârile areopagului European. Apoi, D-lor, dacă noi acestia, pôte greșii atuncî, dară în acest sens s'a făcut propagandă în țără, această credință s'a inspirat Europei despre hotărîrea năstră, ore nu este vătămător demnității regimului parlamentar, ca tot noi să ne dicem astă-dî într'un sens contrar? Prin urmare, D-lor, dacă chiar un moment ați putea să susțineți în favoarea D-văstră, cestiunea de competență, eî dic că convenințele parlamentare nu mai permit astă-dî Camerilor a se rosti în această cestiune. Dară, D-lor, rezultă ore că eî voesc cu orî ce preș să împedec luarea Dobrogei? Ași fi inconsecinte cu mine însu'mi. Nu voi nici să o iaș nici să o resping, susțin incompetința. D-lor, ce rezultă de aci? Dacă susțin incompetința Camerilor, trebue să ținem cestiunea în deplinătate rezervată viitoarelor Adunări; rezultă de aci că nu trebue să fac nimic și nu trebue să omit a face ceva care ar putea

prejudeca saŭ care ar putea periclita hotărârile definitive a Camerilor competente. Trebuie și suntem obligați să facem ceea ce se cheamă acte de conservățiune. Prin urmare dic D-lor, că nu sunt astă-đi în drept a mă pronunța, proclam ca punct de plecare incompetența și că trebuie imediat a se convoca Camerele competente. Și dacă în acest interval până la convocarea nouilor adunări s'ar presinta uă somațiune din partea puterilor iscălite în tratatul de Berlin, atunci, precum se prevede în una din circularile despre care ne spunea D. ministru al afacerilor străine că sunt de un caracter intim, să așteptăm delimitarea; când dar va veni uă invitațiune, atunci guvernul va trâmte să ocupe Dobrogiu într'un interes de ordine, și de conservare. Dar imi veți dice, ce deosebire există între propunerea D-v., ca membru al minorității și propunerea majorității? D-lor, în aparență diferența nu pare a fi mare, însă când vom cugeta mai adânc, diferența este enormă. În modul cum este redactat proiectul majorității pasagiul care se referă la viitoră adunare constituantă, este uă vană iluziune. Eă pornesc de la principiul cum că cestiunea nu trebuie a fi prejudecată nici într'un sens, nici în alt. Eă nu pot să dic, D-lor, *iaŭ posesiune de Dobrogiu*. În comisiune sunt legiști eminenti și D-lor știu foarte bine ceea-ce va să dică „*iaŭ posesiune*“. A lua posesiune va să dică, mă duc cu intențiune de a'mi însuși un lucru. Atunci, ce reservați D-v. Constituanței? Comisiunea propunea Senatului de a angaja pe guvern, atât pentru soluțiunea definitivă a cestiunii Dobrogiei, cât și pentru celelalte cestiuni care rezultă din tratatul din Berlin, să convóce, cel mult în cursul sesiunii ordinare de trei luni, uă adoua constituantă de revisuire.

Ce mai rămâne însă atunci acestei constituanțe a face? A face legi în privința mahometanilor. De vreme ce Camera această ia lucrul în posesiune, ȳ dă voe să administreze cu regulamente, ce ar mai face constituanța de cât a veni și ia să resolve cestiunea mahometanilor și a face și legile de administrație și celelalte...

Eă propun principiul constituțional înainte de toate și modul meu de a vedea nu va semăna cu ceea ce cheamă D-lor *luare de posesiune*; când se va ocupa, dupe cum vă propun eu, atunci general, saŭ uă comisiune extraordinară care se va trâmte, va face uă publicațiune pentru locuitorii că vine pentru menținerea ordinii. Când însă va merge cu titlu de luare în posesiune, atunci șeful Statului va trebui să vorbescă ca către supușii săi, atunci onórea și demnitatea țerei este agajată și cestiunea este resolvată. Mie nu'mi plac soluțiunile echivoce; eă înțeleg francamente să dea Camera această, sunt competente în aprobarea dispozițiilor tra-

tatului de la Berlin, le primesc pe toate, sunt competente și le esecut, este uă ideeă, cea mai respectabilă. Dacă însă sunteți de o altă părere, decât vă îndoiți singurii de competența D-vóstră, decât vă referiți la uă fiitoare Constituantă, atunci nu trebuie ca D-vóstră să faceți acte de usurpare asupra drepturilor fiitórei Constituanțe, atunci ea n'ar mai avea ce rezolva; n'ar mai fi în realitate de cât uă simplă Adunare legiuitoare, afară numai pentru cestiunea ovreilor.

D-lor, s'a mai exprimat încă uă temere într'una din ședințele secrete, și vreați să înlătures și această. S'a đis că, decât va veni uă Constituantă se vor cere reformarea legilor și a libertăților publice. Eă unu primesc a se dice că: fiitórea Constituantă nu va avea dreptul să se ocupe de alte cestiuni de cât acelea care se presintă cu ocaziunea tratatului de la Berlin. D-lor, terminând vă voiți citi conclusiunile mele. răspunsul meu la întrebările guvernului.

În privința Basarabiei ce trebuie să dic mai mult. Cestiunea este deja resolvată prin răspunsul guvernului. Suntem cu toții de acord pentru rezolvarea însă a tuturor cestiunilor coprinse în tratatul de Berlin, trebuie uă Constituantă în termenul cel mai scurt; și ca guvernul să nu fie surprins, când mâine poimâine ar veni Comisiunea Europeană și ar dice să luăm Dobrogiu, negreșit că nu aș putea eu să pretind ca guvernul să rămână în necunoștință de cauză, de ce să facă, — nu pôte guvernul să dică că trebuie să aștepte viitoră Constituantă. Pôte să se dică guvernului: nu puteți să lăsați acea parte a Dobrogiei în uă stare de anarhie; prin urmare admit și eu, când veți primi asemenea somațiune, să vă duceți în Dobrogiu, să o ocupați în interesul ordinii, în interesul conservării. D-lor, în acest mod am arăta respectul nostru către marile puteri, am evita orî ce conflict și ne-am pune tot d'ua-dată și în armonie cu pactul nostru fundamental, Constituțiunea, și pot dice cu însăși conștiința noastră. Propunerea mea este următoare:

OPINIUNEA MINORITĂȚEI

Comisiunea D-vóstră a studiat corespondența diplomatică a guvernului relativă la tratatul de la Berlin. Ea s'a convins că atât diferența între Marele Puteri cât și necesitatea absolută de a pune noua stare de lucruri creată prin tratatul de Berlin în armonie cu Pactul nostru fundamental reclamă imperios imediata aplicare a art. 129 din Constituțiune.

Tot de uă-dată întru cât privește cestiunea Dobrogiei, Senatul autorisă pe guvern ca, la cas de somațiune din partea Puterilor semnătoare, să ocupe Dobrogiu într'un interes de us și de conservare, re-

servând ast-fel Camerilor de revisuire intact dreptul de soluțiune definitivă.

(Semnal.) *M. Costache.*

D. Voinov. D-lor senatorii, dacă cuted să iaŭ cuvântul în urma onor. D. Manolache Costache, persoană autorisată în țară, prin trecutul și pozițiunea D-sale politică, este D-lor, că în împrejurări atât de grave ca acestea care ne-aŭ întrunit în această incintă, suntem datorii cu toții să ne dăm cuvintele noastre. Onor. D. Manolache Costache a venit, și ne-a arătat părerea D-séle, înaintea noastră a tuturilor, cu curajul care 'l caracterisă, declarând dinainte că pôte să fie singur în această Adunare.

D-sa a recunoscut că opozițiunea din care face parte a luat curenul ideilor actuale, și ast-fel nu vėd în această Adunare de cât mai uă unanimitate în soluțiunea ce urmėdă să se ia la marea cestiune ce ne preocupă.

Am venit, D-lor, pôte prea târđiú în sînul Senatului la această ocaziune, dar cu toate aceste mă felicit că am venit mai târđiú, căci sunt liber de orî-ce discuțiune ar fi urmat, care a dat loc la óre-care transacțiune. Sunt liber de a'mi arėta părerea mea, cu atăta mai mult cu cât nu am avut onóre, nu ca să vėd corespondența urmată în cestiunea de față — fiind-că nu așteptam să fiú numit membru în comisiune — dar n'am avut timp nici să întreb pe acei cari au vėdut acele corespondențe, de ceea ce au aflat în ea. Mă tem dar și eu că voiú fi singur de și în sensul cu totul opus D-lui Epureanu. Eă. D-lor, d'înainte voiú cuteza — de și sunt sigur că nu voiú avea de rezultat obținerea dorințelor mele — a propune modificări la acest proiect care se aduce.

Dără înainte de toate se discutăm cestiunea ca să pot înaintea D-vóstră justifica părerea mea la modificările ce voiú avea onóre a le propune.

Care împrejurare onor. D-ni senatorii ne adună în acest moment? Cu toții scim că nu este de cât comunicarea soluțiunii definitive a tratatului de la Berlin și decisiunea ce ar trebui să luăm noi în privința acestei soluțiuni a tractatului. Iată dar ceea-ce ne aduce în acest moment în Senat. Iată dar cestiunea care ne preocupă în acest moment.

Două cestiuni s'au agitat în fața acestui tractat: decât această adunare este competentă să dea cuvântul sėu în privința hotărării congresului, saŭ decât această Adunare urmėză să 'și declare incompetența sa și să se cėră uă Adunare de revisuire saŭ Constituantă? În acest sens onor. D. Epureanu a vorbit la tribuna acestui onor. Senat. D. Epureanu vine și vă rógă să vă declinați competența, să vă recunoșceți că nu suntem competenți nici a recunoșce nici a nu recunoșce hotărarea congresului; că noi suntem rezultatul unor aleger

în nise circumstanțe care nu putea să prevadă pe cele de astă-dzi, ca adică congresul de Berlin ne va lua uă parte din teritoriul nostru și ne va anexa uă altă parte la teritoriul nostru și că prin urmare, cestiunea de uă așa mare gravitate nu o putem discuta noi; ea trebuie să fie rezolvată de uă Constituantă. D-lor, în această privință să 'mî permiteți a fi constant de părere contrarie. Cu tótă transacțiunea ce s'a făcut între partiți, cu tot rezultatul ce se dice că s'a obținut, acest rezultat pentru mine nu este satisfăcător. D-lor nu am vėđut nici uă-dată, și nu vėđ nici astă-dzi necesitate unei alte camere pentru ca să putem rėspunde la rezoluțiunile tractatului de Berlin. Vė voiți cita titlul I din Constituțiune, că în ceea ce privește teritoriul nu avem necesitate de chemarea unei constituante; suntem competenți de a ne pronunța.

(Citesce titlul I).

Iată D-lor tot titlul relativ la teritoriul nostru. El declară în principiu, că teritoriul este *inalienabil*, afară de ceea ce privește schimbarea de circumscripțiun, de plăși sau comune pe care le subordineză unei legi. Unde dar Constituțiunea nu permite alienarea teritoriului nostru? Apoi putem noi 6re să facem alt-fel? Nu D-lor, nu putem face alt-fel: pământul nostru este inalienabil și sub nici uă formă și sub nici un cuvėnt el nu se p6te aliena. Iată dar spiritul Constituțiunii în această privință; 6tă datoria n6stră de Romāni ce ne impune.

Daca este dar ast-fel, cum vine onor. D. Manolache Costachi să ne dică, că dacă ni se ia Basarabia, noi nu ne putem pronunța ci numai uă Constituantă? Dar, D-lor, eū vė demonstraiū că nu are nimenea acest drept; că Constituțiunea ne opresce de a vorbi de alienabilitatea țerei n6stre; și pe cât timp Constituțiunea ne opresce ac6sta, nu înțeleg să alergăm la chemarea unei Constituante pentru ca să dăm Basarabia, căci ori-care ar fi Camera aceea care ar face ac6sta, ar călca datoria ce are către țeră, ar sfărāma Constituțiunea și votul s6u ar fi nul de la început (aplaude).

Așa dar când nu avem nevoie de chemarea unei constituante pentru acest cas, putem vorbi în ceea ce privește Basarabia. Voiți rėspunde acelor D-ni care susține contrariul, măcar de aș rămānea singur de ac6stă opinie că precum aceste Camere au fost competente atunci când ni se cere Basarabia de Rusia că nu o dă, tot așa și astă-dzi sunt competente a dice *da* sau *nu*; căci dacă atunci aceste Camere au fost competente de a rėspunde nu o dăm „tot așa și astă-dzi putem da același rėspuns, suntem tot atât de competenți ca și atunci.

Așa dară vedeți că ac6stă Cameră este competentă de a rėspunde la acest punct, însă a rėspunde în marginile Constituțiunii și în limitele puterii care o are. Vom

rėspunde în competența n6stră dară că nu avem putere de a declara că cedăm Basarabia.

Dară, D-lor, nici nu este cestiunea ac6sta ce ni se pune astă-dzi de tratatul din Berlin. Tratatul din Berlin la care a luat parte t6te puterile cele mari ale Europei, a hotărīt ca Basarabia să trecă la Rusia. Două mijloce avem noi de a rėspunde la ac6stă hotărēre a tratatului de la Berlin: fiind-că pământul nostru, după Constituțiune, este inalienabil nu 'l putem înstrăina, și mai avem mijlocul de a ne opune cu forța și a lupta în contra acelor ce ar voi să ne ia Basarabia, sau mijlocul de a lăsa să se ia ceea ce nu putem să apărām, și fie într'un chip sau într'altul, noi ne facem datoria de cetățeni romāni, de mandatarī ai națiunii, de reprezentanți în virtutea Constituțiunii, ai apărării inalienabilităței teritoriului nostru.

D-lor, sunt convins după uă matură reflexiune și după un studiu serios ce am făcut asupra a tot ce s'a scris de la un timp înc6ci în ac6stă cestiune de competență a Camerilor actuale, sunt convins, dic, că noi nu suntem în drept să cedăm Basarabia; însă, în virtutea tratatului din Berlin, guvernul este autorizat a se retrage din Basarabia, care urmēză să fie ocupată de Rusia. Ac6sta putem să facem, fiind-că pozițiunea n6stră nu ne permite a face alt-fel; prin urmare nu înstrăinām, fiind-că nu putem să înstrăinām un lucru inalienabil și dăm numai autorisațiunea guvernului ca să nu apere ceea ce nu p6te să apere; căci, după mine, ar fi absurd a se imputa ac6stei reprezentățiuni naționale, a se imputa guvernului chiar, că face rău de nu se opune la luarea ac6stei părți din țera n6stră.

În privința Basarabiei dară am avut on6rea ca să arăt părerea mea, că de Constituțiantă nu avem nevoie; căci nici uă Cameră romānescă nu se va găsi care să înstrăineze un pământ inalienabil, și de s'ar găsi dișele ei n'ar avea nici uă val6re, însă trebuie să ne supunem la forța lucrurilor, căci n'avem ce face alt-fel.

Vine a doua cestiune: luām sau nu, luām Dobrogea și suntem noi competenți a ne pronunța asupra luării sau neluării Dobrogei. Și în acest punct onor. D. Iepureanu cu presa acelei opozițiuni care a existat pēnē ieri, era de părere că o Constituțiantă trebuie se fie chemată, pentru ca se decidă acceptarea sau neacceptarea Dobrogei. D-lor și în privința ac6sta cred că se înșelă onorabilul preopinent. Nu avem nevoie pentru a face alipiri, pentru a face achizițiun, când putem face achizițiun nu avem nevoie de uă Constituantă pentru că Constituțiunea nu ne spune ac6sta. Dēca Constituțiunea opresce pe ori-ce suflare umană de la Domn pēnē la opincă de la cel mai mare corp pēnē la cel mai mic a putea aliena teritoriului țe-

rei, Constituțiunea însă nu opresce sporirea teritoriului, achizițiunile. Nu vedem nicăiri în Constituțiune că se prohibă dreptul de achizițiune. Lucru dēră care nu este prohibit prin lege, cred că cei mai competenți de cât mine, juriconsulți, vė vor rėspunde că este permis. Și dēca este permis a face achizițiun, apoi camerele ordinare sunt în drept a se pronunța dēcă aderēză s6u nu la luarea acelei achizițiun. Constituțiunea nu opresce acest fapt și prin urmare, încă uă-dată dic, uă Constituantă nu are pentru ce se fie chemată; Constituțiunea ne vorbind nicăiri de Dobrogea, — ce modificări se propunem dēră în acest punct. În primul loc nu p6te se fie chemată; în al douilea loc nu are pentru ce se fie chemată uă Constituantă.

Cred dar că chemarea unei Constituante este uă greșală, estă uă idee aruncată cu bună credință, nu mē îndoese, dar greșită; căci nu pot presupune un singur moment că ac6stă idee ar putea să fie aruncată cu rea precugetare.

În privința luării Dobrogei și a deltei Dunărei, n'am vėđut pe nimeni, într'un mod pozitiv, impunēnd guvernului obligațiunea de a nu o primi; sunt fericit că în acest punct vėđ mai unanimitatea Senatului recunoscēnd că este bine a se face achizițiunile de Dobrogea și de gurile Dunărei, cari ni se dau prin tratatul de Berlin, și că guvernul trebuie să ia posesiune de acest teritoriu. Dēca dēră numai unanimitatea Senatului este de ac6stă părere, discuțiunea asupra fol6selor n6stre politice, comerciale și strategice, cum a diș D. Iepureanu, cred că putem să le înlăturām.

Aceste sunt vederile mele, onor. D. ni senatori, asupra modului cum trebuie să lucrăm la rėspunsul ce cată se dăm hotărīrilor tractatului de la Berlin supus aprecierii n6stre. Și de aceea și propun ca acest proiect de rėspuns, de rezoluțiun, de hotăriri, nu scii cum să-l mai numesc, — să fie modificat în acest seus:

Domnilor Senatori,

Comisiunea D-v6stră a studiat corespundența diplomatică a guvernului relativ la tratatul din Berlin din 13 Iuliu 1878. Ea a vėđut, cu o adāncă māhnire, că Puterile Europene, prin voința lor colectivă și într'un interes al păcei generale, a impus Romāniei durer6se sacrificii. Comisiunea D-v6stră propune însă, ca guvernul să fie autorizat a retrage forțele și autoritățile din Basarabia care urmēză a fi ocupată de Rusia, conform prescripțiunilor tractatului din Berlin în ac6stă privință.

Tot-de-uă-dată ea mai este de părere a se autoriza guvernul ca să ia posesiune de Dobrogea cu delta Dunărei.

Restul 'l propun de a fi sters, acest rest care dice:

În fine comisiunea propune Senatului a

angaja pe guvern, atât pentru soluțiunea definitivă a cestiunei Dobrogei, cât și pentru cele alte cestiuni care rezultă din tratatul din Berlin să convoce, cel mult în cursul sesiunii viitoare ordinare de trei luni, o Adunare Constituantă de revedere, conform art. 129 din Constituțiune, sunteți rugați, D-lor Senatori, a vota aceste concluziuni.

Acest aliniat din urmă propun să-l ștergem, și iată pentru-ce motive. Astăzi nouă nu ni se cere de cât executarea tratatului din Berlin în cestiunea Basarabiei și a Dobrogei. Vine să ni se ia Basarabia din puterea noastră, ce trebuie să facem la acesta? Ni să dă Dobrogea ca s'o luăm pe considerațiunii care le a avut înaltul areopag European, ce trebuie să facem? Acestea sunt obligațiunile puse nouă de dreptul și de interesul European. Acestea sunt punctele iminente la care suntem chemați a ne da cuvântul nostru.

Cât pentru alte cestiuni, care eu nu le pot considera de cât ca dorințe, ca propunerii de a fi ascultate, cele alte nu sunt cestiuni de moment, acelea se vor rezolva pe calea legislativă și Constituțională, când Camerele împreună cu guvernul va găsi momentul oportun de a le pune în deliberarea țerei prin chemarea Camerelor de revedere. Nu cred eu că momentul oportun este acum.

Nu cred eu, nu sunt convins, nu m'a convins nimeni că în privința organizațiunii interioare a țerei, momentul oportun este venit; când acel moment oportun va veni, Camera cu guvernul va vedea dacă acele cestiuni vor trebui să fie rezolvate de o Constituție sau nu, și se va procedea la formalitățile necesare pentru convocarea unei asemenea constituante.

Pe cât timp nu mi se va dovedi alte puncte din tratatul de la Berlin care sunt iminente de executat, în atât nu înțeleg de a ne pronunția asupra altor puncte.

Atât este de adevărat că nu este momentul oportun, fiind-că nimeni nu ne silește, las la o parte că nimeni nu ne ar putea sili în acele puncte care privește organizațiunea noastră interioară. Căci Camera, în marea ei majoritate de acord cu guvernul, propune conchemarea unei Constituante după trei luni. Ei bine, nu mi ați arătat mie, cari sunt împregiurările cari au făcut convingerea guvernului, convingerea comisiunii, — și cu totă încrederea care o am în guvern și cu totă încrederea care trebuie să o am în comisiunea aleasă de Senat; când însă este vorba să se dea un vot de atâtă însemnătate, guvernul și comisiunea care s'au convins, că nu este oportunitate acum, este dator să mi facă convingerea mea că ar fi oportun peste trei luni, ca și eu să mi dau votul în conștiință. Am eu până acum această convingere, că nu este momentul oportun de a ne pronunția de cât în acele două cestiuni

adică Basarabia și Dobrogea, și când va fi momentul oportun, vom regula și pe celelalte, pentru că în nici un cas, nu poate fi momentul oportun acum, precum nu poate fi nici peste trei luni. S'a dis și cred că nu se va cuteza a se desdice că nu putem alege o Constituție cât timp invasiunea străină va apăsa pe grumazul țerei.....

D. I. Strat. D-lor senatori, dacă iați cuvântul în cestiunea de față, vă rog să credeți că nu o fac nici cu intențiune de a crea dificultăți guvernului, și încă, mai puțin inspirat de vre un interes de partid pentru a aduce vre un element de discordie în opera de conciliațiune, care a dat naștere acei motiunii a majorității, pe care o discutăm astăzi. Eu, D-lor, vă declar mai dinainte că nu voi vota acea motiune, și știu cât de puțin efect vor avea cuvintele mele în Senat; însă, dacă iați cuvântul, este că sunt convinscă cestiunea este atât de gravă în cât avem fie-care datoria, ori căruia partid, ori căruia grup politic am aparține, să elucidăm pe cât se poate situația, să punem, cum se dice, *punctul pe i*, să vedem partea de răspundere care ne incumbă fie-căruia, să știe și țara care ne ascultă, ce vrea guvernul, să pricepă, ce vrea majoritatea, să înțeleagă și ce vor și ceilalți câți-va isoțai cari suntem aici în Senat, și formăm opiniunea minorității. Nu cred de prisos a se face cât se poate mai multă lumină, și a se ști exact ce vrea fie-care, și ce parte de responsabilitate îi incumbă.

D-lor, eu cred că tratatul de Berlin, de care este vorba, are două momente care trebuie bine distinse unul de altul; este momentul primirei aceluiași tractat în principiu, și momentul executării sale.

Acum, D-lor, în privința primirei aceluiași tractat, ved după actele diplomatice, că acesta s'a și îndeplinit de către guvern. Și eu, D-lor, am citit ca D-vostă, toate actele diplomatice care s'au prezentat de guvern, și pe cât mintea mea mă iartă de a pricepe un lucru, ved că din actele diplomatice rezultă într'un mod categoric că guvernul a și declarat puterilor subscriitoare tratatului de Berlin că primesce acest tractat, și că îl va executa.

D-lor, în privința acceptării unui act care ni se prezintă de către una sau mai multe puteri, vă rog să vă aduceți aminte că este o mare deosebire între principiul dreptului internațional. Dacă D-lor, vorbind în thesă generală după dreptul comun, cineva nu este ținut a executa o obligațiune când această obligațiune nu este făcută după lege, și după procedura indicată în legea care regulează materia, apoi D-lor, nu este tot ast-fel în dreptul internațional. Dacă în întru țerei un cetățean nu este ținut să se supună de cât dispozițiilor legale și numai atunci când aceste dispozițiuni se execută în modul prescris de lege, nu este tot așa în dreptul

internațional. În dreptul internațional guvernul reprezintă țara vis-a-vis de puterile străine. Declarațiunile guvernului sunt obligatorii. Puterile străine nu au trebuință a se preocupa nici de cum de modul confecțiunii legilor noastre, nici de marginile competenței guvernului.

Vis-a-vis de străini ministrul de externe reprezintă țara și numai ceea ce dice guvernul prin organul său este valabil și obligatoriu. Se înțelege că pe urmă guvernul e dator să își dea seama către acei ce au drept să îl controleze decât a lucrat bine sau rău, însă nu e mai puțin adevărat că această răspundere este o chestiune cu totul interioară care nu privește întru nimic pe guvernele străine către care ne-am obligat. Prin urmare pentru ce ni se cere nouă astăzi să repetăm acea declarațiune a guvernului că primim tratatul de Berlin? Vă declar încă o dată în conștiință că nu pun nici un spirit de partid, în cuvintele mele, dar aș vrea să mă luminați, se știu care poate fi efectul practic al declarațiunii care o facem în sensul acesta? Ore schimbă în ceva un fapt îndeplinit? Faptul îndeplinit, este că tratatul de Berlin s'a primit de guvern și s'a primit fără condițiuni și fără nici o rezervă. Ei bine, ori ce discuțiune am face în privința acestei cestiuni nu ar schimba nimica din ceea ce este o dată făcut. Este în adevăr ceva care să mai poată încă discuta. Se poate susține că guvernul a lucrat poate în un mod cam pripit dând un răspuns atât de categoric în privința acestui tratat de Berlin înainte d'a fi convocat Corpurile legitime și d'a fi întrebat pe aceste corpuri ce engeță și ele despre acest tratat de Berlin? Se poate susține, D-lor, că în maniera acesta de a procedea nu găsim un respect exagerat pentru formele constituționale și că aceea ce s'a făcut și cum s'a făcut nu e tocmai corect din punctul de vedere parlamentar, dar cestiunea aceasta este o afacere cu totul interioară a noastră, este o treabă care trebuie să o regulăm noi cu guvernul, când ne va veni la socotă.

Prin urmare, D-lor, de ce guvernul are o trebuință de o nouă declarațiune de primire din partea noastră? Ori aceasta nu ar semăna ca un fel de bil de îndemnitare care l'am dat într'un mod pieșit?

Apoi D-lor, chiar guvernul ar trebui să nu primească motiunea ce se propune, căci nu e în interesul său.

Apoi, D-lor, un guvern ca acesta de astăzi n'are trebuință de asemenea măsuri pieșite; guvernul acesta, D-lor, a dat probe de un curaj politic imens; căci, D-lor, nu cred eu că s'ar fi găsit în țara aceasta verii un om sau verii un guvern care să cuteze a face ceea ce a făcut guvernul actual pe răspunderea sa, fără concursul și consimțământul Camerelor. Prin urmare, D-lor, un guvern care a făcut toate acestea, trebuie

să 'și cunoscă forța sa în țară, favoarea opiniei publice de care se bucură, și el trebuie să fie pe deplin convins că la viitorul Constituantă va fi absolvit de toate păcatele sale mari și mici, și prin urmare, și de acela că a primit tratatul de la Berlin, fără Camere. Prin urmare, guvernul știe că va avea și vot de încredere, și bil de indemnitate și tot ce va pofti inima sa căci va veni cu explicațiunii și revelațiunii cari vor satisface pe toți partizanii săi, și va fi absolvit în aplause generale.

D-lor, spund acestea eu nu vin cu verii uă gândire ascunsă ca să rezerv pôte viitorului deschisă uă cestiune din care ar putea eși verii-un conflict între guvern și țară. Sunt convins că guvernul actual și în Constituanta viitoare va avea uă majoritate mare, care nu l' va supăra întru nimic. Dară pentru ce atunci, ni se cere astădii a ne pronunța și noi în privința acceptărei.

Tratatul de Berlin, când, după cum v'am spus la început, pozițiunea noastră, în fața puterilor streine este pe deplin regulată prin declarațiunile guvernului și când întru cele din lăuntru acest guvern n'are a se teme de nimic? Pentru ce în mod gratuit, mai repet, să venim să nădușim un drept ce n'il dă Constituțiunea noastră?

Lăsați, D-lor, străinilor ce este al lor, și țerei ce este al său! (aplause).

Lăsați ca cestiunea acésta de răfuială între guvern și țară să se trateze în deplină libertate fără a o prejudeca de mai nainte, și nu băgați aci nă motiune care n'are loc, și care nu pôte fi destinată a fi un document vis-à-vis de străini, căci străinii au declarațiunea guvernului și nicăi au trebuință de mai mult. (aplause).

Acum, D-lor, vin la partea a doua relativă la tratatul de Berlin, adică la executarea sa. D-lor, eu cred că în privința executărei sale s'ar putea împărți tratatul în trei părți: este uă parte pe care eu o numesc partea fatală, și acésta este cestiunea Basarabiei; apoi vine partea facultativă care este cestiunea Dobrogei și cea din urmă parte este partea obligatorie, adică drepturile ce se cere pentru uă clasă de ómenii, cari pentru cauză de diferență de religieune aveaū pênă acum la noi în țară uă pozițiune excepțională.

D-lor, întru cât privește partea fatală, adică cestiunea Basarabiei, eu, D-lor, înțeleg prea bine opiniunea onor. D. Voinov. D-sa este consecinte când ne dice: Constituțiunea nu permite ca teritoriul țerei să fie înstrăinat; prin urmare, pentru ca să respectăm Constituțiunea, adică să nu alienăm, evident că nu avem trebuință de Consituantă. Discuțiunea acésta e foarte logică, decă ar fi cazul așa cum l' pune D. Voinov, dără dacă va fi altminteri ce să facem?

Dără, D-lor, onor. D. Voinov când dice că nu dă nimic, e ca cum cestiunea ar fi pusă pe tărâmul dreptului; ea acum este

pusă pe tărâmul forței brutale. Decă ar fi pe tărâmul dreptului, decă ar fi vorba aci de uă adevărată obligațiune sinalagmatică, decă ni s'ar dice: decă voiți să dați Basarabia v'e dăm Dobrogia ca compensațiune, érá decă nu voiți, atunci étá ce vi se va întâmpla; în cazul acesta ar putea veni D. Voinov să ne dică: Constituțiunea nu m' dă voie să dau nimic, prin urmare nu dau nimic. Dără aci, D-lor, nu este vorba de dat, căci ceea-ce a fost de dat s'a și luat; prin urmare, D-lor, ce putem noi să facem astă-dii? Nu putem să facem ceea-ce dice D. Voinov, pentru că atunci decă guvernul ar voi să execute un asemenea vot dat de uă majoritate care s'ar uni cu id-ile D-nului Voinov; atunci, domnilor, guvernul, pentru a se conforma unei asemenea decisiunii, ar avea trebuință de altceva de cât de votul meu și al D-lui Voinov, cu care în principii așa fi, v'e repet, de acord dacă cestiunea s'ar găsi încă pe tărâmul dreptului. Numai este însă, D-lor, cestiunea Basarabiei pusă pe tărâmul dreptului, e este pusă pe acel tărâm pentru care dreptul comun are un nume special. Acel nume este forța-majoră, așa dară cestiunea se află în momentul de față pe tărâmul forței majore.

D-lor, când vine uă nenorocire asupra capului omului, când îi arde casa de esemplu, sau când vine uă furtună mare cu piatră și i bate holdele, ce face omul? Tace și se închină lui D-deu, rugându-l să facă să trecă mai curând vijelia. Acésta trebuie să facem și noi.

Onor. comisiunea ne propune să exprimăm regretele noastre pentru că ni s'a luat Basarabia. Dară de ce să ne mai exprimăm regretele? D-lor, astă-dii precum sciiți cu toții nu mai are trecere în Europa politica de sentiment; politica Europei este astă-dii politica de interes, care nu vrea să știe de regretele noastre; de ce dară să ne plângem la cine nu vrea să ne asculte.

D-lor, e un vechiu proverb arab care dice: vorba este de argint, iar tăcerea de aur, și eu cred că tot ce avem de făcut mai bine în cestiunea Basarabiei să fim înțelepți ca Arabii și să nu dicem nimic.

Viū D-lor, acum la cestiunea Dobrogei. Onor. D. Voinov, care a vorbit înaintea mea, a dis: ce mai trebuie constituantă pentru Dobrogea? Dobrogea o putem lua fără constituantă, căci nu este nici un articol în Constituțiune care să ne opréscă a nu anexa uă parte depământ străin. Așa este, nu avem nici un articol care să opréscă acésta, dar, D-lor, acum este ocaziunea de a aplica ceea ce dicea mai deună-dii D. Cogălniceanu, că litera ucide, iar spiritul dă viață. Nu trebuie să esaminăm Constituțiunea în modul acesta, nu trebuie pentru cuvântul că nu este un anume articol în Constituțiune să dicem că este constituțional de a anexa un teritoriu străin, și cred că imi va fi ușor a demonstra acésta.

N'aveți de cât să vedeți cum se procede în asemenea cestiuni în alte țeri constituționale. Ia vedeți ce se face în țerile constituționale model din Europa: în Engli-tera și în Belgia, vedeți cari sunt cauzele cari provócă acolo disolvări de parlamente și alegeri noi.

D-lor, în Belgia s'a disolvat parlamentul și s'a făcut apel la țără pentru uă cestiune de instrucțiune publică, pentru uă cestiune de program scolar.

Uă voce. Fînd-că s'a schimbat majoritatea.

D. I. Strat. Nu pentru acésta, ci fiind-că a voit capul Statului și guvernul să consulte țera asupra unei cestiuni de instrucțiune publică. În Belgia s'a mai disolvat parlamentul pentru cestiunea, decă trebuie clerul să aibă uă înfrurire în școle s'eū nu și s'a disolvat încă de două ori și o repet, nu pentru că n'avea guvernul majoritatea, ci fiind-că nu se cunoscea care este voința țerei în acésta cestiune. Apoi luați istoria Engli-terei și veți vedea că pentru cestiune de minimă importanță nu ca aceia pe care o avem noi astă-dii; pentru cestiuni de cler, de uă mică modificare de făcut în censul electoral pentru cestiuni de organizare municipală, s'a disolvat parlamente și să făcea din noi apel la țără.

D. Zisu. Nu constituantă!

D. Strat. Este indiferent, numele nu face nimic, puteți să le numiți Camere de revisuire s'eū constituantă; cum veți vroi. Nu trebuie să ne jucăm cu cuvintele. Cestiunea este că sunt momente în viața unei națiuni când un guvern are nevoie să întrebe pe țără ce gândește asupra cutărei cestiuni și guvernul ascéptă în asemenea casuri răspunsul țerei. Și decă în acele State constituționale să disolvă parlamente, pentru cestiuni de minimă importanță, iar nu ca aceea care o avem noi astă-dii, apoi bine D-lor, cum ar putea cine-va în mod serios să susțină că uă prefacere radicală în tot organismul țarei ca aceea care ar rezulta pentru noi din anexarea Dobrogei, anexiune foarte însemnată, care schimbă configurațiunea geografică a țarei, adăogă uă populațiune de 300,000 suflete compusă din elementele cele mai dispartate. Ei bine, toate acestea să nu aibă mai mare valóre în ochii D-v. de cât valórea care ar avea deslipirea unui cătun de 10 familii țărănești și lipirea sa către uă altă comună rurală? Și D-v. sciiți că nici acésta nu se pôte face de cât în virtutea unei legi. Astă-dii după legea noastră comunală un cătun de 10 familii pentru ca să se alipéscă către uă altă comună trebuie consimțimentul consiliului comunal al cătunului care se alipescă precum și al consiliului către care se alipescă, trebuie avisul consiliului județen, trebuie aprobarea ministerului de interne, și în fine, votul Corpurilor Legiuitoare sub for-

mă de lege. Iată filiera care se urmărește pentru desmembrarea unei simple comune rurale, și D-v. susțineți că a lua Dobrogea și a o alipi către noi și a face astfel uă infuziune în sângele român cu elementele străine nu merită mai mult atențiune de cât dacă ar fi vorba de uă simplă comună rurală. D-lor, eu cred că decă ne vom scobori în interiorul conștiinței noastre și ne vom desbrăca cu desăvârșire de sentimentele de partit nu va putea vre unu din noi să nu mărturisescă că țara când ne-a trămis aci, nici 'i a trecut prin minte că va veni casul anexării Dobrogei și a tutulor reformelor imperios reclamate ca consecință ale unei asemenea prefaceri și D-lor, ca să vă convingeți și mai mult de ce va să dică uă anexare de teritoriū priviți ce se întemplă într'un puternic stat vecin.

Sciți că cestiunea ocupării Bosniei și a Herzegovinei este uă cestiune care a adus uă perturbațiune colosală în totă Austria, perturbațiune atât de mare, în cât amerință să sgdue chiar basa pe care este aședată monarchia Austro-Ungară, adică principiul Dualismului cu Ungaria.

Fiind că, cestiunea ocupării Bosniei și a Herzegovinei s'a discutat și se discută din toate punctele ei de vedere și în deplină libertate a cugetării și de presa Austriacă, și de parlamentele monarchiei, pot și eu să vă spu' aicea că ea este considerată de majoritatea populațiunilor Austro-Ungare ca un adevărat desastru, căci s'a probat cu cifre în mână că Bosnia și Herzegovina, afară de sângele austriac, care a curs în șirōe pēne acum pentru a le ocupa, au să coste pe Austria vre-uă 30 milioane de fiorini pe an, în curs pōte de jumătate secol și mai bine, când va veni cestiunea civilisării acestor țeri, și când va începe Austria a face căi ferate și șosele, și școli, și poduri, și canaluri, și administrație, și justiție, și în fine tot ce trebuie pentru a pune aceste provincii la nivelul celor-lalte provincii ale monarchiei.

De acea, vedeți D-lor, emoțiunea grozavă ce s'a făcut în țerile Austriace din cauza acestei ocupațiuni; vedeți că nu se pōte constitui un minister, vedeți la câte felurite cestiuni a dat loc această ocupațiune, cestiuni și de natură economică, și de natură politică și de natură socială. Ce sunt însă Bosnia și Herzegovina vis-à-vis de marele imperiū Austriac? Puțin lucru. Când veți compara populațiunea Bosniei și a Herzegovinei cu populațiunea marelui imperiū Austriac și veți compara și populațiunea Dobrogei cu populațiunea României, veți vedea că Dobrogea este uă cestiune de 50 ori mai importantă pentru noi de cât sunt Bosnia și Herzegovina pentru Austria.

Ōre, la noi în țeră, credeți D-vōstră că nu se găsesce ōmeni cari cugetă și ei la această cestiune? Se pōte ca cei cari susțin să luăm Dobrogea să aibă dreptate,

dară de ce nu permiteți și celor-alti, cari cred contrariul, să demonstreze că, ar fi pōte un desastru a lua Dobrogea. De ce nu sunteți imparțiali și nu voiti să ascultați și opiniunea unora și al altora.

Ei bine, D-lor, dacă n'ar fi de cât măcar pentru a ne putea pronunța în cunoștință de cauză, pentru a cunoșce țera această, despre care nu posedă nimeni cele mai mici noțiuni statistice, de cât pentru a culege aceste noțiuni elementare, încă ar trebui și guvern și majoritatea în Senat și în Cameră, să dea un timp de repaos și să dică: să amănăm această cestiune pēne când vom posedea acele elemente, pēne când țera, în dreptul ei suveran, să vie și să dică cuvēntul său. Dară, D-lor, mi veți face uă obiecțiune, — și recunosc că această obiecțiune are mare importanță, — mi se va dice Europa: — după cum am declarat și eu la început — nu să prea ocupă de mecanismul interior al legiferării statelor, mai cu samă a statelor celor mici, nu va ascepta Europa pēne ne vom îndeplini formalitățile noastre constituționale, ca să dăm un răspuns, dacă primim sau nu Dobrogea, se pōte întempla acest cas; atunci vine propunerea onor. D. Manolake Kostachi. Ce dice onor. D. Manolake Kostachi? Iată vă dau un mijloc, când Europa vă va soma, să luați posesiune de Dobrogea, să vă duceți să o stăpâniți. Cum s'o stăpâniți? *Animo Domini*? Nu, ci *animo conservandi*. Numai să mențineți ordinea în Dobrogea și să dați timp Constituanței a se pronunța.

Iată cum înțelege D. Manolake Kostachi ocuparea Dobrogei, și ast-fel o înțelege și eu.

De ce să plānge guvernul? Dacă va fi somațiune, are s'o ocupe, dacă nu va fi somațiune nu o va ocupa. De ce guvernul nu se mulțamesce cu uă ocupare provisorie, cu uă ocupare nu în numele sefului Statului, ci în numele unui general care va comanda divisiunea în Dobrogea, și care va sta cu pușca la braț, pēne când organele constitutive ale acestei țeri vor dice ultimul lor cuvēnt?

D-lor, despre partea obligatorie a tratatului de la Berlin numai vorbesc, pentru că mi să pare că aci este unanimitate de vederi, toți suntem de aceeași părere nu se pōte atinge articolele din Constituțiune care stabilesc uă deosebire în privința drepturilor politice și civile, uă deosebire rezultând din diferența religiunii, că nu ne putem, dice, atinge de aceste articole fără uă Constituțiantă. Unde difer de opiniunea comisiunei, este în privința articolului 3 unde vorbește de art. 129 din Constituțiune; recunosc că este necesitate de a se convoca uă Constituțiantă, însă amână această convocare până la sesiunea ordinară viitoare. Nu ved D-lor, de ce să nu venim noi astă-đi cu uă propunere înscris, să cerem camerilor de reviu-

suire prevădute la art. 129 al Constituțiunei, să arătăm anume articolele din Constituțiune cari trebuie revizuite, să citim propunerea din 15 în 15 zile, să îndeplinim toate formalitățile cerute, și când va fi sesiunea ordinară, să vie Camerele noastre iar nu noi.

Ei bine, D-lor, dupe cum ved cu propunerea comisiunei, Constituanta nu va veni de cât peste un an, căci calulați termenul necesar pentru a se citi de 3 ori propunerea, din 15 în 15 zile, apoi a se îndeplini cele-lalte condițiuni cerute de Constituțiune, și veți vedea că vom ajunge tocmai pe la Iunie, cu alte cuvinte peste un an. Ei bine, timpul acesta de un an, mie imi pare prea mare în fața noii stări de lucruri creată nouă prin tratatul de Berlin, care a schimbat cu deosebire fața țeri și în privința politică și în privința socială, și în privința economiă. Acest tractat constituie uă eră cu totul nouă pentru noi. Ei bine, în fața acestei stări de lucruri d. a aștepta un an ca să vină acei cari sunt singuri competenți să hotărască definitiv cestiunile pendinte, această nu o înțeleg. Eu dar mă unesc cu opinia onor. D. Iepureanu care e precisă și nu amână consulțarea țerei legale la calendele grecești.

Sfârșind, nu pot D-lor, de cât să-mi exprim dorința sinceră care o am, că eu să fiu cel greșit în aprecierile mele, că majoritatea comisiiei să facă bine cum face. — să dea Dumneđeu așa să fie, — dără mă tem, că va veni o đi în care cei care cei care au făcut această motiune, și mai ales acei cari într'un spirit de conciliațiune, dupe mine, reu înțeles, s'au unit cu ea, mă tem, dică să nu vie o đi în care erăși să recunoscă că au fost uă tristă esperiență, atuncea va fi pōte prea tērdiū și li se va putea dice ceea-că a dis Thiers în Camera lui Napoleon: *il n'y a plus de fautes à comettre*.

D. D. Ghika. D-lor, încep prin a răspunde la ultimele cuvinte ale onor. D. Strat; D-sa a đis: să dea Dumneđeu să nu vă pară rău, să nu plătiți amar concesionile care le faceți. D-lor, nu este pentru prima oră când partidele s'au unit în momente grele pentru binele țerei, și mulțumesc lui Dumneđeu că și în altă asemenea împrejurare ca în aceste grave momente, am vedut partidele unite (aplause.) Onorabile D-le Strat, comisiunea a arētat un mare spirit de conciliațiune și membrii ei și au făcut concesionii reciproce. Așa este, negreșit, căci fără concesionii nu se pot prinde și uni ambele capete al unor opinii extreme.

Domnii mei, două opinii dialmentalmente opuse s'au produs în Senat: una a D-lui Voinov și alta a D-lui Strat. Acea a D-lui Voinov, a mers pēne a dice: că chiar în aceste grele împrejurări care nu erau prevădute în epoca alegerii, că actualele Camere sunt adevărata espre-

siune a țerei, și că ar fi uă greșală de a chema uă constituantă saū mai bine dîcînd uă cameră de revisiune spre a tranșa cestiunea.

D-luî Voinov nu'î voiî răspunde fiind că 'i-a răspuns îndestul onor. D. Strat că nu ar fi esemplu în istoria națiunilor, unde cestiuni de asemenea gravitate să nu se fi vizat de Camere din noi alese.

D-luî vorbind de Constituțiunea noastră a dat citire art. 3 din constituțiune. Să vedem ce dîce acest art. și ce învățămînt ar trebui să tragem din el?

Art. 3 dîce:

„Teritoriul României nu se pôte coloniza cu populațiunî de gîntă străină.“

Eî bine, pentru care motiv constituanta a pus acest articol? A fost'un motiv, acela explicat de D. Strat, s'a temut leginitorul a nu se distruge ecuilibrul național prin introducerea de elemente străine.

Eî bine, când este vorba a anexa uă provincie cu 300,000 locuitori nu este ôre ocaziune a ne aduce aminte de art. 3 din constituțiune?

D-lor, nu voiî să vă ostenesc, fiind-că cred că și onor. D. Voinov trebuie să fi schimbat, în parte cel puțin, pretențiunile D-sale, de a tranșa cestiunî de asemenea importantă ca omnipotent, fără să aibă nevoie de a se consulta din noi națiunea. Sper că D-sa s'a convins prin argumentele arătate de onor. D. Strat.

Vin acum la adoua opiniune, la cea a D-luî Strat saū mai bine a D-luî M. Costachi la care a aderat și onor. D. Strat. Onor. D. M. Costachi ne da alte consilii: se ne abținem; cu alte cuvinte se abdicăm la datoria noastră; a se abține în un eveniment așa de grav este după mine a abdica!

Când prin un mesaj se convocă Corpurile Legiuitoare în sesiune estra-ordinară pentru că guvernul să vadă mai clar în situațiunea foarte încurcată în care se găsesce țara, ar fi ôre patriotic a răspunde: „tu guvern ai provocat în mare parte această situațiune, descurcă cum scîi? . . . și noi să stăm indiferenți zămbind la nenorocirile țării?!

Ar fi a arăta că suntem nepăsători de sôrta acestei țeri. Sunt dator dar să aduc la rîndul meu dacă nu povăț cel puțin votul meu. Acest vot 'l am dat în comisiunea în care am avut onôre de a fi ales.

Dacă guvernul nu a voit să aștepte altă somațiune, bine a făcut, căci nu cred că Europa va trimite pentru acesta un portărel! (ilaritate).

Guvernul a fost somat în fapt și oficial când i s'a comunicat tratatul, și nu cred că D. M. Costache cere ca guvernul să aștepte o nouă somație prin portărel.

Uă provincie vecină s'a hotărît de Europa să facă parte din România; dacă dar ea va fi abandonată ce are să se facă pînă când ne vom pronunța?

Eî bine, D-lor, dacă vecinul meu ar părăsi casa, nu este ôre uă datoriă din partea mea a mîngîrii ca nu cum-va aceea casă părăsită să ia foc saū să i se dărîme zidăria pricinuindu'mî ast-fel pericole? Onor. D. Voinov, crede ôre că uă țera vecină când ar fi pusă în stare de părăsire și crendînd ast-fel anarhia nu pôte aduce uă jicnire țerei vecine?

Așa dar, D-lor, fără să prejudecăm cătușî de puțin hotărîrea comisiunei de revisuire, noi suntem datorî a ne îngriji de provincia care ni se dă. Dar bine înțeles, că pînă la uă hotărîre definitivă a Camerei competente, noi nu facem de cât acte de administrație și lăsăm Constituantei cheștiunea de drept neprejudicat.

Mi se pare că onor. D. Strat, nu a înțeles bine, când a dîs că comisiunea nu a pus un termen pentru convocarea Constituantei; și nu scîi prin care calcul a obținut D-sa rezultatul că numai dupe un an va putea fi adusă aceea Constituantă. Din contra, prin moțiunea noastră stăruim ca nouile alegeri să se facă maximum în termen de trei luni. Și dîcă n'am cerut un termen și mai scurt, acesta a fost ca să avem timp a studia bine cestiunea și dacă este în interesul țerei a refusa Dobrogea, de care nu uitați că sunt legate gurile Dunărei.

În acelaș timp am făcut prin acest termen de trei luni uă concesiune guvernului care ne-a arătat în ce dificultăți s'ar găsi ministerul de finance, dîca nu ar avea bugetele votate la timp pentru anul viitor.

Așa dar, rog să credeți că nu este un curent care ne-a făcut pe noi să redactăm aceea moțiune ast-fel precum este redactată. Nu suntem tocmai așa ușori ca curentele să ne conducă în asemenea momente grave pentru țera noastră (aplaude). Dîca ar putea fi vorba de curent, apoi curentul ar fi fost contrariu acestei moțiuni. Căci națiunea care în ast-fel de împrejurări nu raționază tot-d'a-una cu capul ei cu inima — și inima Românilor am avut ocazie a o vedea cât valorază pe câmpul de luptă — de aceea curentul a fost a refusa Dobrogea și chiar a disputa luarea Basarabiei. Dar noi ca ômenî datorî suntem datorî a avea sânge rece, a cugeta serios, a prevedea și a lua hotărîrea noastră în urma unei mature chibzuiri. (Aplauze).

D. Șendrea. D-lor senatori, am citit cu atențiune redacțiunea onor. comisiunii însărcinată de Senat de a elabora uă moțiune prin care să putem da opiniunea noastră asupra cestiunei lor ce ne sunt aduse înaintea și vă mărturisesc că deși aș fi dorit mult să ader la ea, 'mî este însă cu neputință. O găsesce greșită și în ceea ce privește fondul și în ceea ce privește forma și nici putea fi alt-fel din moment ce, ea nu este alt-ceva de cât rezultatul

unor concesiuni reciproce care s'a făcut pentru a se putea adjuge la uă transacțiune. Orî de câte ori este vorba de transacțiunii de atâtea ori se fac greșeli și asupra fondului și asupra formeî.

Să ne întrebăm însă iacă noi cari avem să ne pronunțăm asupra acestor grave cestiuni, dacă noi cari suntem străini de cele ce s'a petrecut în sînul comisiunei putem rezolva cestiunile ast-fel cum a făcut comisiunea. Scîi că am fost convocați în sesiune estra-ordinară, pentru ca să luăm cunoștință de actele diplomatice și pentru ca să ne pronunțăm dacă puterea executivă trebuie saū nu să se conforme tratatului de Berlin. Acestă chemare a Senatului era naturală; onor. minister a anunțat'o încă din sesiunea ordinară. Prin urmare, când am venit astăzi aci ca să discutăm suntem în adevăr asupra unor cestiuni care n'a fost nici uă dată prejudecate. Nu sunt, prin urmare, de opiniunea onor. D-luî Strat, care a dîs că am venit prea târziu, că nu mai avem ce căuta aici, fiind că ministerul s'a pronunțat față cu străinii, declarând că se va supune areopagului European, declarațiune care făcută cabinetelor leagă pe înțrega țară care în străinătate e tot-d'a-una reprezentată numai de puterea executivă. Pînă la un punct a'și admite această idee, dacă a'și fi vădut din partea ministrului de externe ver-uă notă diplomatică prin care să se dîcă că se supune în totul tratatului de Berlin; dară din contra, atît în cestiunea Basarabiei cât și în cele-alte am vădut că ministerul a rezervat a se deslega cestiunile de corpurile Legiuitoare.

Așa dară, D-lor, dîc că în această afacere suntem competenți și suntem tot-uă-dată neangajați. Ceea ce a dîs tratatul de la Berlin este scîiut de toți și nu e nevoie de repetițiune; sunt puncte cari după părerea mea ne sunt impuse și cum a dîs onorab. D. Strat obligatorie; acele puncte însă nu sunt tocmai acele indicate de D-sa; numai un singur punct este obligator: cestiunea nefericită a Basarabiei! Întreb pe onorab. preopinient pe ce se bazează ca să dîcă că sunt și alte puncte cari sunt impuse prin forța materială? În cestiunea Basarabiei este uă putere mare care ne-e reclamă și nu putem rezista; acolo dară numai este obligațiune. Numai în această cestiune suntem dară ținuți și trebuie numai de cât să ne pronunțăm fără ca să consultăm inima și consciința noastră.

Aud pe mulți din colegii noștri dîcînd că trebuie numai de cât uă Constituantă; dîră, D-lor, uă Constituantă ce are să dîcă? Să sancționeze cedarea Basarabiei? Acestă ar fi nepatriotic și chiar uă trădare! Să o înregistreze numai, ar fi uă umilire! Prin urmare chiamarea unei Constituante pentru Basarabia nu are sens, ce ar însemna când s'ar convoca cu mare sgomot în totă țera colegiurile electorale ca să alé-

gă senatori și deputați spre a ajunge la umilirea de a aproba un ce contra căria nu se poate dice contrariu?! (Aplause). Nu e nici prudent nici politic ca să venim cu forme solemne să ne închinăm unui nenorocit eveniment!

Dacă onor. comisiune în redacțiunea sa ar fi manifestat această idee, dacă s'ar fi menținut a dice: România este supusă la un dureros sacrificiu și asupra acestui punct guvernul să admită tractatul din Berlin, n'aș fi avut nimic de spus în această afacere; dă redacțiunea comisiunii nu este ast-fel, ea este vagă și nedeterminată. Etă ce dice onor. comisiune:

„Ea a vădit cu o adâncă mănire, că puterile Europone, prin voința lor colectivă și într-un interes al păcei generale a impus României dureroase sacrificii...”

D-lor, vedeți că se exprimă în plural, este vorba de „dureroase sacrificii”. Și mai la urmă: „comisiunea D-văstre propune însă, ca guvernul să fie autorizat a se conforma tratatului din Berlin în această privință.”

Prin urmare, când este vorba de dureroase sacrificii, când este vorba să ne impunem tractatul de la Berlin, întreb pe onor. comisiune, pe lângă cestiunea Basarabiei, care alt sacrificiu înțelege? Înțelege cestiunea Evreilor și a comisiunii Dunărene, unde autoritatea noastră rămâne cu totul alta de cât era aceea a Turciei? Dacă nu înțelegeți cestiunea comisiunii Dunărene, dacă înțelegeți cestiunea Evreilor, atunci vă dic, cum că acesta nu se poate, vă dic cum că nu este just ca prin frase de felul acesta să veniți și să rezolvați uă cestiune ardentă. Nu numai atât, a veni înaintea țarei și a proclama că de bună-voe ne supunem acestei decisiuni este, dupe mine, un ce ne politic; ne legăm libertatea noastră de acțiune pentru viitor; este un ce neconstituțional; căci numai constituanta are să decidă în această cestiune pînă unde voește să meargă. Dacă vom dice că, în această afacere autorisăm pe guvern să se supue și constituanta va fi de altă opinie ce va însemna atunci uă autorisare dată de uă Cameră ne competente și ridicată de aceia care este îndrept de a o ridica? Această cestiune este rău pusă, și dacă onor. comisiune a avut intențiune a o trata ast-fel, rău a făcut.

Noi care voim ca lucrurile să se tranșeze clar, nu vom vota un asemenea proiect, sub vîlul care se ascunde soluțiunile pe care țara nu voește pînă să le dea.

Dar, mi se va răspunde partea din urmă a redacțiunii rezolvă tot; căci în partea din urmă se dice că: ministerul va convocă uă constituantă conform art. 129, pentru ca să rezolve cestiunile decise de tratatul de Berlin. Vreați să observ un lucru maintea D-văstră: în tratatul de la Berlin, relativ la Evrei sunt două lucruri: sunt

drepturile politice, despre care nu trebuie să fie vorba multă aci, nu suntem competenți noi de a discuta dacă se vor da sau nu; dacă însă aș îndrăzni să emit opiniunea mea în această afacere, difer de a amicilor mei. Eu nu mă sperii de drepturile politice ce individualmente s'ar acorda unor omeni ce ar trece prin purgatorul Camerei. Este vorba de alt ceva care în prezent este mai periculos, este vorba atât prin tractatul de Berlin de a se acorda Ebreilor, nu celor pămîntenți, ci tuturilor, drepturi de ași cumpăra moșii, cu calificăție, de egalitate de drepturi civile. D-lor, vă mărturisesc că asupra acestui punct sunt de opinie foarte îndărătnică, nu voi consimți un moment ca acel drept la care părinții nostri au ținut atât de mult, să fie așa de ușure aruncat. Credeți ore că în această țară de se vor acorda drepturile acestea, peste 20 ani proprietatea rurală va mai fi în mânele noastre? Atunci, ce ar însemna acest Senat care este reprezentațiunea proprietății, când ea nu va mai fi a Românilor? Așa dară din acest punct de vedere redacțiunea comisiunii este greșită, și doresc ca să se modifice în sensul acesta, în loc de a se dice, *dureroase sacrificii*, să se dică: *durerosul sacrificiu al pierderii „Basarabiei.”*

Vin acum la a treia cestiune care este rezolvată în tratatul de Berlin, cestiunea Dobrogei. Vă mărturisesc că nu cred, că această provincie să fie așa de neînsemnată pentru noi. Din punctul de vedere economic, comercial și maritim, multe avantaje milită în favoarea luării ei și pe cari aș dori ca guvernul cu date statistice în mână să vină să le espună pe larg. Ni se dice însă, privește ce a pățit Austria! Ei bine, dacă ne vom lua după exemplu, ele sunt multe, și de ordine diferită, tot Austria a ocupat în cursul istoriei sale și alte provincii, la unele au întâlnit rezistență, la altele însă n'au întâlnit. Dobrogea nu este nici ca Bosnia nici ca Herzegovina, este cu totul alt-fel, și nu trebuie a ne gândi la exemple. Mă întreb însă: suntem noi competenți, sau este nevoie să se convocă uă Constituantă? Onorab. D. Strat a argumentat cu mult talent în această cestiune; D-sa ne-a arătat, că în impregiurări mult mai mici s'au făcut noui alegeri; pentru ce dar în uă situațiune așa de gravă să nu fie trebuința de a se chema uă constituantă?

— D-lor, când este se tratăm constituționalism, nu trebuie să amestecăm cestiunile, voiți întreba mai întâiu pe comisiune și pe onor. preopinentei dacă pot să ne arăte un exemplu în lume, ca atunci când se mărește teritoriul, să se fi convocat uă Constituantă? Anglia a ocupat atîta întindere de pămînt, a ocupat Chipru și alte locuri, și cu toate astea, făcutu-s'au Constituantă? Nu, pentru că acesta este de resortul legislaturii ordinare,

uă întindere teritoriale nu este un principiu constituțional, căci principiile constituționale sunt acele cari regulă organizarea politică a Statului, și prin urmare numai când este vorba de a schimba acea organizare politică, atunci numai se poate chema uă constituantă. În cazul nostru însă organizarea Statului rămâne intactă.

Iată ce dice art. 129 din constituțiune: „Puterea legiuitoare are dreptul de a declara că este trebuință a se supune re-viziunii dispozițiunile din constituțiune anume arătate.”

„După această declarațiune citită de trei ori din 15 în 15 zile în ședință publică și primită de ambele Adunări, acestea sunt disolvate de drept și se convocă altele în termenul prescriș de art. 95.”

Ei bine, întreb pe onor. comisiune, dacă căutând din filă în filă constituțiunea noastră va putea găsi un articol care să se refere special la această cestiune.

Prin urmare, ce are să se citească în Senat și Adunare câte de trei ori din 15 în 15 zile ca să se modifice? Nu are nimic să se citească. Desfid pe ori-cine să arate un mijloc practic prin care cestiunea Dobrogei să fie rezolvată în un mod consacrat de Constituțiune.

S'a dis, D-lor, că este uă cestiune importantă!

Anul trecut său decida una din acele cestiuni care pentru mine era de uă importanță mult mai mare de cât Dobrogea.

Viața noastră politică de patru secole consistă în legăturile ce avem cu Înalta Pörtă. Ei bine, acele legături au fost rupte de acest onor. Corp fără apel la națiune.

Vă mărturisesc că atunci când s'a proclamat independența nu am avut acel entuziasm care l'avea totă lumea, m'am gândit la viitorul țarei, la situațiunea ce ni se creea și m'am întreat: dacă tradițiunile părinților noștri trebuia să înceteze, și dacă este bine să ne găsim singuri ca uă barcă pe valurile mării purtată de vînturi și isbită de toate stîncile?

Am avut multă esitațiune în această cestiune, și cu toate acestea nimeni din onor. preopinentei n'a venit în asemenea situațiune gravă, pentru țara noastră, să dică: trebu uă Constituantă!

Ei bine, dacă atunci când am schimbat de sas până jos fasa noastră politică nu s'a făcut noui alegeri, cum astăzi când avem să ne pronunțăm asupra unui fapt mai mult său mai puțin impus de Europa asupra unui fapt pe care mai toți recunosc că nu avem de cât a l'aproba, să mai a-lergăm la uă formalitate fără sens? (aprobări).

Dacă este numai vorba de a se convocă uă Constituantă ci alte Camere, atunci D-lor, nu este tréba noastră ci a guvernului. Dacă guvernul crede că aceste Camere nu sunt adevărata expresiune a țarei, atunci nu are de cât să le disolve și să proclame

înaintea țerei că nu mai există legătura care de ordin ar exista între alegătorii și aleși, și că numai suntem expresiunea sinceră a alegătorilor noștri.

Înțeleg ca guvernul când va fi în opozițiune de idei cu noi se facă acésta, dar noi înșine nu o putem face.

Sunt dar cu totul de opiniune că nu trebuie Constituantă.

D-lor, voesc să termin cu acésta cestiune. Nu admit opiniunea onor. comisiunii: ca să ocupăm acésta provincie în mod provisoriu, și să o administrăm prin regulamente de administrațiune publică, lăsând cestiunea în suspensiune pentru ca viitorul să decidă care va fi sorta acelei țări. Când va fi a se ocupa Dobrogea, atunci să se facă în mod serios, definitiv, iar nu alt-fel. Cum voiți D-vóstră ca să ne ducem într'ua provincie fără ca populațiunea sa să scie, să cunoască, de suntem sau nu adevérații sei posesori?

Eți cred că dacă s'ar ocupa ast-fel s'ar putea da loc la intrige și chiar la resistență.

Dar prin *regulamente de administrațiune publică* ce se înseamnă? Vroiți a trâmite cohorte numeroase de funcționari peste Dunăre, și să administrați din București?

Eți nu sunt de acésta opiniune, nu sunt pentru uă administrație de la centru și provisorie; sunt de opiniune de a o primi în mod regulat sau de a nu o primi éráși în mod regulat.

Ce rol vom avea noi față cu Europa? Am ocupat Dobrogea și nu am ocupat-o; dar Europa ne va întreba atunci sunteți D-vóstră serioși? Nu aveți alt mandat decât de a o ocupa definitiv ne va dice ea. Și în adevér avem mandat a primi Dobrogea *anima-domini*, dar nu avem mandat a o primi *animo-conservandi*, căci pentru conservare este Rusia; prin urmare nu avem mandat de a o primi provisoriu.

Pentru aceste cuvinte dar, rog pe onor. comisiune să bine-voască a reveni asupra motiunii, căci prin redactarea sa de ocupație provisorie, redactare precipitată, se pôte da loc la inconveniente grave.

Ce se mai dice în motiune? Se dice că se angajiază guvernul a convoca uă Constituantă; dați-mi voe a vă cita art. 129 din Constituțiune unde se spune că guvernul nu pôte convoca uă Constituantă care este numai de resortul Camerilor.

Prin urmare, D-lor, când acésta este un drept numai al puterei legiuitoare, cum se pôte ca acest drept să'l delegăm puterei esecutive? Acésta este imposibil, și chiar guvernul va dice nu pot convoca Constituantă, nu este dreptul meu, este dreptul Camerilor.

Pentru a convoca uă Constituantă trebuie ca onor. Senat, Corp matur, trebuie să se înțelégă prealabilmente cu Camera deputaților, căci numai ast-fel este posibi-

litate de a se modifica vre un articol din Constituțiune.

Nu, cu majorității ordinare să pôte face acésta, trebuie două treimi și în Senat, două treimi și în Cameră, și ar putea onor. comisiune ca să impună acésta sarcină ministerului de a pregăti două treimi aci, și două treimi în Cameră? (aplause.) Dară dacă guvernul nu va putea sau nu va voi? Atunci ce înseamnă acésta dorință efemeră a comisiunii? Nu este oare uă abdicare a Corpurilor Legiuitoare?

Prin urmare, cred că onor. Senat, asupra căruia sunt așintite privirile tuturor, în uă cestiune atât de gravă, va da motiunii sale uă redacțiune mai perfectă, și rog pe onor. comisiune, care este compusă din cei mai eminenti bărbați ai acestui Corp, ca să redacteze mai bine acel proiect ca să nu pótă da loc la nici nă critică. (aplause.)

D. D. Sturdza. D-lor senatori, ori și cum ne vom întorce, ori și cum am vrea ca să judecăm despre ședința de astă-zi, trebuie să mărturisim cu toții, că avem dinaintea noastră rezultatul politicei esteriore a ministerului, urmată în timp de două ani. Verdictul asupra acestei politici l'au însuși faptele. De aceea nu putem să închidem ochii ca să nu vedem, nu putem să închidem gura ca să nu spunem ce s'a petrecut și cum s'a petrecut.

Voiți resuma politica guvernului în două cuvinte: deslipirea de Occident și alipirea către Rusia.

Aduceți-vă aminte de cele ce s'a petrecut de la începutul afacerilor Orientului, de când țera a început să fie frământată de acele veleități ale guvernului, care astă-zi au căpătat un corp pipăit.

Dară, D-lor, ne-am aruncat pe uă pantă alunecătoare și am ajuns la capătul ei. Doresc ca punctul la care am ajuns să fie capătul pantei. Dorese ca să nu alunecăm mai departe pe un alt nou povârniș încă mai rău de cât cel d'ântăiu.

Din capul locului am intrat pe o cale rătăcită, considerând tratatul de Paris ca un rău, érá puterile Occidentale ca ostile. Nu pot uita că atunci după banca ministerială se dicea despre tratatul de Paris, că el a împedicat dezvoltarea noastră, pe când acel act a fost atât de bine făcător pentru noi în timp de două-zeci ani, lăsându-ne liberi și stăpâni de destinele noastre.

După aceea a venit încheierea convențiunii cu Rusia, după încheierea acestei convențiunii a venit declararea de rebel Turciei; pe urmă trecerea Dunărei, rebelul în alianță și alături cu Rusia, și în fine pierderea Basarabiei și propunerea pentru anexarea Dobrogei. Tote acestea consecinți fatale a greșelii primordiale ale încheierii alianței cu Rusia.

Ar trebui, însă, astă-zi să ne oprim pe acésta cale, să nu mergem mai departe. Aș dori ca asupra acestui punct să vă dau lă-

muriri noi, ca să vă puteți forma o convingere.

Sub care impresiune s'a votat convențiunea cu Rusia în 4 Aprilie 1877? Impresiunea puternică, singură, putem dice care, a predominat, a fost: că trebuie să votăm convențiunea, pentru că acésta este singurul chip de a nu perde Basarabia. În privirea acésta imi veți permite să vă reamintesc însă și cuvintele cari s'a pronunțat atunci de diferiți senatori, și de D-nii miniștri.

Étă mai întâiu ca ni se dicea, espunerea de motive ministerială, care esplică convențiunea: „Guvernul nu s'a preocupat de cât de interesul nostru de conservare, de cât a ne sforța să facem a se recunósce „Statul Român, a se menține drepturile și „institutiunile noastre politice și a se păstra și garanta integritatea hotarelor „României.“

Raportorul acestei convențiunii asigură că: „cele-lalte motive cari a mai făcut pe „comisiunea Senatului a aproba acceptarea „convențiunii sunt, că printr'énsa ni se „păstrează în întregime lor autonomia, „institutiunile noastre politice și integritatea „teritoriului nostru.“

Érá D. ministru de esterne cu elocuența D-sale bine cunoscută, adresă Seatului următoarele cuvinte:

„Prin convențiune Rusia ne liniștesce „chiar frica cea mare, că ni se va relua „și a cea părțică din Basarabia, luată „întregă la 1812 și care ni s'a redat prin „tratatul de Paris; în adevér marele reformator al Rusiei are uă țară atât de mare, el are încă atâtea bine-faceri de făcut în întinderea Rusiei, în cât n'are nevoie să ne ia și acea bucățică de pământ din uă țară, ce uă-dată a fost a noastră.“

D. președinte al consiliului ca să ne liniștescă încă mai mult temerile noastre și ne da siguranța cea mai mare, dicea: „Când „Impăratul Alesandru vine înaintea Europei printr'un act solemn și dice, că va „respecta drepturile noastre politice și că „ne asigură integritatea teritoriului nostru ar fi ca Impăratul să și desmință „tota viața sa, ca să nu respecte angajamentul care l'a luat: am cređut că fac „un serviciu țerei mele ca să dobândesc „parola unui Suveran, care este respectat de totă Europa.“

Érá ce încredințări s'a dat atunci, când Senatul și Camera au votat convențiunea din 4 Aprilie 1877; ea s'a votat principalmemente pentru că ni s'a dat prin cuvintele cele mai solemne asigurările certe, pe cari vi le-am reamintit, că nu se va mișca nici un fir de păr din capul nostru, că nimeni nu va lua nici uă bucățică din teritoriul nostru, că nimeni nu se va atinge din institutiunile noastre.

Dacă veți reciti tóte discursurile câte s'au rostit de către miniștri și de către

susțitorii convențiunei, cu ocaziunea votării acelei convențiunii, veți vedea și D-vastră, trebuie să vă aduceți aminte că pe atunci nici nu era vorba ca noi să intrăm în vre un rebel, din contra, ni se asigura că putem fi liniștiți în această privință. În urmă însă, s'a vădut că acea convențiune nu putea să fie alta de cât ceea ce se spunea de densa de către acei ce uă combatău: jalonul alianței cu Rusia.

Acea convențiune a făcut, că a' trebuit, să declarăm rebel Turciei; a făcut că am alergat dincolo de Dunăre ca să ne batem, nu pentru ca să apărăm independența noastră în contra Turciei, ci în contra propriilor noștri aliați. Această convențiune ne-a creat uă pozițiune din cele mai ciudate, din cele mai ilogice, din cele mai nepolitice.

Din conflictul cu Turcia a rezultat trecerea Dunărei, cu totă siguranța care ni se da că nu vom trece; și cu încetul am ajuns la situațiunea d' înaintea căria ne aflăm adî; că vedem toate siguranțele cari ni s'au dat, nimicite, și topindu-se ca cêra nerămânând în urmăle.

Ce rezultă de aci? Resultă că în lucrările noastre, în timpul acesta de două ani de zile, n'a fost nici uă prevedere. Ne-am dus dupe glorie și nu ne-am gândit că alindu-ne cu uă putere care nu era aliata noastră naturală, vom ajunge la pierderea durerosă de care ne plângem astă-dî cu toții, guvern, parlament și țeră.

Atât a fost mersul acesta necalculat, în cât nu s'a ținut măcar a se împedica ocuparea țerei, după încheerea păcei pentru un timp mai îndelungat, chiar de cât va fi ocupațiunea Bulgariei și a Rumeliei occidentale. Bulgaria și Rumelia occidentală, pentru a fi organizate, va fi ocupate de armatele rusesci în timp de 9 luni: țăra noi în timp de un an, parcă ar fi voit istoria eternă să ne mustre de alianța această ab-normă, care noi am făcut o contra intereselor noastre. Și cine asigură că chiar această ocupare nu va dura mai mult de un an?

Eu cred că astă-dî chiar D-nii miniștri, în sentimentul lor de durere de țeră, poria această temere ca unui ghimpe în ânima lor.

Vedeți dar, că numai prevădătoare n'a fost politica guvernului. Și cu totă această neprevedere, tot guvernul vine astă-dî să ne mai impue a intra în uă nouă față politică, urmând precum a început: căci noi, Partamentul am venit continuu de am dis, după ce lucrurile erau făcute și nu avou în-contru. N'a fost consultată țera prin reprezentațiunea ei nici uă-dată, căci multe pôte se împedica. Miniștri a luat toate asuprăle, și cum foarte bine a dis D. Strat, guvernul a avut un mare curagiu, pe care nici un bărbat în țera acesta nu l'ar fi avut, a făcut tot cum a voit fără a mai consulta pe nimeni.

Noi am fost convocați numai de formă, ca se consfințim faptele îndeplinite. Dar prevederile care au motivat faptele se dovedesc astă-dî a fi fost fondate pe nisip, pe iluziuni mari.

Apoi când vedem atâtea împregiurări cari au curs în timpii acestia, și când astă-dî intrăm în uă față nouă, tot atât de nepregătiți ca și altă-dată, tot cu atâtea ușurintă și tot cu acea impunere autoritară din partea guvernului, sunt în drept de a dice, guvernului. — D-lor miniștri, ia mai slăbiți puțin, mai lăsați ca țera să se resufe și să vadă, unde vreți să uă duceți! mai lăsați-o să studieze cestiunile acele pe cari ni le puneți astă-dî înaintea noastră, nu veniți să impuneți țerei voința D-vostre, căci ați greșit uă-dată și nu puteți greși și de a doua țăra.

În adevăr, miniștrii ne pot spune, că această este treba lor, că ei sunt responsabili. Dar li se pôte respunde că daca lucrurile se vor întorce spre rēu, spre nenorocirea țerei atunci prea puțin importă națiunei responsabilitatea ce vor purta-o. (aplause).

N'am putut să nu amintesc, D-lor senatori, cele petrecute, pentru că punctul de căpetenie, la care trebuie să ținem cu toții, este să nu vină guvernul să impună țerei un ce necunoscut. Și când dic că se impune țerei un ce necunoscut, mă refer chiar la guvern, și anume la nota ministrului de externe din 7 (19) August, anul curent, în care vorbind despre tratatul din Berlin, și exprimă ast-fel: „Modificările aduse de acest tratat atât situațiunei teritoriale cât și regimului politic al României, trebuie să fie prezentate cercetării Corpurilor Legiuitoare: aceste vor fi convocate în cel mai scurt timp: afară de aceasta, elementele unei apreciațiuni esacte și definitive a acesiunei teritoriale asigurate României nu sunt complete, căci trasul liniei fruntari între Dobrogea și Bulgaria nu a fost încă fixată: și guvernul princiar, nu este încă prin urmare, în pozițiune de a supune reprezentațiunii naționale termenii precisi a cestiunei, asupra căria ea va fi chemată a se pronuncia“. Nu ved, domnilor, că de la 7 (19) August pêne astă-dî, s'a introdus elemente noi care să ne facă să votăm în cunoscintă de causă asupra anexării Dobrogei.

Însă, vă rog, să observați nu numai această, ci ceva mai mult. Lucrul se ia într'un mod atât de precipitat, în cât se uită chiar formele cele mai elementare ale legiferării. Foarte bine a deslușit acest lucru D. Ion Strat. Pentru alipirea și deslipirea de comune este nevoie de uă lege, și credeți D-vastră că, pentru anexarea unui teritoriu, este de ajuns numai uă simplă moțiune? Nu vedeți enormitatea care ați comite când ați urma pe această

cale? Nu vedeți că loviți Constituțiunea în mijlocul ei? Nu vedeți că distrugeți pactul nostru fundamental când veniți a vota anexarea Dobrogei printr'uă simplă moțiune? Și este egal, decă faceți acesta într'un mod direct sau indirect, căci propunerile, făcute de D-nii Manolaki Kostaki, Strat și Șendrea, nu sunt de cât nisce anexări deghisate. Apoi, când voiți să anexați cu uă simplă moțiune, nesprîjinită măcar pe nisce considerante ponderose, și întunecată prin nisce considerante cu totul nesuficiente; apoi, permiteți-mi să vă dic, votul care se cere astă-dî de către guvernul de la noi, nu este un ce serios și demn. Ast-fel vrea guvernul să mântină și să întărească prestigiul său și al nostru în țeră și în străinătate? Prin uă moțiune, care din capul locului este lovită de incapacitate. Nu, nu puteți să faceți ceea ce vi se propune de comisiunea D-vastră. Decă voiți anexarea Dobrogei, trebuie cel puțin ca această să se facă în mod regulat, în mod legal, în mod constituțional — prin uă lege. E ridicol chiar a se pretinde că, cu simple moțiuni, se pot anexa țeri, se pot face legi. Unde am merge cu acest sistem?

Vin să mai elucidez un alt punct foarte important, și care mi pare rēu că s'a negles. Prima cerință în drept, fie în dreptul privat, fie în dreptul public, este a distinge bine și în mod logic, lucrurile, a nu întrebuița un cuvânt pentru altul, și a evita ast-fel a aduce confusiune. Această confusiune se găsește în raportul comisiunei, precum și în discursurile de astă-dî a multora din onorabili senatori.

E vorba, D-lor, de *Constituantă*. Nu pôte să existe Constituantă la noi, afară dacă voim a intra într'uă stare de revoluțiune. A dice că pôte legalmente, constituționalmente să esi te în Romania uă Constituantă, această este sau a nu cunosce legea noastră fundamentală sau a întrebuița un termen impropriu. Constituțiunea noastră nu admite uă Constituantă. Nu uitați că de cuvântul de Constituantă sunt legate uă serie de alte idei pe cari Constituțiunea nu le prevede, și pe care daca noi le am admite, am constitui uă stare de revoluțiune, resturnarea Constituțiunei actuale.

Aceasta nu este în spiritul art. 129 din Constituțiune, pe care vi l'a citit onor. D. Șendrea, și pe care mulți din D-vastră nu ați voit să l' mai auziți, ca și cum l'ați ști pe de rost. Găsesc, ca toate acestea, că este de nevoie a vi l' aduce aminte, căci este util a pătrunde bine conținutul lui.

Iată ce dice acest art. 129 din Constituțiune:

„Puterea Legiuitoare are dreptul de a declara, că este trebuință a se supune reprezentațiunii dispozițiunile din Constituțiune anume arătate. După această declarațiune citită de trei ori din cincispre-șecce în

„cinci-spre-zece zile în ședință publică și primită de ambele Adunări, acestea sunt dizolvate de drept, și se convocă altele în termenul prescripș de art. 95. Adunările cele nouă proced în acord cu Domnul la modificarea puncturilor supuse reviziunii. În acest cas, Adunările nu pot delibera, decât cel puțin, două truimi a membrilor din care se compun, nu sunt prezenți, și nici uă schimbare nu se pôte adopta, decât nu va întruni cel puțin două treimi ale votului“.

Vedeți cum glăsuiesce acest articol. Vedeți că nu este vorba în el de uă Constituuantă, ci este vorba de două Adunări de Senat și de Cameră, convocate ad-hoc pentru a revedea articolii speciicii a Constituțiunii. Singurul titlu ce s'ar putea da acestor Adunări ar fi de Adunări speciale. Aceste Adunări speciale nu convocate pentru a face reviziunea Constituțiunii, nu proced în alt mod de cât Adunările de astă-zi.

Ce a provocat această prevedere a Constituantei?

Este un lucru foarte simplu. Fie-care din membrii Constituantei din 1866 au trebuit să și dică, că nu este bine, că Constituțiunea care este baza tuturor legilor țerei, nu este bine se fiă schimbată la fie-care oră, că nu este bine ca legea legilor să fie supusă pasiunilor și luptelor dîlnice de partid; pentru că nu se fac și nu se prefac Constituțiunile pe fie-care au. Constituțiunile care trebuie se exprime conștiința legală a țerei și să întărescă în cetățeni simțământului respectului legilor, sunt menite se dureze anî îndelungați, însă pe de altă parte legiuitorul a prevădut că se pot ivi și în Constituțiunii, cari sunt o faptă omenescă, imperfecțiuni, sau se pot ivi casuri de forță majoră, care reclamă schimbări, modificări parțiale. Pentru aceste casuri legiuitorul a voit ca țara se fie consultată din nou, pentru ca cetățenii să scie ca Parlamentul care vine, este special convocat pentru a introduce modificări în Constituțiune, pentru că alegătorii să scie pe cine să alégă de reprezentat și pentru ce anume lucrare să alege. Iată pentru ce Constituțiunea noastră hotărăsca, că atunci când se simte necesitate de a modifica, să se facă un apel la țară. Aceasta este adevărata semnificare a art. 129 din Constituțiune.

Aș dori dară, că să nu mai fie vorba de Constituuantă; căci ea nu pôte să existe după Constituțiune. Aceasta prevădend numai două Adunări speciale în cas de modificări a unor articole a Constituțiunii.

Revin la raportul onor. comisiunii.

Majoritatea comisiunii s'a unit cu guvernul, că Adunările actuale se judeca despre tratatul de la Berlin, și apoi să se convocă Adunări speciale pentru soluțiunea definitivă a cestiunii Dobrogei, precum și pentru cele-alte cestiuni cari re-

sultă din tratatul de la Berlin. Ce dice prin această moțiunea, alta, de cât că Camerile actuale sunt incompetente de a da un vot ore-care în cestiunea de față, și că prin urmare ori-ce vot s'ar da în această privire ar fi ilegal. Apoi, nu vedeți D-vostri că comisiunea pică aci într'uă adevărată contradicțiune? Nu vedeți că ia comite, fără învoială fără să și fi dat semn de acesta, un atac direct în contra Constituțiunii? Cum? Guvernul și majoritatea comisiunii, simțesc nevoia legală, Constituțiunea a Constituțiunii, și cu toate aceste că vă invită să dați un vot în privința acelor cestiuni cari au să se supue decisiunii Adunărilor speciale de reviziune? Dacă ați urma acestei invitații, ați lovi Constituțiunea, drept în față, ați face un act inconstituțional, ați calcă peste prerogativele acordate Adunărilor speciale, ați face cu atât mai mult acesta, cu cât se autorisă guvernul să ia posesiune de Dobrogea, și să o administreze prin regulamente de administrațiune publică, pêne la convocarea Adunărilor speciale. Nu puneți ast-fel regulamentele mai pre sus de toate legile; de unde s'a luat această logică? În care legislațiune din lume s'a mai vădut acesta ca regulamentele să primeze legile, să primeze chiar legea fundamentală a țerii? Printr'uă simplă moțiune se anexeză uă țără, se schimbă Constituțiunea, și să face administrațiunea acelei țări prin regulamente de administrațiune publică. Acesta este rolul nostru? Ast-fel prescrie să lucrăm pactul fundamental al țerei noastre?

Dacă vom urma pe această cale, unde vom ajunge? Cine pôte prevedea aceasta? Să mi permiteți a vă aduce aminte uă ghicitoare bătrânescă „nu este bine a se face dără prin barbă“. A urm însă pe calea propusă de guvern și de comisiune, acesta nu însemnăză alt-ceva de cât că ori cine se va scula mai de dimineță, are să pôtă, conform cu precedentele uă-dată făcut, să știrbescă, să atace prin uă simplă moțiune ori care articol din Constituțiune. (Aplause prelungite).

Partidul care susține pe guvern, omenii liberali cari vin și susțin asemenea propunerii, nu ved ei că dacă astă-zi vom deschide această cale prin votarea moțiunii, fiind-că și împlinesc uă dorință a lor, mâine vor veni alții cari vor face tot prin acelaș mod, tot prin uă moțiune o prefacere a Constituțiunii în puncturi care vor fi neplăcute.

Tot cu asemenea moțiuni, cu asemenea lovituri de Stat tinorate, se pot distruge într'uă zi toate libertățile publice.

Așa dar, ori suntem competenți, ori nu suntem competenți, dacă suntem competenți, nu avem nevoie de Adunări speciale; dacă nu suntem competenți și avem nevoie de dênsele raportul dice, că nu suntem competenți, prin urmare, n'avem noi dreptul să

luăm uă decisiune ore-care în privința cestiunii Constituțiionale, ce ni se presintă astă-zi. Această decisiune este numai de atributul Adunărilor, cari vor fi convocate conform art. 129 din Constituțiune, s'a dis de onor. D. Manolacki Kostaki și de D. Strat, că vor să dețină Dobrogea într'un mod provisor, D-lor și impun ca uă datoriă sacră, de a ține balanța dreptății în mână pêne la convocarea Adunărilor speciale, ca să nu și plece limba nici în drépta, nici în stânga. Dar dreptatea este legată la ochi, și cumpăna pôte să se dea în drépta sau în stânga, căci chiar în acest minut cumpăna numai stă drept (aplause). Prin chiar propunerea de a ocupa Dobrogea în mod provisoriu cumpăna se aplică într'uă parte, onorabili preopinenții au perdut cumpătul cumpenei. Astă-zi cumpăna nu mai cumpănește drept, fiind-că guvernul apasă cu putere prin toate mijloacele ce stau în mâna ori căru guvern pentru primirea definitivă a Dobrogei. Iată de ce, acei cari sunt în contra anexării Dobrogei nu pot sta impasibili, ci trebuie să se opue la luarea unei măsurii călcătoare Constituțiunii și să spue ce este de dis contra.

S'a vorbit de Dobrogea ca cum ar fi uă țară părăsită. Aceasta este uă erore capitală. Dobrogea este astă-zi ocupată de armată regulată a unui mare imperiu, de armata rusescă. Făcutu-s'a ore guvernului uă incunosciițare? Pusu-s'a sula în coste ca să ocupăm Dobrogea în două-șeci și patru de ore? Miniștri nu ne spun nimic despre acesta. Nici Rusia, nici cele-alte puteri, nu ne-au invitat încă, să venim să luăm posesiunea Dobrogei.

Atunci vă întreb de ce atâta grabă, Dar dacă mergend la ușile Dobrogei noi le vom afla închise și ni se va dice — mai aveți răbdare, mai acceptați? Ce am făcut atunci? N'am face în adevăr un act pripit? Și cu toate aceste guvernul e astă-zi, dic cu intențiune astă-zi, foarte grăbit.

Mai vine uă altă castiune. Dacă este să luăm Dobrogea cum trebuie să o luăm? Nu vom putea să o luăm ca uă țară părăsită, după cum s'a dis, nici ca uă țară care se afla în anarhie. Iar dacă este vorba, să ne facem jandarmii vecinilor noștri? atunci ar trebui să ocupăm și Bulgaria, căci și acest principat este astă-zi în același condițiunii ca și Dobrogea. Și Bulgaria este ocupată de uă armată streină, tot de armata rusescă care ocupă și Dobrogea; și Bulgaria este administrată tot de aceeași putere care administrează și Dobrogea, de Rusia. Bulgaria însă nu este considerată ca părăsită, ca în stare de anarhie, prin urmare nici Dobrogea nu se pôte considera în asemenea situațiune.

Mai este alt-ceva. De la cine avem să luăm Dobrogea când va veni timpul să o

(Supliment)

luăm? De la Rusia? În această privință guvernul și-a făcut declarațiunile sale. El a declarat că nu dorește, că nu vrea această, căci acesta ar fi a se întorci la tratatul de San-Stefano, ar fi a ne supune la toate consecințele, acelui tratat de care din fericire a scăpat de astă-dată și România și Europa.

Atunci de la cine avem să primim Dobrogea? E vederat, de la puterile europene. Ele au să ne încunoscim despre momentul când vom fi chemați să luăm posesiune de acest teritoriu; și când va fi venit acel moment? Atunci când Dobrogea se va fi delimitat, atunci când comisiunea o va fi despărțit de Bulgaria. Atunci numai se cuvine să luăm Dobrogea după încunoscirea ce ni se va face, fie de către comisiunea europeană, fie de către congres prin președintele său.

Vedeți, D-lor, că nu există *periculum in mora*. Tote câte se produc astăzi dinaintea Domniilor-văstre sunt numai nise fantasmagorii, nise închipuirii menite să apese numai asupra acelor, cari nu ved, nu cugetă mai departe și sunt slabi de înțeles.

Etă de ce parlamentul nu poate astăzi decide nimic în privirea Dobrogei. Mai întâi că nu suntem competenți să dăm un vot. Putem să ne spunem opiniunile noastre individuale. Acesta suntem liberi să facem; dără nu suntem competenți să dăm un vot. Un asemenea vot ar fi o enormitate, o distrugere a Constituțiunii, o lovire de Stat. Senatul acesta dără nu este chemat să dea un vot în privirea Dobrogei, ăra guvernul nu poate intra în Dobrogea, pentru că nimenea nu l'a chemat să intre.

Dără Domniile-văstre, D-lor, nu sunteți competenți în cestiunea Dobrogei și din alt punct de privire. Ați dat un vot în privirea acestei anexiunii, votul din 26 Ianuarie trecut, și nu este bine ca un vot așa de solemn ca acela să fie doborât, nimic, țândurit printr'oa împrejurare mică, prin cotitură, prin măsură piedică. Nu e bine să venim să ne dedicăm astăzi de acel vot. Dacă Corpurile Legiuitoare cari au votat acele moțiuni se vor dedice, decât guvernul care a aprobat acele voturi se va dedice, și Corpuri Legiuitoare și guvern nu pot de cât să se deconsidere. O asemenea defecțiune de principii ar avea de efect cert a stinge simțimentul de independență al cetățenilor și la acest simțiment de independență strâns legat cu acel de demnitate trebuie să ținem cu toții. Nu este de ajuns să fim declarați de țără independenți, pentru ca să fim independenți. Trebuie ca simțimentul de independență să fie în spiritul și în inima noastră, în obiceiurile noastre. A ne schimba voturile cele mai solene cum sfârșie vântul, este a distruge aceea independență cetățenescă.

Voturile care le-ați dat astă-primăveră

în cestiunea Basarabiei și a Dobrogei, au fost nise voturi bine calculate, în care fiecare cuvânt a fost cumpănit și de către comisiunile Parlamentului și de către fiecare membru al Corpurilor Legiuitoare. Ce se dicea atunci? Nu se dicea numai că nu dăm Basarabia, nu se dicea numai că nu primim Dobrogea, dără se și motiva votul. Permiteți-mi să vă aduc aminte considerantele privitoare la respingerea Dobrogei. Se dicea: „O Românie independentă și omogenă răspunde atât la interesele vecinilor săi cât și a Europei întregi.“ O Românie omogenă! Acesta este puterea țării noastre; nu avem a ne lupta în interiorul țării cu elemente eterogene. Suntem toți români, și străinii domiciliați la noi sunt în mică minoritate. Pe această considerațiune capitală a sprijinit Parlamentul votul său unanim prin care declară că „este hotărât a mântui integritatea teritoriului țării și a nu admite o străinătate din pământul ei, sub nici o denumire și pentru nici o compensațiune teritorială sau desdăunare.“

Tot atunci, reședintele consiliului ne afirmă declarațiunea ce a dat „că nici o dată națiunea română nu va consimți, nu la cestiunea, dără nici la schimbul unei părți din teritoriul său, fie măcar cu despăgubirile cele mai avantajoase.“

Parlamentul în Ianuarie a dis că noi, o națiune mică, nu voim să distrugem echilibrul acel natural, dără venit de sus, care face forța țării, care a susținut-o în contra tuturor vijeliilor și în contra tuturor nenorocirilor. Acum, D-lor, dupe un vot atât de clar, dupe un vot atât de bărbătesc, care ne-a rădicat în opiniunea Europei întregi, a veni D-văstre să vă declarați competenți a lua Dobrogea, a veni să vă dediceți; acesta ar fi ca parlamentul acesta să ștergă cea mai frumoasă pagină din analele sale (aplaude), ar fi a nu mai exista ca cetățeni români (aplaude). Nu, D-lor, conștiința care a nașniunile de sine trebuie să fie tare, să nu se schimbe de aș pene mâne. Numai atunci ele sunt în adevăr independenți, numai atunci ele au o forță de rezistență în împrejurări grave.

De aceia eu cred că din al doilea punct de privire, din acel moral, suntem incompetenți de a judeca cestiunea ce se supune deliberărilor noastre. Noi cari ne-am esprimat convicțiunile cu totă serioșitatea, cu totă energia, înainte cu câte-va luni, — nu este mult de atunci, — nu putem să venim astăzi să ne facem de risul lumii și de risul țării (Aplauze).

Mă mir cum s'a putut petrece acest lucru, pentru că chiar opiniunea guvernului a fost, pene mai alaltă-eri, că nu putem să primim Dobrogea de cât de la Europa și că nu putem să o primim de cât dupe ce delimitarea va fi făcută. Care este cauza care face pe guvern să se dedice aș de opiniunea lui de acum trei săptămâni?

Când dic acesta, am acte oficiale în mână.

Înainte de a trata despre cestiunea Dobrogei că n'o putem primi și din punctul de vedere material, voi veni să vă întregim despre cestiunea Basarabiei. În această cestiune n'avem nimic de dis, pentru că totul a fost dis de guvern, precum a desvoltat foarte bine onor. D. Strat. — Noi, parlamentul, n'avem a ne amesteca în această afacere, tratatul de la Berlin nu este făcut cu noi, este un tratat făcut de puterile cele mari ale Europei, care vin și ne spun: fiind că suntem puternici, am decis să rupem o bucată din teritoriul vostru și să l dăm imperiului rusesc, am decis, că trebuie să esecutați această deciziune, pentru că de aci atâră ca noi să vă recunoscem ca Stat independente în concertul Statelor Europene. Aci nu este o situațiune în care pu'em să dicem da ori ba. Guvernul a priceput foarte bine aceasta, când, prin nota ministrului de esterne, din 29 August anul curent, declară următoarele:

„Guvernul s'a creșut în obligațiune de a se ocupa de transferarea Basarabiei românesce către Rusia, și a luat măsurile în această privință. Prin urmare, el a răspuns reprezentantului Rusiei că el ține la dispozițiunea autorităților imperiale teritoriul, a căruia părăsire este impusă de Europa și de forța majoră a circumstanțelor. Guvernul nu poate decât să se conforme rezoluțiunilor supreme ale Europei, și este decis a le esecuta într'un spirit de întregă lealitate. Guvernul român procede chiar de acum la esecutarea reală a tratatului de Berlin.“

Așa dără, guvernul s'a găsit în necesitate de a se ocupa de predarea Basarabiei române către Rusia. Dacă guvernul a luat măsura aceasta, ce rol mai jucăm noi? Rol de păpuși? Acesta nu este demn de un parlament. Guvernul a răspuns că ține la dispozițiunea autorităților imperiale teritoriul a căruia părăsire este impusă României de către voința europeană și prin forța majoră a împrejurărilor. Dacă este așa, ce autorizare mai voiți să dați? Autorizarea de a se da teritoriul? El este deja dat. În cât ne privește, nu putem formula nici un vot, căci vi s'a dis de D. Voinov că dispozițiunea art. 2 din Constituțiune e absolută: nu putem da un vot pentru a aliena, pentru a înstrăina din teritoriul nostru. Pe de altă parte însă, nimeni în acest parlament nu are intențiunea a da un vot direct în această privire. Atunci nu veniți cu voturi piedicișe, căci nu e demn a ataca în acest mod Constituțiunea.

Așa dără, esecutarea tratatului de la Berlin s'a și făcut de către guvern prin declarațiunea solemnă că ține Basarabia la dispozițiunea autorității imperiale ruse. Întreb din nou: Ce mai avem dără de făcut? Să consimțim? La ce? Apoi, faptul nu este el săvârșit? *Consummatum est*. Dără

de nu ar fi așa, vă voiți dice că nu putem face acesta de cât prin uă anume lege, astfel cum se prevede de Constituțiune, și această cred că nu este nici în spiritul, nici în cugetul nimului.

Așa dără în privința Basarabiei nu avem nimic de dis, guvernul s'a supus vijeliei, grindinei, nenorocirei care a venit asupra țerei; cererea Europei s'a și executat, sau are să se execute în puține zile.

Insă nu este tot așa cu cestiunea Dobrogei. Primirea acestui teritoriu nu este un ce obligatoriu pentru noi, căci, ori-ce se va dice, tratatul de Berlin are numai două cestiuni obligatorii pentru noi.

Etă textele.

„Art. 43. Inaltele puteri contractante recunosc independința României *legând'o de condițiunile espuse în următoarele două articole.*“

Care sunt aceste două condițiuni? Antăia este espusă în art. 44, érá a doua în art. 45.

Art. 44 dice „că în România deosebierea credințelor religioase și a confesiunilor nu va putea fi opusă nimenui ca un motiv de escludere sau de incapacitate în ceea ce privesce bucurarea de drepturi civile sau politica, admiterea în demnități, funcțiuni și onoruri publice sau esercitarea diferitelor profesii și industrii în ori-ce localitate ar fi, etc.“

Art. 45 se exprimă ast-fel: „Principatul României retrocedză M. S. Impăratului Rusiei partea din ținutul Basarabiei care a fost despărțită de Rusia în urma tratatului de la Paris dia 1856 etc.“

Despre Dobrogea se vorbește în urmă în un articol special, în art. 46. Art. 43, unde se vorbește despre condițiunile recunoscerei independinței României, nu vorbește de trei condițiuni ale acestei recunoscerei, ci numai de două. Prin urmare, primirea Dobrogei este cu totul facultativă.

Pentru ce cred că nu trebuie s'o primim Dobrogea? Am anexă un teritoriu noi, pe care nimeni nu l'cunoscem. Voiți să luați Dobrogea? Apoi care din noi scie ce este Dobrogea? *Ne sciind ce luați, luați mâța în sac* (Ilaritate).

Mă ocup ceva de istorie, de etnografie și de statistică, și am căutat să aflu despre Dobrogea ceva din cărți. Lasă că cărțile acestea sunt mai tôte foarte rare, dără acei puținii autori nu ne dau noțiuni suficiente, pentru a ne lumina ca legislatori.

Ceea ce scim pozitiv, este că Dobrogea este uă țără băltosă, nesănătósă și plină de friguri, cea mai nesănătósă țără din tótă Europa.

În privirea economică Dobrogea este éráși una din țerile cele mai sărace din Europa.

În adevăr, aud astăzi că este pământul făgăduinței, că crește acolo palmi și fer

trestie de zachar. Dără aceste sunt vorbe numai: iluziuni preconcepte.

Ce scim despre populațiunea Dobrogei? Pot dice nimic. Véd că chiar asupra acestui punct un om atât de învățat ca onor. D. Strat ne-a dis uă enormitate, D-sa ne-a asigurat că populațiunea Dobrogei este de 300,000 suflete. Aci să'mi permiteți să vin cu date certe oficiale. Ele provin de la trei autorități necontestate, și a căroră cărți sunt tipărite. Tus-trele concordéză unele cu altele, ceea ce probéză esactitatea lor. Cifrele ee voiți cita provin din statistica Bulgariei, publicată în Bucuresci în anul 1877, de generalul Bobricov, care a fost special însărcinat de statul major rus cu această lucrare; din etnografia Turciei a D-lui Helle de Samo, oficiár de stat-major austriac, trecut în serviciul Turciei, și care a avut la mână tôte documentele ce esist în privința acésta; și din etnografia Turciei de D. Sax, consul austriac la Filipopoli, cel din urmă scriitor despre acest obiect, și care a dispus de materialul cel mai complet ce a trecut prin mâinile cuiva. După acești autori sangiacurile unite a Tulcei și a Varnei la un loc nu au mai mult de 171,800 locuitori. Prin urmare nu cred ca Dobrogea cu partea din sangiacul Varnei ce ni se oferă să numere mai mulți locuitori de cum sunt în Basarabia care ni se ia. Ambele sangiacuri au 111,000 mahometani și 60,800 creștini.

Déca vom lua numărul Românilor din Dobrogea după D. Lejean, a căruia date însă sunt foarte nesigure, el nu se sue mai mult de 20,000 suflete, pe când în Basarabia românescă, după datele oficiale ale guvernului, sunt 49,000 de Români.

Vedeți că nici în privința populațiunii nu avem date pozitive, esacte. Nu scim căți locuitori are teritoriul ce ni se oferă.

Cum voiți D-vóstră ca, orbi cum suntem astăzi, să decidem asupra celor-alte cestiuni importante ce se ivesc?

Ușor este a dice noi, cari avem puțința de a veni și a șede în capitală: să mérégă armata în Dobrogea, să cheltuésă guvernul pentru Dobrogea. Dără cu ce drept dispuneți de banii altora fără să'i consultați? Căci când l'ar fi vorba numai de bani și de buzunarele D-vóstră nu așa avea nimic de dis. De ce să nu consultați pe contribuabili, déca vor să'și impună sarcini noi pentru conchiste incerte? Nu sunt ei în drept să cérá de la guvern, care le propune acésta conchistă, să le esplice avantagele ei?

Dără mai este și alt-ceva, cestiunea Dobrogei atrage după sine alte cestiuni importante pentru viitorul economic al țerei. Aud de drumuri de fer noi ce se proiectéză și cari póte ni se vor impune ca uă consecință a acestei conchiste. Drumul de

de la Bucuresci la Cernavoda trage

după sine pod peste Dunăre și clădirea unui pod la Kiustenge.

Cu ce au să se față aceste? De géba? De sigur că nu. Avem să le plătim, și să le plătim scump.

Dără să esaminăm pucin, déca un drum de fer care ar conduce de aci la Kiustenge ar putea fi în favórea României. Ce? De când cu Dobrogea, România-Vechiă, permiteți'mi a o numi ast-fel, nu mai merită nici un fel de considerațiune? Ce va deveni Galațul și Brăila, când vom face port la Kiustenge și drum de fer care conduce direct acolo mărfurile indigene sau străine? Este drept ca domnia-vóstră să ruinați două porturi cele mai importante ale țerei pentru ca să faceți un port într'un teritoriu care nu sciți cât timp avem să'l menținem.

Încă uă considerație foarte însemnată care aș fi dorit se fie foarte desbătută.

De ce ni s'a dat Basarabia? Pentru că am cerut'o? Pentru că Europa a vrut să ne fie plăcută? Pentru că ne tragem de la împăratul Trajan? Nici de cum. Basarabia s'a dat la 1856, pentru că Puterile cele mari ale Europei au cređut că este de un interes europén a depărta pe Rusia de la Dunăre, și acésta este espres, în mod formal, în mod categoric, tratat și în protococele tratatului de Paris.

Pentru ce ni se dá Dobrogea? Pentru că ni s'a făcut uă nedreptate mare. Uă putere mare ne-a promis printr'uă convențiune că nu se va atinge de teritoriul nostru; pentru că acésta putere nu s'a ținut de cuvânt, și pentru că a vrut unele puteri să ne îndulcéseă durerea și amărăciunea, ni se ofere Dobrogea. Déca voiți să vă încredințați despre acésta, nu aveți de cât să recitiți protococele 9 și 10 ale congresului de Berlin, veți vedea acolo cum reprezentantul generósei Francie a cerșetorit pentru noi generositatea Rusiei, ca să ni să deapământ și peste valul lui Trajan; veți vedea acolo că Rusia se opunea foarte dicând că destul ni se dá Dobrogea péné la valul lui Trajan, adăogénd aceste cuvinte însemnate: „Cu greú s'ar putea esplica în ce sens să se esercite generositatea Rusiei, de vreme ce Dobrogea ar fi mărită în dauna principatului Bulgariei, care este redus într'un mod atât de considerabil.“

Nu e greú de a vedea unde ne conduce cestiunea Dobrogei. Și D-vóstră voiți ca printr'uă simplă moțiune, care nu póte avea caracterul unei legi, să anexați Dobrogea, și chiar déca moțiunea ar avea caracterul unei legi, totuși D-vóstră nu sunteți competenți pentru a o vota, căci actele Adunării nu mai pot avea acésta misiune, după cum chiar comisiunea, chiar guvernul recunósce.

Tot ce se va face în acest mod nu va fi un lucru regulat, va fi uă curată fantasmagorie, va fi un lucru nedemn pentru uă

representațiune națională independentă. (Aplause).

Voiți sfârși cu niște cuvinte foarte elo-cinte, cari s'au dis de un mare bărbat al țerei, de unul din bătrânii noștri, și care s'a repetat de onor. D. Kogălnicenu cu ocaziunea convențiunei de la 4 Aprilie 1877. Etă ce dicea Miron Costin în vremea lui: „Să nu dăm, Măria Ta, acest pământ, căci el este stropit cu sângele nostru.“

Eră D. Kogălnicenu a adăogit: „Nu vom da pământul nostru Turciei.“

Eū astădī voiți mai spune: „nu'l vom da nici Rusiei.“

Dacă ni se răpesc Basarabia din nou, acésta este uă necesitate tristă; guvernul a avut un curagiū pe care nu'l răvnesc de loc. El a făcut lucruri cari să dea Dumne-deū să iasă bine la capăt. Déră e timpul să ne oprim, căci, aruncați pe noul povăr-niș spre care suntem împinși, cine ne pōte dice unde vom sta și decă nu ne vom sdrobi înainte chiar de a ajunge la capăt? Luați sémă, D-lor, cu sistemul de schim-burī teritoriale de astădī, cu sistemul de moțiunī de natura celei de faciă, astădī dând una, mâine pōte va veni Oltul și poi-măne Siretul.

D. vice-președinte D. Brătianu. D-lor, ora este înaintată, voiți ca să prelun-giți ședința saū să o suspendăm pēne la orele opt?

D. M. Kogălnicenu, ministru de este-terne. D-lor, vē rog ca să prelun-giți ședința, guvernul a fost acusat foarte greū de D. Sturdza și de aceea cer de la drepta-tea Senatului ca să ne lăsați să răspun-dem, fiind că interesele țerei sunt în joc.

Voci. Măne.

D. B. Boerescu. D-lor, regulamentul negreșit obligă pe binroū ca îndată ce tre-ce ora 5 să consulte Senatul decă voescă prelungirea ședinței. D. ministru are drep-tate însă când cere ca să răspundă fiind cestiunea foarte importantă. Tot de uă-da-tă fiind-că au să vorbescă mai mulți mem-bri din comisiune și aș voi să spun și ei câte-va cuvinte, de aceea aș ruga pe onor. Senat ca să încuviințeze amânarea pentru mâine saū diséră, după cum va voi.

D. ministru de externe. D-lor, fac apel la patriotismul D-v., și vē rog ca să prelun-giți ședința. Onor. D. Sturdza a ven-it în mijlocul D-v. și a aruncat mērul discordiei, punēndu-se pe terāmul de a-cusare și invocând salvarea țerei.

D-lor, acéstă cestiune trebuie să se ho-tărăscă astă-séră, fiind-că Europa are dreptul ca să audă cuvēntul nostru. Eu-ropa vrea să scie ce hotărīți D-v., căci este tratatul Europei, nu sunt persoanele ministrilor în joc. D. Sturdza ne va găsi pe noi tot-d'auna gata de a ne judeca; de aceea vē rog ca să hotărīți astă-séră în-tr'un fel, chiar decă am discuta pēne la međul nopței.

D. general N. Haralambie. Tot cea

ce putem face, este ca să hotărīm uă șe-dința de séră la 8 ore.

D. ministru de externe. Viū încă uă-dată și vē rog să ne lăsați să vorbim și noi, pe urmă veți amāna ședința. Noi v'am ascultat de la ora unu pēne acum; ați vor-bit 5 ore d'arāndul, fără ca noi să dicem un cuvēnt.

Douē ore a vorbit numai D. Sturdza, ale căruī cuvinte sunt date tōte prin telegraf în străinătate; de aceea vē rog lăsați-ne și pe noi să ne spunem cuvēntul nostru.

Voci. Diséră la 8 ore.

D. ministru de externe. De și este foarte greū unui minister a remānea sub acușațiile grave ale D-lui Sturdza, totuși guvernul aderă la propunerea de a se ține uă ședința diséră, la 8 ore, când au a vorbi și alți bărbați însemnați din acéstă Cameră.

B. vice-președinte D. Brătianu. D-lor, suspend ședința pēne la orele 8.

— Ședința e suspendată.

ADUNAREA DEPUTAȚILOR

Anex la procesul verbal al ședinței de la 29 Septembrie

Raportul comisiunī alese pentru a formula uă încheiere în cestiunea tractatului de la Berlin.

Domnilor,

Comisiunea alésă pentru a formula uă încheiere în cestiunile supuse deliberāri-lor D-vōstre, în urma hotărārilor luate în privirea Romāniei de congresul de la Ber-lin, a avut uă însărcinare grea și durerōsă.

Însărcinarea a fost grea, pentru că ono-rabila Adunare, credēnd, cu drept cuvēnt, că în uă asemenea comisiune nu pōte să lase nerepresentate opiniunile cele mai o-puse, debaterile au trebuit să fie foarte viuē în sām̄ul ei și rezultatul douē moțiunī diferite în uă cestiune în care e foarte de dorit uă imponentă unanimitate. Acéstă dorință legitimă, acest rezultat necesar pōte intereselor naționali, era din nefei-cire imposibilă în practică, în fața a douē opiniunī diferite, atât de neted manifes-tate în mai multe ocaziunī. Ast-fel, de și înțelegerea s' putut stabili între membrii comisiunei asupra tutulor puncturilor, mi-nor tatea a stăruiț însă în ideea de a res-pingea anexarea Dobrogei.

Însărcinarea comisiunei a fost durerō-să, pentru că ea avea să se ocupe de gre-lele sacrificie impuse țerei: perderea a 3 județe romāne, reforme interioare impuse prin voința marilor puteri străine. În facia acestor impuneri, comisiunea în majoritatea ei, nevădēnd posibilitatea de a se opune și de a indispenne ast-fel Europa întregă, a fost nevoită să admită a se conforma cu resemnare voinței colective a Europei.

Orī-cât drept am avea însă a ne plānge de rezoluțiunile luate de marile puteri, Romānia nu încetēză pentru acésta de a fi un Stat europēn, aspirānd și avēnd drep-tul să aspire a deveni un stat cu uă însem-nătate în Europa.

Cugetānd cu sānge rece și cu maturi-tate, trebuie să vedem că, în ceea ce pri-vesce pozițiunea noastră în Orient, marile puteri au căutat să ardice, atât prin ad-miterea noastră în familia statelor inde-pendente, cât și asigurāndu-ne posesi-u-ne gurilor Dunărei și a unui întins lito-ral la mare, posesiune care ne pune în contact direct cu marile puteri maritime ale Occidentului.

Acéstă probēză într'un mod neîndoios că puterilor atribuesc Romāniei un rol în desfășurarea afacerilor viitoare ale Ori-entului Europei, într'un scop de stabilitate și civilizațiune, și că au credință în viito-rul și în vitalitatea ei.

S'a emis opiniunea că posesiunea Do-brogei n'ar fi de cât un dar periculos ven-it de la Rusia.

Acéstă opiniune se întemeiază pe faptul că cedarea Dobrogei se află chiar în tra-tatul de la San-Stefano.

Cedarea Dobrogei nu era însă în trata-tul de la San-Stefano de cât uă concesiu-ne anticipată făcută Europei în favōrea păcei.

Noi privim acéstă mărire de teritorii ca venită de la voința Europei. Ea presin-tă pentru noi un mare interes europēn și un mijloc puternic de a interesa pe marile puteri de esistența și de întărirea Romā-niei.

Minoritatea comisiunei a invocat și ar-gumentul că trebuie să rămānem consecinți cu voturile date. Dér,ă decă a fost uă ou-ōre pentru Romānia de a lupta în contra impunerilor ce i se făceau de uă singură putere, nu este uă desonōre de a se su-pune acum cu demnitate voinței colective a Europei întregi, în sām̄ul căruia este ad-misă ca Stat independent.

D-lor, pentru motivele espuse în esență în acest raport, comisiunea, în majoritatea ei, are onōre de a vē propune uă moțiune, în care nu lipsesc de a constata că con-gresul de la Berlin a decis despre națiu-nea romānă în contra voinței ei și de a mărturisi francamente că conformarea la decisiunile congresului nu este de cât uă resemnare în facia silei manifestată de vo-ința colectivă a Europei.

Etă moțiunea majorității comisiunei:

„Adunarea deputaților, luānd cunos-cința de dispozițiunile tratatului de la Berlin, privitoare la Romānia, și esprimă durerea pentru grelele sacrificie la cari țera este îndatorată;

„Silită însă prin hotărīrea puterilor și nevoid a fi pedică la consolidarea păcei, autorisă pe guvern a se conforma voinței colective a Europei, retrāgēnd autoritățile

civile și militare din Basarabia, și lând în posesiune Dobrogea și delta Dunărei. Cele-alte chestiuni se vor regula pe cale constituțională.

„Colonel D. Leca, N. Fleva, P. Grădiștenu, E. Costinescu.“

Trei membri ai comisiunii și anume: D-nii N. Ionescu, Gr. Cozadini și G. Misail, au formulat următoarea moțiune, a cărei deosebire constă numai în refuzarea Dobrogei.

Ecă moțiunea minorității.

„Camera n'are a consimți la retrocedarea Basarabiei, dără invită pe guvern ca să retragă autoritățile civile și militare din acea parte de pământ a României, spre a se înlătura orî-ce posibilitate de conflict. Consecințele voturilor sale anterioare, ea nu pôte primi Dobrogea. În cât privesce cele-alte dispozițiuni ale tratatului din Berlin, Camera Legiuitoare le va resolve pe cale constituțională.

„Gr. Cozadini.“

Remâne acum să decideți D-văstre, D-lor deputați, decă nu este bine ca prin uă soluțiune cât mai grabnică să păstrăm bunele dispozițiuni ale puterilor pentru România, ca ast-fel să fie stabilită un moment mai curând situațiunea politică a României față cu Europa.

Raportor, E. Costinescu.

Continuarea discursului pronunțat de D-nu Furculescu în ședința din 29 Septembrie.

Va să dică, când este vorba, decă nu de un folos, cel puțin când nu perdem nimic, Constituția cere un număr de deputați de $\frac{2}{3}$. Cum dar ați crede D-văstră că dânsa ar fi lăsat unei simple majorități puterea de a înstrăina pământul strămoșesc? Neapărat că majoritatea ce se cere pentru uă lege ordinară, care de multe ori nu este de cât $\frac{1}{4}$ parte din numărul deputaților, n'ar fi prudent a o indritui să pôtă înstrăina teritoriul României. Cum uă $\frac{1}{4}$ a țerei (a reprezentanților) fi-va ore logic și prudent a o lăsa să dispue, prin înstrăinare, de cele alte $\frac{3}{4}$ părți ale ei? Nu cred că da. Principiele sănătoșe de drept și logica juridică se refuză a primi nisce asemenea consecințe constituționale.

Viū acum la argumentul invocat contra interpretațiunii noastre tras din lucrările și discuțiunile urmate în sênul Constituantei, cu ocaziunea votării art. 2 din Constituție. D. Urechia a invocat nisce pasaje trunchiate din acele discuțiuni, cari nu au nici sensul, nici importanța juridică ce li se atribue.

Ca să ajungă D-sa la doctrina susținută de partisiuni guvernului, înstrăinarea teritoriului român prin uă lege ordinară,

a citit nisce perioade isolate din discursurile D-lor Lateș și A. Pascal. Nu însă ast-fel se procede în doctrină pentru a ajunge la uă adevărată interpretațiune. Adevărată interpretațiune nu pôte fi de cât rezultatul unei analize complete a ambelor discursuri. Decă s'ar fi citit înaintea D-văstră amendamentul D-lui Lateș și discursul D-lui Pascal, pentru respingerea aceluși amendament, neapărat că D. Urechia n'ar fi mai putut ajunge la concluziunile la care a ajuns cu susținerea teșei D-sale. Dără să vedem ce conține acele amendamente. Etă cum este redactat acel amendament:

„Teritoriul României este proprietatea nealienabilă a națiunii române și a comunelor române, etc.“

Etă ce dice și D. Pascal pentru a se respinge acel amendament: Comitetul delegaților, deliberând asupra amendamentului D-lui Lateș, nu'l admite, și etă pentru ce: întâi, pentru că dicerea adăogată „teritoriul României este proprietatea României“ este inutilă, pentru că decă se dice: „este inalienabil“, ca să fie ceva inalienabil trebuie să fie proprietatea cui-va.“

Fiind dără cert că acel amendament nu s'a respins de cât că, fiind că art. 2 conține ceia ce se conține și în amendamentul D-lui Lateș, că adică teritoriul României este al națiunii române și că nu mai ea este în drept a dispune de dânsul, uă altă interpretațiune nu se pôte da articolului 2 din Constituție, de cât aceea care reșe atât din litera cât și din spiritul său, precum și din discursurile urmate în sênul Constituantei și din totă armonia juridică a dispozițiunilor noastre constituționale.

Cum, D-lor, ar mai fi cu puțință a se mai susține thesa contrarie, când observațiunile făcute de D. Lateș sunt coprinse în un mod clar în amendamentul său. Nu al Camerei este teritoriul României, ci al națiunii române: națiunea română singură este în drept, după Constituție, a se pronunța asupra înstrăinării de teritiu; ea nu se pôte pronunța de cât pe calea indicată prin art. 129 din Constituție. Acea cale nu este alta de cât apelul către popor, conform principiilor de drept natural a suveranității poporului, principiul pe care este basată Constituțiunea noastră (art. 31, cartea I).

Ei bine, spre respectul acestuși mare principiu, chestiunile grave, de mare importanță națională, s'a rezervat suveranului, adică poporului român. El singur este în drept, când se vor ivi, să le resolve. Argumentele dără cari sunt scôșe de D. Urechia, din aceste cuvinte ale D-lui Lateș, n'au nici uă valoare. Și într'adevăr, D-lor, cuvintele aceluși domn nu semnifică alta de cât că chestiunile de înstrăinare, fiind de acele cari ese din prevederî ordinare, să fie rezervate patriei, punând în poziți-

une cu acesta pe corpurile ordinare ale Statului român, să apere, pe cât se va putea mai mult, integritatea teritoriului României.

Ei bine, D-lor, tocmai conformându-ne ideilor adevărate exprimate de D. Lateș, „pentru a apăra țera pe cât se pôte“, am votat moțiunea de la 26 Ianuarie. — Cu acea moțiune n'am făcut alt-ceva de cât a indica guvernului adevărată politică națională în afacerile exterioare.

Cred, D-lor deputați, că din cele expuse pêne aci v'ați putut convinge pêne la evidență, care este adevărată teorie constituțională în chestiune se și desbate înaintea D-văstre.

Un singur lucru putem face după Constituție, dacă guvernul cere acesta de la noi: este să î arătăm calea constituțională ce trebuie să urmeze.

Acea cale este cu totul indicată de art. 129 din Constituție.

Și într'adevăr D-lor deputați, după adevăratele principii constituționale, în asemenea circumstanțe competența Corpurilor Legiuitoare ordinare, a noastră prin urmare, nu este de cât uă competență d'a face apel la popor. *Poporul român este singur în drept, când vine asemenea circumstanțe grave, ca să le resolve; poporul român trebuie dar convocat, dar să nu se cređă că acesta va da loc la uă constituantă, după cum s'a dis aiurea, care să aibă puterî fără limită, de a resturna cu totul edificiul nostru sociale. — Nouele Adunări ce ar resulta din apelul la țera, n'ar avea de cât puterea prevăzută în art. 129 din Constituție.*

Acastă putere este espres limitată prin acel articol: nu pôte revisui saū modifica de cât dispozițiuni din Constituție anume arătate.

Cu alte cuvinte, acest articol, după cum am arătat mai sus, a fost pus pentru a satisfice *marei legi a progresului și a perfectibilității omenesci.*

Aceste adunări, de revisuire, nu sunt dar nici cum uă constituantă, ci nisce adunări după chipul și asemănarea Adunărilor Legiuitoare ordinare, cari n'au competență de cât de a complecta unile articole din Constituție, saū a tranșa chestiuni care nu sunt de competența Adunărilor ordinare.

Acum, vë întreb: dacă principiile constituționale sunt ast-fel, cum voiți, când prin uă lege ordinară nu vë este permis a tranșa chestiunea de față, să o faceți prin moțiune?

Nu rezultă ore, în un mod indiscutabile, că prin moțiuni nu avem dreptul noi să ne pronunțăm în această chestiune? Eū cred că dă, căci dreptul de a face moțiuni nu pôte fi nici cum absolut. În privința tratatului de la Berlin, constituționalmente vorbind, nu ne este permis a dice acum nimic: nici nu, nici da. — Când e-

ram în drept, și când țera cu puțință, am făcut-o, am dat cuvântul nostru, la 26 Ianuarie.

Astăzi însă numai țera se găsește îndrituită prin constituție a da cuvântul său în privința acestui tratat.

De aceea nici nu mă preocup dacă putem, da sau nu, face ast-fel. — Nu mă preocup cât și de puțin dacă putem să luăm și nă rezoluțiune contrarie aceluși tractat de la Berliu. — Acesta ne-fiind de competența noastră, nici că avem de ce să o facem; nici nu avem de ce să intrăm în nisece asemenea disputațiuni inutile. — Numai țera, convocată ad-hoc, are dreptul a se rosti în această privință. — Pe mine ce mă preocupă pentru un moment este că, după Constituție, noi nu putem fi competenți.

Acosta este singura mea preocupare. La întrebarea pusă decă suntem noi competenți a ne pronunța în privința actului de la Berlin, cred că cu Constituția în mână am demonstrat că prin nici uă dispozițiune ce am putea lua, fie ea uă lege ordinară ori moțiune, noi suntem absolutamente încompetenți de a ne pronunția, de a lua nisece asemenea dispozițiuni.

Rămâne dar bine constatat că numai nisece noui adunări, eșite din un apel la popor, ar fi singure competente a da cuvântul lor în ceea ce s'atinge de noua dispozițiune ce ele ne crează.

Acestate duse în privința constituționalității, să venim acum și să esaminăm unele dispozițiuni ale tratatului de Berlin, începând mai întâiu cu Dobrogea.

Sunt nevoit, D-lor, pentru a nu mai aprinde spiritele, a trece cu vederea cestiunea israelită, de și modul cum a fost tratată la Berlin această cestiune este cea mai umilitoare pentru noi! Acesta este cea mai nepomenită ingerare în afacerea suveranității interioare a unui popor, ce pene astăzi istoria mai că nu ne arată veri-un esemplu.

Trec dără peste acesta, lăsând-o altora mai competenți spre a o atinge, dându-i totă desvoltarea putincioasă.

În privința Dobrogiei, ce conține acel tratat? Articole din acest tratat ne îndrituesce a face din această țară uă a doua Românie, trans-danubiană. Acesta ca compensație pentru pierderea Basarabiei, ce fără voia noastră ni se ia, și pentru mare sacrificiul de sânge și de bani ce am făcut pentru a reduce victoria armatelor rosiene, pe care moralul armelor le-o refusa cu totul! Să vedem dără ce este această Dobrogie ce ni se dă în schimbul sacrificielor arătate.

Este ea ore Palestina ca aceea ce se promisese poporului israelit de Iehova? Este ea ore pământul făgăduelii, plin de miere, lapte și de toate bunătățile pământesci? sau din contră această țară nu va fi ea ore mormântul în care se va îngropa

existența Statului român și pierderea naționalității noastre?

Acastă țară servi-va ea ore pentru mărirea noastră națională sau spre pierrea noastră ca popor?

Ei bine, eu unul nu ved în alipirea Dobrogiei la România de cât pericole pentru viitorul Statului român.

Ce mă întemeiază în această opiniune sunt faptele istorice recente, mai cu sémă faptul tratatului de la Sant-Stefano. Acest fapt vorbesce în de ajuns prin el însuși spre a ne convinge că acel tratat și art. său 19 este primul inel prin care Rusia voesce a ne lega la lațul panslavismlui.

A primi dără Dobrogea este a ne înlanțui panslavismlui în un mod indubitabil. Da, D-lor, realitatea lucrurilor este acesta și nu pôte fi alta. Apoi ore nu vè aduceți aminte, că pentru noi Dobrogea decurge nu atât din tratatul de la Berlin, cât din cel de la Sant-Stefano!

De aceea, domnilor, trebuie să ne dăm bine sémă de ceea ce avem să facem. Ore Rusia prin acel tratat, făcut fără de noi și în contră-ne, a voi: să ne avantageze? Nu! — Adevêrul este, dacă ținem sémă de politica sa tradițională, că Rusia n'a voit cât și de puțin mărirea noastră, prin schimbul Dobrogiei ce ni se impunea.

Purul adevêr nu pôte fi de cât următorul: Rusia în tot-d'anna, pentru a pune în practică programul său panslavist, a încercat, nu să ne crească, ci, ca scriptoroea din basmu, să ne înghită. — Istoria Basarabiei și Bucovinei sunt martore de acesta! — Rusia, fiind noi în drumul ei și o pedică pentru punerea în aplicare a politicei sale panslaviste, adică cucerirea Constantinopolului și Indiilor, a căutat să ne infundeze, fie prin forță, fie prin promisiuni, la interesele sale.

Nimeni astăzi, dacă țineți socotela de politica esteriă a acestei națiuni, nu se mai pôte îndoi de tendințele sale panslaviste. Istoria politică a Rusiei de sunt aproape 9 secole vorbesce destul de elocincie, pentru a ne proba pên la evidența tendințele ei. — Acestă țară din nimica, încetul cu încetul, secol cu secol, a devenit un Imperiu puternic, care întocmai ca o imensă mare amenință Europa întregă.

Mai înainte de a termina cu espunerea politice esteriore rosiene, lucru ce va decide dacă Dobrogea oferită de Rusia este în avantajul nostru și pentru mărirea Statului român, permiteți mi a vè da citire unuși program politic rus, program ce de două secole aproape se pune în practică cu o logică de fapte care înspăimântă mintea omenescă. Iată, D-lor, ce conține acel program în cele 14 articole ale sale:

„În numele Prea Sântei indivisibilei Treimi, Noi Petru I, etc..., ca la toți des-

cendinții și succesori Nostri la tron, și guvernământul națiunii rosiene,...

„Marele D-deu, de la care ținem existența și corôna Noastră, avându-ne într'una luminat de luminele Sale și susținut cu Dumneșeescul Său sprijin, mi permite să ved în poporul rosian un popor chemat, pe viitor, la dominațiunea generală a Europei.

„Rézim această cugatare pe acesta că, națiunile europene sunt ajunse, în cea mai mare parte, în uă stare de bătrânețe aproape de caducitate, sau că merg spre densa cu pași repezi;

„Urméază dără că aceste națiuni trebuie, fatalemente și fără îndoiță să fie cucerite de un popor ténar și nou, când acest popor și va ajunge totă puterea și totă creșterea sa. — Consider viitoea invasiune a țerrilor apusene și răsăritene de Nord, ca uă mișcare periodică, întocmită în planurile providenței, care a regenerat ast-fel popoul Român prin invidia barbarilor.

„Aceste emigrațiuni ale omenilor poloni sunt în tocmai ca flucul Nilului, care, în certe epoce, vine de îngrasă cu huma sa pământurile sărăcite ale Egiptului. Eu am găsit Rusia riă, o las fluviu; urmașii mei vor face din ea uă mare imensă a fertilisa Europa sărăcită și undele sale se vor vèrsa cu tôte stavilele ce niste mâni slabe s'ar încerca să l opună, numai descedenții miei să scie să i dirigă cursul. — De acesa le las povețele următoare, pe care le recomand la atenția și pađa constantă a lor.

I.

„A întreține națiunea rosiană în uă stare de rășboi continuă, pentru a ține soldatul deprins la rășboi și tot-d'una gata de rășboi. — A nu o lăsa să se odihnescă de cât numai spre a îmbunătăți finanțele Statului; a reface armatele și căuta momentele oportune pentru atac; a face cu modul acesta să slujescă pacea pentru resbel și resbelul pentru pace în interesul mării și prosperității crescânde a Rusiei.

II.

„A chema prin tôte mijlocele putincioșe, de la poporele cele mai înștruite din Europa, căpitanii în timpul resbelului și învățați în timpul păcei, pentru a face nația rusă să profite de avantajurile celor alte țeri, fără a i face să pèrdă nici unele din ale sale.

III.

„A lua parte, în ori-ce ocașiune, la tôte afacerile și certele Europei, și mai cu sémă la acele ale Germaniei, care mai aproape (de Rusia), interesază mai directe.

IV.

„A împărți pe Polonia întreținând într'ensă turburări și gelosii continue; a căștiga pe

cei mari (de acolo) cu prețul aurului; a influența pe îndărătnic, a-l conrupe, spre a putea avea acțiune în alegerile regilor; a face să fie numiți (regi) partizanii săi, a-l proteje, a face să intre în (Polonia) trupele rusești și a le ține în (țără) pînă când se va oferi ocazia ca să rămână definitiv. Dacă puterile vecine ar opune dificultăți, a le împăca momentan, pînă când se va prezenta ocazia spre a lua înapoi cea ce s'ar fi dat.

V.

„A lua Suediei cât se va putea mai mult, și a sci să aducă lucrurile ca să fie atacată de densa spre a avea pretext de a o subjuga. Pentru acest finit, a o isola de Danimarca, și pe Danimarca de Suedia, și a întreține cu mare grije rivalitățile lor.

VI.

„A lua tot-d'a una princesele rosiene printre princesele din Germania spre a înmulți alianțele de familie; a apropia interesele (ruse) și a uni pe Germania la cauza rusescă înmulțind întrînsa influența noastră.

VII.

„A căuta de preferință alianța Angliei pentru comerț, fiind-că este puterea care are mai mult trebuință de noi prin marina sa, — și care poate fi foarte utilă pentru desfășurarea a acelei a noastre. A schimba (lemnele) noastre și alte produse în schimbul aurului său și a stabili între negustorii și marinarii săi și ai noștri, raporturi continue care vor forma pe cei din această țără (Rusia) la navigație și comerț.

VIII.

„A se întinde (pe cât se va putea mai mult) și fără încontinare spre Nord, de a lungul Bolticiei, precum și spre Sud, de a lungul mării Negre.

IX.

„A se apropia cât se va putea mai mult de Constantinopol și de Indi. — Acela care va stăpâni (aceste țări) va fi adevăratul suveran al lumii. — În consecință a suscita într'una resbõe când turcilor, când Persiei; a stabili pe marea Negră șantieruri, (locuri de construcții navale novole); — a coprinde pucin câte pucin această mare, precum și pe cea Baltică, ceea ce este un punct necesar îndoit pentru isbânda proiectului; a grăbi decadența Persiei; a pătrunde pînă la golful persic, a restabili, ceea ce este putincios, prin Siria, vechiul comerț cu Caucazul și a înainta pînă la Indi care sunt interpositul lumii. — Uădată (ajuns) acolo, va fi cu puțință a nu mai avea trebuință de aurul Angliei.

X.

„A căuta să întrețină cu mare îngrijire alianța Austriei; a sprijini în aparență i-

deile sële de regalitate viitoare asupra Germaniei, și a escita contra ei, pe sub mână, gelosia principilor. — A căuta să facă să ceară ajutoare de la Rusia, atît unii cât și alții, și a esercita asupra țerei uă specie de protecție care pregătesce dominațiunea viitoare.

XI.

„A interesa pe Austria a isgoni pe Turci din Europa și a neutralisa gelosiele sële atunci când se va cuceri Constantinopol, fie suscitându-l un resboiu cu vechele State din Europa, fie dându-l uă parte din conchiste, cari i se va lua înapoi mai târziu.

XII.

„A căuta a aduna împrejurul său pe toți grecii uniți sau scimaticii cari sunt răspândiți în Ungaria, în sudul Poloniei; a se face centrul lor, sprijinul lor, și a stabili d'înainte uă preponderență universală, prin un fel de regalitate sau supremație esperiență preotăscă. Vor fi atît mai mulți amici ce vom avea la fieși care din vrăjmașii noștri.

XIII.

„Suedia desmembrată, Persia învinsă, Polonia subjugată, Turcia conchistă, armatele noastre întrunite, Marea-Negră și Marea Baltică păzite de vasele noastre, atunci trebuie propus separamente și forțe în taină, mai înteu curții din Versailles (Francia), pe urmă celei din Viena, a împărți cu ele imperiul universului. Decă una din două primesce, ceea ce este innaiaabile măgulind ambițiunea și amorul propriu al lor, a se servi de una spre a sdrobi pe cea-altă.

„Apoi a sdrobi la rândul său pe aceea care va mai rămânea, angajînd cu densa uă luptă care nu va fi îndoiosă, Rusia posedând deja în propriu întregul orient și uă mare parte a Europei.

XIV.

Decă ceea ce nu este probabile, fieși care din ele refuză propunerea Rusiei, trebuie a sci să le sus-citese cerți și ale face să se slăbescă una prin alta. — Atunci profitînd de un moment decisif, Rusia trebuie să facă să cadă trupele sale, adunate d'înainte, pe Germania, în același timp, pe când două flote considerabile ar pleca, una din Marea de Azof și alta din portul din Arhangel, încărcate cu hordele asiatice, escortate de flotele armate din Marea-Negră și din cea Baltică.

„Inaintînd ast-fel prin Mediterana și Marea-Baltică, ele ar înoda de uă parte pe Francia, pe când Germania ar fi înodată de cea-altă parte; și aceste două țări învinse, restul Europei ar trece lesne și fără resboi sub jug.

„Ast-fel poate și trebuie subjugată Europa.”

Din această repede citire ei cred, domni mei, că v'ați putut convinge pînă la evidentă, ce politică are Rusia în trebele sale din afară. Mă veți întreba poate, unii din D-vastră, decă acesta este autentic? decă el are uă realitate de fapt? Ei bine, istoria politică a Rusiei răspunde la aceste întrebări.

Intr'adevăr, D-lor, cea mai perfectă concordanță există între faptele istorice și acest manifest de resboiu declarat lumii întregi. Istoria politică a acestei țări ne spune că acest program a luat germen încă din timpul ducelui, teribilul și sëlaticul Ruric, în secolul al IV, când din întemplantare a ancorat acesta în Bogos (Cornul de aur al Bizanțului).

Acest germen a copt și a început a da røde la început cu incetul.

Ast-fel Petru-cel-Mare sfărămă puterea Svediei. Kanatul Crimul asemenea trece sub dominațiunea rusă la 1787.

Și decă noi n'am avut sorta Basarabiei, atunci este că Polonia încă nu era împărțită. Căci de la 1772, la congresul de la Focșani, Caterina II propusese de pe atunci a ne face independenti. Europa opunuse la acesta, fiind-că nu toți împărații putea să ia parte la această împărțelă, s'a împărțit Polonia și Crimul s'a declarat independent, ne atîrnînd de cât de sine și de Dumnezeu.

Kanului 'i s'a recunoscut titlu de sultan (împărat). Acesta însă n'a împedat pe Rusia ca la 1787, cu tot tractatul de la Cuciuc-Cainardgi (1774) și sfințele cuvinte „ne atîrnînd de cât de sine și de Dumnezeu” să răpescă libertatea națională Tătarilor. Grație Domnului că încă de atunci noi n'am cădut în cursa rusescă.

Tot-d'auna *ortodoxa Rusie* în actele sale diplomatice, spre a înșela mai bine poporele, ia numele lui Dumnezeu drept mărturie. Inșă acesta n'a împedat, după cum vă spusei, pe sultanul Crimului Ghirae, a și perde imperiul.

Apoi istoria contimporană ne spune că Rusia a încercat prin toate puterile a pătrunde în Asia centrală, apropiindu-se cu acesta atît de Indi cât și de Constantinopole.

Sciți ce s'a întemplant cu Caucazul, luptele gigantice ce acest brav popor a susținut mai mulți ani contra Rușilor. Sciți că astăzi drumul cu totul le este deschis spre Indi, Afganistanul astăzi fiind căștigat politicei rosieni!

In toate aceste, Rusia a cătat în tot-de-una să pună în aplicațiune aceste principii pentru a străbate în centrul Asiei. Sciți învingerile Persilor la Ruvan; sciți Basarabia care ni s'a luat la 1812; sciți suscitațiunile continue făcute imperiului turcesc pentru ca să potă ajunge la scopul ei. Rusia dar, D-lor, are uă politică fixată ce urmăresce și nici odată nu a reculat în această politică. Și chiar când a

dat cuiva un lucru, a făcut-o cu scop de a-l relua mai târziu. Acesta se întâmplă astăzi și cu noi prin pierderea Basarabiei. De aceea când Rusia dă cuiva ceva trebuie să ne temem, chiar când Europa întregă ar consfinți acea danie! Sciți maxima antică latină : „*Timeo Danaos et dona ferentes*.” Ei bine, astăzi se poate dice : *Timeo Russos et dona ferentes*. Acesta va să dică că trebuie să ne temem de Ruși chiar când ne aduc daruri! (Iaritate).

Rusia a avut și va avea tot-de-una această politică : panslavisul. Ea a atras astăzi în cursă pe Austria dându-i Bosnia și Erțegovina pentru ca mai târziu să i le ia, și încă cum, cu mare compensație: căutând a cuceri toți slavii cari sunt sub dominațiunea sa. Apoi, dacă acest lucru există și el există, D-lor, fiind-că chiar Rușii astăzi nu se mai dau în lături, nu se mai apără de politica lor panslavistă, cum voiți D-văstră să luăm Dobrogea: cum voiți ca de acum să fim cu totul infeudați intereselor ruse, și angajați în toate aventurile politicele seale? Apoi nu vedeți că Rușii au spus sus și tare că Rusia și va repasa forțele pentru un nou rebel care are să decidă dacă Dunărea trebuie să fie un riu slav sau german? Tare mi e frică mie ca luând Dobrogea să nu avem sorta Crimeei!

Cred că am făcut totul ce a stat în slabele mele mijloace spre a vă arăta sub adevărata ei față politica rusă. Să venim acum iar la tratatul de la Berlin.

Alipirea Dobrogei de România fi-va ea oare un bine pentru noi? Am vădit că nu! Voit-ați puterile să faceți din noi, după cum s'a susținut, un bulevard cu care să ținem în loc pe Rusia? Nu cred acesta. Cred că tratatul de la Berlin n'a avut scopul să pună o stavilă panslavisului anexând Dobrogea la România.

Ei unul cred că nici aceia cari au consfințit această alipire cu pierderea Basarabiei n'au știut ce fac. Un lucru însă au făcut : au jucat jocul Rusiei.

Dară s'a susținut acesta, mai cu seamă de D. ministru de externe, și de președintele consiliului! Și de cine se susține acesta? De D. Cămpinenu sau Stătescu? Nu. Din partea D-lor așa mai înțelege asemenea argumente.

Dară din partea D-lui Kogălnicenu, nu! Iată de ce: Cum! noi copii răsfățați ai Rusiei, a mamei noastre celei bune, a îngerului nostru tutelar, ne temem de Rusia? Cum! noi vedem astăzi în Ruși nicidecum inamic!

Acesta nu cred că D. Kogălnicenu să o fi spus cu toată seriozitatea! Dară să citim ceva din istoria României scrisă de D. Kogălnicenu....

D. Kogălnicenu. In ce an?

D. Furculescu. N'am scris eu istoria; D-văstră, care ați făcut-o, știți mai bine de cât mine.

D. Kogălnicenu. La 1837; e de 41 ani.

D. Furculescu. Iată ce dice D. Kogălnicenu în acea epocă: „A treia perioadă istorică dată de la 1711, epocă a fugii principelui Cantemir în Rusia, și conține timpul ocupării tronului de familiile fanariote, până la venirea „*Angerului tutelar al Nordului*,” care, prin pacea de la Adrianopol, redete principatului vechiele sale libertăți....

„S'a acusat adesea Rusia, și se acuză chiar astăzi de ambițiune pentru c'a voit să se stabilească protectrice a Moldaviei și a Valahiei. Dară pacea de la Adrianopol nu este oare cea mai mare dovadă de puritatea intențiilor sale? In protecțiunea Rusiei ei nu ved de cât justiție și un interes inspirat de amorul chrestinesc pentru popoarele nenorocite. De secolii există o tradițiune în Moldova și în Valahia care dice că *mântuirea noastră va veni de la Nord. Totul ne legă de Rusia; ea este mama noastră*. Timpii au trecut când ne puteam apăra singuri contra Turcilor, Polonilor, Ungurilor, Tătarilor. Suntem prea slabi, nu am putea face nimic fără Rusia, care a fost tot-d'auna *bine-făcătorea noastră*, care ne a înapoiat drepturile noastre, libertățile noastre, care ne-a înscris din nou în rândul națiunilor și care ne-a dat puține civilizație cu posedăm.”

Acuma, D-lor, să vă citesc și un pasagiu din un discurs al D-lui ministru-președinte, discurs scris la anul 1868:

„Ca Români suntem ortodoxi, și ca ortodoxi avem simpatii pentru popoarele ortodoxe! Pretutindenii unde va fi o cestiune ortodoxă, pretutindenii unde va fi o primejdie pentru aceia ce se roagă în aceeași biserică ca noi, există o cestiune română. Ce mai suntem încă? Suntem un popor din Orient, am fost mari și puternici, după acesta am suferit diferite nenorociri și rënd după rënd am venit să ne ...durerea noastră. Suntem un popor din Orient care am trăit cu Slavii, cu Grecii, cu Bulgarii, de miș de ani, și nu în timp de prosperitate vom uita pe frații noștri cu cari am trăit atâtea secole de nenorocire și fericire. Prin urmare, D-lor, când *un fir de păr* al unei populațiuni din Oriinte, al unui asociat și — aci sunt silit să fac o digresiune. — Ni s'a vorbit, ni se vorbește de alianțe. — Noi, D-lor, n'am făcut alianță cu nimeni; dără sunt alianțe de sânge, alianțe de inimă, alianțe de religie.” — (*Românul*, 20 Decembrie 1868).

Alianța de la Plevna, fie și în trecut, pare că a fost o alianță de natura celor enumerate în acest discurs-program, al președintelui de consiliu!

Din aceste două acte, rezultă, Domnii mei, că avem o tendință constantă, consacrată de timp. Ei bine, nu vedeți D-văstră, D-lor deputați, că tot ce s'a petrecut în perioada din urmă a istoriei noastre politi-

ce, mai cu seamă în ceea ce se atinge de politica interioară într'un lung interval de 40 ani după cum indică însuși D. Kogălnicenu, a urmat impulsivitatea unui întreg program. Sunt acum ani îndelungați de când avem o tendință pronunțată nu către popoarele occidentale, ca să ne consacra și asigure independența noastră, deși individualitatea noastră politică se conservă de sine fiind basată pe capitulațiuni și hotare europene, ci către mama noastră cea bună, către îngerul tutelar al Nordului frații noștri în ortodoxie!

Ei! D-lor, dacă astăzi păstrăm puțin individualitatea politică, este grație revălității intereselor unor puteri și interesele mutuale ale multor puteri Europene, oare nu protecției fraților noștri în ortodoxie.

Nu pentru că suntem de aceeași religie cu Rușii ne am conservat naționalitatea. Nu, de o mie de ori nu. Tot ce pot conceda este că frăția și ortodoxia a adus ca consecință rebelul din 1877, și nici că se putea alt-fel după principiul pus: *unde va fi o cestiune ortodoxă este o cestiune română!* Apoi dacă dără este așa, cum se mai poate susține cum că Congresul de la Berlin a voit să ne dea Dobrogea pentru ca să facă din acesta prin noi un bulevard contra Rușilor?

Am spus și o mai repet, nu D-v., D-lor Brătianu și Kogălnicenu, puteți susține acestea. Nicidecum miniștri tineri, fără trecut politic, da, D-v. nu. — Cum nu vedeți că sunteți în contradicție flagrantă cu principiile D-v. politice? — Nu vedeți că țera astăzi simte și suferă consecințele politicele D-v.? Nu vedeți că tocmai aceste principii profesate de D-v. ne a făcut să ne amestecăm în acest război? Nu vedeți că tot aceste principii a făcut că am îngrijit mai mult de interesele ruse de cât de ale noastre? Nu vedeți că tot de aceea n'am cerut nici un amanet la mână când am trecut Dunărea, fiind-că exista alianță de religie și de inimă profesată de D-văstră?

Ei unul nu cred că D-v. tocmai acum la bătrânețe să vă fi schimbat principiile; când ultimele evenimente ale războiului ruso-turc dovedesc contrariul. Apoi, D-lor omenii politici nu și schimbă pe zile principiile politice, întocmai ca indicatorul vânturilor, sau ca cameleonul colora, mai cu seamă când e vorba de politică exterioară, de care atâră existența țerei lor. In politica interioară se poate mai lesne admite asemenea schimbări la față: aci sunt principii sociale de aplicat și spre a evita dificultăți practice se fac adesea transacțiuni, care ar semăna foarte mult cu a schimbării de principii.

Dar, D-lor, să considerăm cestiunea Dobrogei sub adevărata ei față. Ei unul am spus-o și o mai repet, fiind socotită de cele arătate: Dobrogea nu poate fi de cât un pericol pentru autoritatea noastră națională. — Viu acum la termenii moșionei

propuse de comisiune în privința acésta. Se autorisă guvernul să o ia provisoriu în posesiune, pînă când în urmă va veni, pe cale legală, să legitimizeze faptul. Ei bine nu mă pot uni cu nici un preț cu acésta redacție. — Cred că sciiți de ce: nu noi putem fi competiți a lua nisce asemenea măsură, fie chiar provisoriu. Apoi mai este și un alt considerant: acest guvern a venit tot-d'a-una cu fapte împlinite, și mie unul mi-e frică de faptele împlinite, chiar când ar fi ele luate în marginile Constituției, érá nu cum sunt astă-dí! — Cu fapte împlinite am fost nevoiți să mergem la Plevna; cu fapte împlinite am fost surprinși de tratatul de la San-Stefano! — Sunt dară cu totul contra luării Dobrogei chiar cu titlu provisoriu. Mai am încă ceva de dis, D-lor deputați. S'a dis și s'a susținut că Dobrogea nu ni se dá în schimbul Basarabiei. — Ei bine, faptele dáu uă complectă desmințire unor asemenea aserțiuni.

Spre a vă proba ceea ce avansează, n'am de cât să mă raportez la art. 19 al tratatului de la Sant-Stefano și la protococele congresului de la Berlin.

Ei bine în acel art. 19 și protococele nu se vede altă expresie întrebunțată de cât de schimb, și de valoarea schimbului.

Atât plenipotențiarul Angliei, lordul Beaconsfield, când se discută acest articol înaintea congresului, întrebunțază expresiile de schimb, precum și toți ceilalți, precum Waddington, Gorceacow și Bismarck. Ceea ce este și mai caracteristic este că președintele Congresului, resumând desbatere, întrebunțază tot expresiunea de schimb cu Basarabia.

Uă voce. Vedeți tratatul că nu dice așa; protococele nu au nici uă valoare.

D. Furculescu. Protococele au deplină valoare și sunt baza tratatului, căci D-vastră sciiți că, atât în materie de drept civil, cât și de drept internațional, interpretățiunea adevărată a unui articol se basază pe discuțiunea care a avut loc în Corpurile legiuitoare sau ori care alt corp deliberant, érá nu pe litera móră a unui articol. Prin urmare înterupeți fără nici un folos.

Așa dară vedeți că nu este de cât un adevărat schimb care ni se cere a autoriza a se face între Rusia și între România.

Acest schimb a fost imaginat de Rusia la San-Stefano, nu cred eu în eresul nostru. — Și dacă puterile întrunite la Berlin au aderat la acel schimb propus de Rusia este că n'au putut face alt-fel. Apoi atât de adevărat este că acest schimb este în folosul Rusiei, sub or-ice punct de vedere am vrea să considerăm lucrurile, că nu ea Rusia ar fi avut în intenția să se creeze un bulevard, după cum s'a susținut, contra sa.

Aserțiunea contrarie de bulevard nu cred eu unul să pótă înșela pe nimeni.

Cea ce pe mine mă prinde mirare este că acela, și chiar guvernul, care vedea un schimb în tratatul de la San-Stefano, acum nu vede de cât o simplă alipire dată de congres! Cu greș și ar putea cineva închipi o asemenea schimbare promptă în vederile omenesci!

Dar puțin ne importă pe noi acésta; tot ce ne importă este că luarea Dobrogei în posesie nu pôte fi luată de cât cu titlu de schimb și că ast-fel fiind suntem nu numai în contradicție cu votul nostru de la 26 Ianuarie, dar ceea ce este și mai grav este că suntem cu totul afară și din Constituție.

Ast-fel dar pentru mine unul nici că pôte fi vorba de luarea în posesie provisoriu a Dobrogei.

Dar, D-lor, mai sunt și alte considerante care se pôte aduce contra luării în posesie a acestei țări, sunt considerațiunile militare. Intr'adevăr, D-lor, cestiunea ce trage este așa de mare, așa de gravă, în cât compórtă multe și forțe multe puncte de vedere sub care se pôte trata. Alți mai competenți de cât mine, cred că o vor trata cu tótă serioșitatea și minușositate ce compórtă. Uă întrebare pun guvernului. Cum voiți D-vostí să apărați Dobrogea în cas de rebel cu Rusia? Neapărat că trebuie să vă fi gândit la una ca acésta. Este lesne de prevădut că pe viitor o să avem éráși resboi între Rusia cu Turcia și alte puteri vecine! Ei bine, în ipoteza unui asemenea resboi, este lesne de vădut că noi nu vom putea apăra Dobrogea. Neapărat că, ca să ne menținem forțele unite, trebuie să o părăsim, căci altminteri, cu forțele divise, armata noastră separată ar putea lesne fi sdorbită, fără a se putea servi mai de nici un folos patriei sale.

Cine a avut sub ochi cartă geografică a Dobrogei pôte lesne înțelege că acest pământ din colo de Dunăre va fi cu anevoință apărat.

Voc. De unde are să vie uă armată în Dobrogea?

D. Furculescu. Mă întrebați că de unde are să vină uă armată? ei bine, vă voiți spune: din Basarabia și chiar din Bulgaria, care va fi în cóstele armatei române din Dobrogea.

Vedeți dară că, ori-ce s'ar dice, ceea ce voim să facem nu pôte fi de cât amenințator pentru existența noastră. Prin urmare trebuie să lăsăm la uă parte ideea de a ne constitui noi apărătorii Europei occidentale carei să oprim pe Rusia de la cuceririle sale! Acésta ideă pentru mine este un non sens fiind că scim cu toții că și prin tratatul de la 1856 s'a dis că am fost constituiți de Europa tótă bulevard contra Rusiei, contra panslavismului. Apoi, domnilor, cine nu scie că la 1877, nu numai că am făcut convenție cu Rusia, dar și mai mult: am mers cu Rușii la Plevna ajutându-i noi înși-ne a perpetra actul de

răpire a Basarabiei de mult meditat contra-ne. Milităresce vorbind și sub punctul de vedere strategic, achizițiunea Dobrogei pentru noi este un ce rău, amenințator pentru viitor. Armata din Dobrogea ar fi, pentru mine unul, tot-d'auna espusă a fi tocată de cea altă armată-română din România; n'ar putea mai nici uă-dată să opereze joncțiunea sa cu cea din România propriu disă, și prin urmare destinată a fi izolată, espund'o cu acésta la perderi inutile care n'ar face de cât să slăbescă forțele armatei țerei.

Apoi, D-lor, eu cred că refuzând Dobrogea, politicamente vorbind, ar fi un mare bine. Etă pentru ce: cu acésta respingere a Dobrogei, am face pe Europa să eugete mai matur, căci atunci drumul între slavii de la Nord și cei de la Sud fiind liber, politica panslavistă va fi amenințătoare pentru tótă Europa, nu numai pentru noi. Pe viitor Europa nu se va mai culca liniștită și sigură, ne mai având a fi protejată de bulevardul ce D-vastră predicați cu atăta foc.

Eu, D-lor, cred că faptul de a nu primi Dobrogea vine în avantajul nostru, etă cum: Dobrogea rămânând în mânele Rusiei sau chiar ale Bulgariei, joncțiunea între slavii de la Nord și uă mare parte din cei de la Sud mai că este făcută. Neapărat că pericolul ar fi amenințator pentru Europa, și densa atunci va căuta să pună alte stavile mult mai mari, ca acelea ce D-vastră pretindeți a pune prin bulevard, România, Dobrogea. Și aceste măsură ar fi luate cu atât mai multă eficacitate, când în memoria Europei este prospătă purtarea noastră în ultimele evenimente, cu tot tratatul de la Paris. Căci, D-lor, astă-dí este scit că armata noastră a păstrat pozițiunii strategice Rușilor în România contra Turcului: cu alte cuvinte de mult fusese convenit cu noi că vom fi avant-garda Rusescă!

Eu unul, D-lor, mă tem forțe mult, și v'am arătat deja pe ce sunt bazate temerile mele, că luând Dobrogea, pe viitor vom servi de satelit al Rusiei, tot ca în 1877, contra Turcului.

Aceste temeri ale mele se întăresc și pe un mic fapt, adică că darul dat de Rusia să nu provóce printre noi, mai cu sémă printre aceia cari au tendințe rusesci, sentimente de recunoștință. Să mă esplic: sciiți că în protococele Rusia dice că a fost destul de generosă cu noi, că Basarabia ni s'a plătit cu generositate și că nu pricep în ce ar putea să se exercite încă generositate rusescă. — Ei bine, eu mă tem de generositate rusă!

Din cele espuse pînă aci, D-lor, eu văd lucrul următor: Europa ne-a sacrificat Rusiei, contra chiar intereselor seile europene vitale, luându-ne Basarabia. — În acésta decisiune a ei n'a ținut nici un compt, nici de drepturile noastre nici, de sacrificiile ce am făcut. — La rândul nos-

trudér să dîcem Europei: Nu! nu putem să primim Dobrogea în schimbul pămîntului nostru strămoşesc!

Nu putem schimba Români nostri din Basarabia pentru Cercheşi, Turci, Tătari şi Bulgari. Acest schimb ce prin tratatul vostru ne îndemnaţi să 'l primim, va fi întocmai ca *ciuma* mortală pentru naţiunea română, tot nesănătoşe bălţi ale Dobrogei.

Nu, nu primim, fiind-că avem destul de uă cestiune socială la noi în ţeră; să nu ne mai chemeşi o a doua: cestiunea slavă, se pôte chiar mahometană!

Acum, D-lor, în urma celor dîse, permite-mi a mă resuma şi a dîce: că în privinţa tuturor acestor schimbări ce ni se pretinde a le legitima prin uă moţiune, noi avem deja un vot dat. Acest vot este cel legal şi constituţional, luat în limitele dreptului nostru. Ceea-ce aţi ni se cere este neconstituţional, pentru că noi nu avem dreptul nici a înstrăina din pămîntul ţerei, nici a face schimbări. Făcînd acesta am comite uă nelegalitate, am călca Constituţiunea.

Moţiunea ce ni se propune este a face un lucru pe cale pezişă, când este cert că pe cale directă n'am putea să 'l facem: este a da guvernului un quasi-bil de indemnitate. Apoi éraşi un lucru este cert: este că prin moţiunea acesta tratatul de Berlin nu se execută de cât în parte!

Este învederat că această moţiune, cum este redactată, rezervă cestiunea principală, cestiunea evreilor: „*Guvernul este autorizat pur şi simplu numai la schimbul Dobrogei cu Basarabia!*”

Apoi este cert, guvernul acesta nu ne-a spus'o, că această executare, pro parte, va aduce după sine recunoscerea independenţei noastre. — Dacă dar pentru clauza principală pusă independenţei noastre se pôte accepta, prin urmare şi pentru cele-alte clauze secundare.

Vedeţi dară că cu modul cum propuneţi D-văstră rezolvarea cestiunii nu veţi ajunge la nici un rezultat. Căci D-văstră pe de uă parte dîceţi că nu putem rezista Europei, că trebuie să dăm un vot prin care să arătăm că ne supunem ei, şi tot D-văstră lăsaţi neresolvată cestiunea care stă mai mult pe inima Europei, — după cum s'a vădut din protocoalele Congresului şi art. 44 din tratatul de la Berlin, — cestiunea Evreilor! Nu, D-lor, noi nu putem rezolva nimic astădî în modul cum ne propuneţi, noi ne-am pronunţat uă dată când aveam puterea de a o face, şi ne-am pronunţat în un mod constituţional, corect; astădî nu putem să mai dîcem nimic; nu putem nici să dăm din pămîntul ţerei, nici să facem schimbări, fiind că nu avem puterea de la naţie ca să facem acesta. Nu ne mai cereţi prin urmare năc un vot pe care nu avem dreptul a vi 'l da. D-văstră, guvernul, faceţi cum veţi socoti

mai bine: prezentaţi-vă, dacă voiţi, după cum aţi mai făcut'o, înainte ţerei cu fapte împlinite; luaţi răspunderea asupra D-v. a executării tratatului de la Berlin, dacă nu voiţi să acceptaţi ca Corpurile competente a se rosti în această cestie să fie legalmente convocate.

De ce, D-lor ministri, în această circumstanţă gravă nu luaţi asupra D-văstră totă răspunderea faptelor care se impune prin tratatul de la Berlin, când în alte circumstanţe aţi fost mult mai curagioşi şi când atunci existenţa ţerei nu era în joc?

Luaţi dar ori-ce dispoziţiune veţi crede de cuviinţă. D-văstră aţi dîs că veţi veţi supune, supuneţi-vă; ba încă aţi mers mai departe, şi aţi prejudecat şi hotărîrea Adunării şi hotărîrea ţerei, dîcînd: că ceea ce veţi face D-văstră, va face şi totă ţera! face-ţi dar şi luaţi răspunderea întrégă a faptelor D-văstră. Şi dacă ceea ce veţi face, va ési bine pentru ţeră, veţi avea totă gloria faptului şi bine-cuvîntarea generaţiunilor viitoare. La din contra, dacă faptele D-văstră vor aduce peirea naţiunii române, ne apêrat că, în loc de glorie şi bine-cuvîntări, veţi avea blestemul ei!

Pentru mine unul consciinţa mea nu mi permite de a dîce alt-fel, de cât că eu unul nu pot să votez moţiunea propusă, şi că nu aş putea vota de cât uă ordine de şî pur şi simplu. Datoria mea imi comandă imperios de a susţinea că numai apelul adevêrat la popor într'uă cestiune aşa de importantă care nu era prevêdută de Constituţiune, numai apelul la popor, dîc, pôte să fie legitim. Noi dar nu putem vota nici uă moţiune. Eu unul vă declar, D-lor, că nu voi uă vota nici uă moţiune, ori-care ar fi ea, care ar fi contrară actului din 26 Ianuarie 1878. Acesta ar fi pentru mine a face un act pe care consciinţa mea l'ar refusa de a 'l primi.

Acestea sunt, domnilor deputaţi, ceea ce aveam pe inimă a vă spune (Aplause).

ANUNCIURI MINISTERIALE

MINISTERUL DE FINANCE.

Direcţiia generală a telegrafelor şi postelor.

La 1 (13) Ianuarie viitor expirînd contractul transportului expediţiei de la oficiul Botoşanî la gara locală şi vice-versa, direcţiunea publică licitaţie pentru darea în antreprisă a acestui transport de la menţionata dată pe timp de trei ani.

Licitaţia se va ţine la prefectura de Botoşanî, în ziua de 16 Octombrie viitor, de la orele 2—4 p. m.

Condiţiunile cu cari se dă acest transport în antreprisă sunt cele următoare:

1. Transportul se face cu caii, hamurile

şi tôte accesoriile antreprenorului şi cu cariola direcţiunei.

2. Antreprenorul va întreţine cu cheltuiala sa în bună stare, în tot timpul duratei antreprisei, cariola ce 'l se va da de direcţie, dator fiind ca la expirarea contractului să o înapoeze direcţiunei în stare în care a primit'o.

3. Transportul se va face ori de câte ori va fi trebuinţă pe şî, la orele ce se vor pune în vederea antreprenorului de către dirigintele respectiv.

4. Antreprenorul este dator a trimite caii cu trăsura la oficiul postal sau la gară, cel puţin cu uă jumătate oră înainte de ora destinată pentru pornirea expediţiei; în cas de a nu fi următor, dirigintele este în drept a angaja cu ori ce preţ caii şi trăsura ca să efectueze transportul în compul antreprenorului care va fi amendat şi cu subvenţia pe uă şî pentru asemenea abateri.

5. Trei abateri din partea antreprenorului, în cursul unei luni, dau dreptul direcţiunei la resilierea contractului şi concedarea acestui transport altei persoane, prin licitaţie sau bună învoială în compul garanţiei antreprenorului, care nu va avea drept la nici un fel de pretenţiune şi fără a 'l se face veri-uă somaţiune sau altă punere în întêrdiere.

6. Durata contractului va fi de trei ani, cu începere de la 1 (13) Ianuarie 1879, rezervându-şî însă direcţiunea dreptul, afară de cazul prevêdut la art. de mai sus de a resilia contractul ori când va crede necesariu, anunţînd însă despre acesta, cu 15 zile înainte, pe antreprenor, fără nici un drept de pretenţie din partea acestuia.

7. Subvenţia ce va rezulta la licitaţie se va plăti cu analogie antreprenorului la finele fie-căria lunî prin mandat asupra tesaurului public.

8. Pentru asigurarea Statului, că acest transport se va face conform condiţiunilor, antreprenorul va depune, în termen de 15 zile, de la subsemnarea contractului, uă cautiune în numerariu sau efecte de ale Statului echivalentă cu subvenţia pe trei luni.

Pe lêngă acesta se va considera ca garanţie şi caii, hamurile şi accesoriile de ori ce natură pe cari antreprenorul nu le va putea înstreina în timpul duratei contractului spre a putea direcţiunea usa şi de dênsele în casurile de abateri prevêdută la art. 5 de mai sus.

Spre a fi admişi la licitaţie, concurenţii vor depune uă cautiune provisorie în numerariu sau efecte ale Statului, în valôre de lei 200; această cautiune va rămânea în profitul Statului fără judecată nici somaţiune sau altă punere în întêrdiere, în cas când antreprenorul, asupra căruia se va adjuceca antreprisa, nu va veni să încheie contract imediat după ce 'l se va comunica aprobarea ori nu va depune în termenul

prescrie garanția definitivă sa și nu va începe la timp serviciul.

Taxa de timbru și înregistrare ce va necesita facerea contractului, va fi în sarcina antreprenorului.

Pe lângă acesta concurenții vor avea în vedere art. 40—57 din legea asupra comptabilității generale a Statului.

No. 15,661. 1878, Septembrie 13.

(3—3)

—La 20 Decembrie viitor expirând contractul transportului expediției de la oficiul Pitești la gara locală și vice versa, direcțiunea publică licitație pentru darea aceluși transport în antreprisă de la menționata dată și pe timp de trei ani.

Licitațiunea se va ține la prefectura de Argeș, în ziua de 16 Octombře viitor, de la orele 2—4 p. m.

Condițiunile cu care se dă în antreprisă acest transport sunt cele următoare :

1. Transportul se va face cu caii, hamurile și toate accesoriile antreprenorului și cu cariola direcțiunei.

2. Antreprenorul va întreține cu cheltuiala sa în bună stare în tot timpul duratei antreprizei cariola ce i se va da de direcțiune, dator fiind ca la expirarea contractului să o înapoeze direcțiunei în starea în care a primit-o.

3. Transportul se va face ori de câte ori va fi necesitate pe zi, la orele ce se vor pune în vedere antreprenorului de către dirigintele respectiv.

4. Antreprenorul este dator, a trimite caii cu trăsura la oficiul postal sau la gară, cel puțin cu o jumătate oră înainte de ora destinată pentru pornirea expediției, în cas de a nu fi următor, dirigintele este în drept a angaja cu ori ce preț caii și trăsura ca să efectueze transportul în comptul antreprenorului, care va fi amendat și cu subvenția pe uă și, pentru asemenea abateri.

5. Trei abateri din partea antreprenorului în cursul unei luni, dau dreptul direcțiunei la resilierea contractului și concedarea aceluși transport altei persoane prin licitație sau bună învoială în comptul garanției antreprenorului care nu va avea drept la nici un fel de pretențiune și fără a i se face verii-ua somațiune sau altă punere în întârziere.

6. Durata contractului va fi de trei ani cu începere de la 20 Decembrie 1878, rezervându-și însă direcțiunea dreptul, afară de cazul prevădută la art. de mai sus, de a resilia contractul ori când va crede necesari, anunțând însă despre acesta cu 15 zile înainte pe antreprenor fără nici un drept de pretenție din partea acestuia.

7. Subvenția ce va rezulta la licitațiune se va plăti antreprenorului la finele fiecărei luni prin mandat asupra tesaurului public.

8. Pentru asigurarea Statului că acest

transport se va face conform condițiunilor, antreprenorul va depune în termen de 15 zile de la subsemnarea contractului uă cautiune în numerariu sau efecte ale Statului, echivalentă cu subvențiunea pe trei luni.

Pe lângă acesta se va considera ca garanție și caii, hamurile și accesoriile de ori ce natură pe care antreprenorul nu le va putea înstreina pe timpul duratei contractului spre a putea direcțiunea usa și de densesle în casurile de abateri prevădute la art. 5 de mai sus.

Spre a fi admiși la licitație concurenții vor depune uă cautiune provisorie în numerariu sau efecte ale Statului, în valoare de lei 200, această cautiune va rămănea în profitul Statului fără judecată nici somațiune sau altă punere în întârziere, în cas când antreprenorul asupra căruia se va adjudeca antreprisa nu va veni să încheie contract imediat după ce i se va comunica aprobarea, ori nu va depune în termenul prescrie garanția definitivă sa și nu va începe la timp serviciul.

Taxa de timbru și înregistrare ce va necesita facerea contractului va fi în sarcina antreprenorului.

Pe lângă acesta concurenții vor avea în vedere art. 40—57 din legea asupra comptabilității generale a Statului.

No. 15,665. 3 1878, Septembrie 13.

—Urmând a se da în antreprisă transportul expediției de la oficiul postal Ploesci la gara locală și vice-versa, cu începere de la 1 (13) Decembrie viitor, de când se va da în circulațiune porțiunea de drum de fer Ploesci-Câmpina, direcțiunea publică licitațiune pentru darea în antreprisă a aceluși transport pe timp de trei ani.

Licitațiunea se va ține la prefectura de Prahova, în ziua de 20 Octombře, de la orele 2—4 p. m.

Condițiunile cu care se dă în antreprisă acest transport sunt cele următoare :

1. Transportul se va face cu caii, hamurile și toate accesoriile antreprenorului și u cariola direcțiunei.

2. Antreprenorul va întreține cu cheltuiela sa în bună stare, în tot timpul duratei contractului, cariola ce i se va da de direcție, dator fiind ca la expirarea contractului să o înapoeze direcției în starea în care a primit-o.

3. Transportul se va face ori de câte ori va fi trebuință pe zi, la orele ce se vor pune în vedere antreprenorului de către dirigintele respectiv.

4. Antreprenorul este dator a trimite caii cu trăsura la oficiul postal sau la gară cel puțin cu o jumătate oră înainte de ora destinată pentru pornirea expediției, în cas de a nu fi următor, dirigintele este în drept a angaja cu ori ce preț caii și trăsura ca să efectueze transportul în comptul antreprenorului, care va fi amendat și

cu subvenția pe uă și pentru asemenea abateri.

5. Trei abateri din partea antreprenorului, în cursul unei luni, dau dreptul direcțiunei la resilierea contractului și concedarea aceluși transport altei persoane, prin licitație sau bună învoială, în comptul garanției antreprenorului, care nu va avea drept la nici un fel de pretențiune și fără a i se face verii-ua somațiune sau altă punere în întârziere.

6. Durata contractului va fi de trei ani cu începere de la 1 (13) Decembrie 1878, rezervându-și însă direcțiunea dreptul, afară de cazul prevădută la articolul de mai sus, de a resilia contractul ori când va crede necesari, anunțând însă despre acesta cu 15 zile înainte pe antreprenor, fără nici un drept de pretenție din partea acestuia.

7. Subvenția ce va rezulta la licitație se va plăti antreprenorului cu analogie la finele fiecărei luni prin mandat asupra tesaurului public.

8. Pentru asigurarea Statului că acest transport se va face conform condițiunilor, antreprenorul va depune, în termen de 15 zile de la subsemnarea contractului uă cautiune în numerariu sau efecte ale Statului echivalentă cu subvenția pe trei luni.

Pe lângă acesta se va considera ca garanție și caii, hamurile și accesoriile de ori ce natură, pe cari antreprenorul nu le va putea înstrăina în timpul duratei contractului, spre a putea direcțiunea usa și de densesle în casurile de abateri prevădute la art. 5 de mai sus.

Spre a fi admiși la licitație, concurenții vor depune uă cautiune provisorie în numerariu sau efecte ale Statului în valoare de lei 200; această cautiune va rămănea în profitul Statului, fără judecată nici somațiune sau altă punere în întârziere, în cas când antreprenorul asupra căruia se va adjudeca antreprisa nu va veni să încheie contract imediat după ce i se va comunica aprobarea, ori nu va depune în termenul prescrie garanția definitivă, sa și nu va începe la timp serviciul.

Taxa de timbru și înregistrare ce va necesita facerea contractului va fi în sarcina antreprenorului.

Pe lângă acestea concurenții vor avea în vedere art. 40—57 din legea asupra comptabilității generale a Statului.

No. 15,794. 3 1878, Septembrie 16.

MINISTERUL DE FINANCE.

D. ministru de esterne, cu adresa No. 14,297, comunică că ministerul imperial de finance al Rusiei, conform art. 5 din regulamentul încheiat la 16 (28) Iunie 1877, a fixat cursul rublei de credit, pentru luna Octombře s. n. 1878, la două lei șese-deci bani (lei 2 bani 60).

Se publică acesta, pentru regularea fa-

cultativă a transacțiunilor între particulari.

No. 25,874. 1878, Septembrie 25.
(1, 5, 10, 15 și 18 Octomb.)

Casieria generală de Ilfov.

La 6 Octombrie 1878, se vinde cu licitație, în piața Oborului din capitală, produsele următoare, sechestrate pentru neplata arendeii către Stat:

200 chile grâu dupe moșia Tatina, plasa Oltenița, averea D-lui A. S. Ciri-clănu.

200 chile grâu dupe moșia Spanțovu, plasa Oltenița, averea D-lui A. S. Ciri-clănu.

100 chile grâu dupe moșia Fundulele, plasa Mostiscea, averea D-lui Dimitriade.

Vînderea se face cu condițiune ca cumpărătorii să ridice produsele de la moșii, unde li se vor preda dupe probele ce va avea în vedere la licitația din Obor, unde se vor espune.

Concurenții vor depune uă garanție de 5 la sută, spre a putea concura.

No. 8,044. 1878, Septembrie 28.
4—4

MINISTERUL AGRICULTUREI, COMERCIIULUI ȘI LUCR. PUBLICE.

Se dă prin întreprindere aprovizionarea școlii tehnice de mașini agrigole, din Iași, cu materialele necesare acelei școle, pentru anul 1878, conform devisului înserat în josul acestei publicațiuni, și cu condițiile următoare:

Licitația se va ține la acest minister și la prefectura județului Iași, în ziua de 19 Octombrie 1878, și se va deschide de la orele 4 p. m.

Ofertele vor fi sigilate și vor precisa atât în cifre cât și în litere, scădemîntul său sporul la sută asupra sumei totale din devis.

Orî-ce ofertă formulată în mod și condiții diferite și contrariu dispozițiilor acelei publicații va fi respinsă.

D-nii concurenți, spre a fi admiși la această licitație, vor trebui a depune uă garanție provizorie în efecte publice de 5 la sută, sau în bani asupra sumei totale a devisului.

Se pune în vederea D-lor concurenți art. 40—57 inclusiv, din legea comptabilității generale a Statului.

În urma adjudecățiunei, concurenții sunt datorî a lua singurî cunoștințe din biuroul ministerului său de la prefectură, despre rezultatul aprobării licitației.

În termen de 10 zile dupe aprobarea licitației, adjudecătorul decă nu va depune garanția definitivă, va perde pe cea provizorie, și aprovizionarea se va scote din nou în licitație, conform art. 5 din condițiile generale pentru întreprinderi de lu-

crări publice, care face parte din antreprisa de faciă.

Orî-ce întîrziere sau justificare nu va putea fi admisă în urmă.

Dupe depunerea garanției definitive în termen de 10 zile cel mult, antreprenorul se va presenta la minister sau la prefectură, spre a sub-semna contractul; în cas contrariu, furnizarea se va face în regie sau prin altă adjudecăție, în comptul garanției fără ca antreprenorul să aibă dreptul a face verî-uă pretențiune, orî care î-ar fi motivul.

Concurenții vor lua cunoștință de la direcția școlii înainte de ziua licitației fixată, de probele ce vor servi de modele pentru toate materialele necesari școlii precum și alte condiții ce trebuie să implinescă.

Antreprenorul asupra căruia se va face adjudecăția este obligat ca îndată dupe primirea contractului să începă predarea la institut a materialelor prevădute în devîz de calitate bună și întocmai cu prescripțiunile arătate, căci orî câte se vor constata contrariu, se vor refusa și antreprenorul este dator ale înlocui cu altele, fără opunere din parte.

Întreaga cantitate de materiale prevădute în devîz se va face în termen de 2 luni de la data contractului, în acest interval antreprenorul va fi obligat a procura școlii orî când î-ar cere și orî ce soiuri de materiale prevădute în devîz, ast-fel ca atelierelor să nu sufere nici uă lipsă, în cas contrariu el este responsabil pentru orî ce daună ar cauza.

Plata se va face de minister prin mandat, care se va elibera îndată dupe justificarea de primire la școlă a întregii cantități de material.

Pentru forma și osebite clause ale contractului, concurenții vor putea lua informații de la minister și de la prefectura de Iași, cu 10 zile înainte de licitație.

No. 12,451. 1878, Septembrie 25.
5—5

Devis de materialele trebuitoré atelierelor școlii tehnice din Iași pe anul 1878.

685 kilograme fer de Stiria (de diferite dimensiuni și forme), a bani 75 kilogramul, total lei 513 bani 75.

1000 kilograme fer engles, No. 3, de diferite dimensiuni și forme, a bani 40 kilogramul, total lei 400.

150 kilograme tablă de Stiria de diferite grosimi, a 1 lei kilogramul, total lei 150.

50 kilograme oțel engles (gustal), a lei 2 bani 70 kilogramul, total lei 135.

400 kilograme tablă englesă de diferite grosimi, a bani 70 kilogramul, total lei 280.

10 kilograme oțel de Stiria (nemțesc), a 1 lei 90 bani kilogramul, total lei 19.

8 kilograme sîrmă grosă de fer, a bani

90 kilogramul, total lei 7 bani 20.

80 bucăți bunturi pile englese, a lei 2 bani 50 bucata, total lei 200.

10 bucăți pile dure litera B. (forfail) de 16 c. m. lungime, a bani 45 bucata, total lei 4 bani 50.

10 bucăți pile dure, litera B. (forfail) de 26 c.m. lungime, a bani 90 bucata, total lei 9.

20 bucăți pile dure, litera B. (forfail) de 36 c.m. lungime, a lei 2 bani 10 bucata, total lei 42.

10 bucăți pile dure, litera B. (forfail) de 47 c.m. lungime, a lei 3 bani 40 bucata, total lei 34.

10 bucăți pile dure, litera S. (sleth-foul) de 16 c.m. lungime, a bani 60 bucata, total lei 6.

10 bucăți pile dure, litera S. (sleth-foul) de 26 c.m. lungime, a 1 lei bucata, total lei 10.

20 bucăți pile dure, litera S. (sleth-foul) de 36 c. m. lungime, a lei 3 bucata, total lei 60.

10 bucăți pile dure, litera S. (sleth-foul) de 47 c.m. lungime, a lei 4 bani 50 bucata, total lei 45.

1 duzină pile pentru ascuțit ferăstrae, a lei 5 duzina.

10 raspile de la 25 c.m. pînă la 35 c.m. lungime, a 1 lei 50 bani raspila, total lei 15.

300 kilograme aramă veche pentru misturi, a 1 lei 80 bani kilogramul, total lei 540.

600 bucăți numere ole pentru topit (grafet), a bani 15 bucata, total lei 90.

7000 kilograme fontă brută în piese gróse de mașini, a bani 11 kilogramul, total lei 770.

900 kilograme koks după calitatea ce este la școlă, a bani 10, kilogramul total lei 900.

10,000 kilograme cărbuni de pămînt, a bani 11 kilogramul, total lei 1,100.

25 kilograme staniu (cositor), a lei 3 bani 20 kilogramul, total lei 80.

100 kilograme unt-de-lemn de mașină cu vasul sîn, a 1 lei 70 bani kilogramul, total lei 170.

50 kilograme oioi de rapișă, a 1 lei 40 bani kilogramul, total lei 70.

2 bucăți pachete hol-șuruburi pentru lemn de 10 m.m. lungimea, a 1 lei 10 b., kilogramul total lei 2 bani 20.

2 bucăți pachete hol-șuruburi pentru lemn de 15 m.m. lungimea, a 1 lei 40 b., bucata total lei 2 bani 80.

2 bucăți pachete hol-șuruburi pentru lemn de 20 m.m. lungimea, a 1 lei 60 b., bucata, total lei 3 bani 20.

2 bucăți pachete hol-șuruburi pentru lemn de 25 m.m. lungimea, a 1 lei 70 b., bucata, total lei 3 bani 40.

20 bucăți niș-șaipe cu mutelce, a bani bucata, 20, total lei 4.

15 bucăți pachete cue de sîrmă mică, a 1 lei, bucata, total lei 15.

60 kilograme cue de sîrmă de diferite mărimi, a banî 65 kilogramul, total lei 39.

3 kilograme sfîră de ferăstru de fuior, a lei 2 kilogramul, total lei 6.

5 kilograme frînghie grîsă, a 1 lei 10 banî kilogramul, total lei 5 banî 50.

1 duzină creioane pentru stoler de 32 c.m. lungimea, a 1 lei 20 banî duzina.

4 bucăți cartone galbene, a banî 70 bucata, total lei 2 banî 80.

10 kilograme sulfat de zinc (zinc-vaiz), a 1 lei 50 banî kilogramul, total lei 15.

5 kilograme boia roșie (enyllth-roths), a banî 80 kilogramul, total lei 4.

20 kilograme clei fin pentru stelerie, a 1 lei 20 banî kilogramul, total lei 24.

8 kilograme cânepă bună în fuior, a banî 80 kilogramul, total lei 6 banî 40.

40 bucăți côle hîrtie cu sticlă de șlifuț (glas-papier) a banî 7 bucata, total lei 2 banî 80.

20 bucăți pânze cu smirgulă (șmirghil), a banî 20 bucata, total lei 4.

16 metri curea lată de 25 m.m. pentru mașini, a lei 2 banî 20 metrul, total lei 35 b. 20.

10 metri curea lată de 68 m.m. pentru mașini, a lei 4 banî 50 metrul, total lei 45.

6 metri curea lată de 35 m.m. pentru mașini, a lei 3 banî 40 metrul, total lei 20 b. 40.

40 metri pânză albă de șters mașina, a banî 50 metrul, total lei 20.

4 metri pânză de sîrmă de diferite dimensiuni, verde, a 4 lei metrul, total lei 16.

2 kilograme spirt tare de lustru, a 1 lei 70 banî kilogramul, total lei 3 banî 40.

10 kilograme terpenin, a 1 lei 70 b. kilogramul, total lei 17.

3 kilograme blai-țucar, a lei 1 banî 40 kilogramul, total lei 4 banî 20.

15 bucăți funti-lach, a lei 2 bucata, total 1. 30.

10 bucăți pensule-micî, a banî 30, bucata, total lei 3.

Total general lei 5,990 banî 95. 5

—Se scôte din nou în licitație darea prin întreprindere a materialelor de uns, șters și alte obiecte în valoare de lei 48498,50, de mobilier și obiecte diverse în valoare de lei 15423,50, de ferărie în valoare de lei 97065 și traverse în valoare de lei 24000, necesari liniei ferate București-Giurgiu, în conformitate cu publicațiunea No. 8,712, și condițiunile înserate prin *Monitorul oficial* No. 151 a. c.

Licitațiunea se va ține la acest minister în ziua de 17 Noembrie a. c.

No. 11,919. 1878, Septembrie 16. (17 Noembrie).

— Se dă prin întreprindere aprovizionarea școlii tehnice de mașini agricole din Iași, cu materialul și instrumentele necesari acestei școli, pentru anul 1878, conform devisului înserat în josul acestei

publicații și cu condițiile următoare:

Licitația se va ține la acest minister și la prefectura județului Iași, în ziua de 20 Octombrie a. c., și se va deschide la orele 4 post-meredie.

Ofertele vor fi sigilate și vor precisa atât în cifre cât și în litere, scădemîntul său sporul la sută asupra sumei totale din fie-care devis.

Ofertele se pot primi și separate pentru fie-care devis în parte.

Orî-ce ofertă formulată în mod și condiții diferite contrariu dispozițiunilor acestei publicații va fi respinsă.

D-nii concurenții spre a fi admiși la licitație, vor trebui a depune uă garanție provisorie în oferte publice de 5 la sută sau în banî asupra sumei totale a devisului.

Se pune în vederea D-lor concurenții art. 40—57 inclusiv, din legea comptabilităței generale a Statului.

În urma adjuce ațiunei concurenții sunt datorî a lua singurî cunoștință din biuroul ministerului său de la prefectură, despre rezultatul aprobărei licitației.

În termen de 10 zile de la aprobarea licitației, adjudecatorul, decă nu va depune garanția definitivă, va perde pe cea provisorie, și aprovizionarea se va scôte din nou în licitație, conform art. 5 din condițiile generale pentru întreprinderi de lucrări publice, care fac parte din întreprinderea de faciă.

Orî-ce întârziere sau justificare nu va putea fi admisă în urmă.

După depunerea garanției definitive, în termen de 10 zile cel mult, antreprenorul se va presenta la minister sau la prefectură, spre a sub-semna contractul, în cas contrariu, furnisarea se va face în regie sau prin altă licitație, în comptul garanției fără ca antreprenorul să aibă dreptul a face verî-uă pretențiune, orî-carî 'l ar fi motivele.

Concurenții vor lua cunoștință de la direcția școlii înainte de ziua licitației ficșată, de probele ce vor servi de model pentru tôte materialele și instrumentele necesari școlii precum și alte condiții ce trebuie să împlinescă.

Antreprenorul asupra căruia se va face adjucecație, este obligat ca îndată după primirea contractului să începă predarea la institut a instrumentelor și materialelor prevădute în devis de calitate bună, și întocmai cu prescripțiunile arătate, căci orî câte se va constata contrariu se vor refusa, și antreprenorul este dator a le înlocui cu altele, fără opunere din parte.

Întreaga cantitate de instrumente și materiale, prevădute în devise se va face în termen de 2 luni de la data contractului, în acest interval, antreprenorul va fi obligat a procura școlii, orî-când 'l ar cere și orî ce soi de materiale prevădute în devisuri ast-fel că atelierile să nu sufere aici uă lipsă, în cas contrariu el este responsabil

pentru orî-ce daună ar cauza.

Plata se va face de minister prin mandat, care se va libera îndată după justificarea de primire la școlă a întregi cantității de materiale și instrumente.

Pentru formă și osebite alte clause ale contractului, concurenții vor putea lua informații de la minister și de la prefectura locală, cu 10 zile înainte de licitație.

No. 12,443. 1878, Septembrie 25. 5—5.

Devis No. 1, de instrumentele necesari atelierelor școlii tehnice din Iași, pe anul 1878.

a. Atelierul ferăriei.

2 lighene de tablă, a lei 25 b. 12 unul, total lei 50 banî 24.

1 cumpănă de nivelat, a lei 10, total lei 10.

1 planșetă cu picior lung. 3 m., lat. 1,50 m. colorată negru, a lei 40, total lei 40.

1 pereche fôrfeți micî de tăiat tablă, a lei 4, total lei 4.

1 pereche fôrfeți marî de tăiat tablă, a lei 120, total 120.

1 chee francesă, a lei 12, total lei 12.

2 menghinele de mână, a lei 3 una, total lei 6.

6 pânze de herăstrău de oțel pentru tăiat ferul, a lei 1 b. 20 una, total lei 7 b. 20.

4 butucî de lemn în diametru de 8 c.m. și lungî de 1 m., a lei 25 unul, total lei 100.

2 pietre pentru tocilă, a lei 20 una, total lei 40.

2 bănci de reparat, a lei 10 una, total lei 20.

6 ciocane de mână cu côlele lor, a lei 2 unul, total lei 12.

20 raibale (sfredele de lărgit) după forma dată, a lei 4 unul, total lei 80.

8 menghenele de reparat, a lei 6 una, total lei 48.

1 post ment de fontă pentru mașina de sfredelit greutatea 179 oca., a l. 40, total lei 40.

7 dulapuri pentru ținut instrumentele, a lei 6 banî 50 unul, total lei 45 banî 50.

3 bănci din nou cu saltare, a lei 40 una, total lei 120.

Ferăria, total lei 754 banî 94.

b. Atelierul vîrsătoriei.

15 rame de fontă marî pentru modelat, a lei 12 una, total lei 180.

15 rame de fontă micî pentru modelat, a lei 8 una, total lei 120.

1 perie de oțel pentru curățit, a lei 10, total lei 10.

2 pietre pentru tocilă, a lei 20 una, total lei 40.

Vîrsătoria, total lei 350.

c. Atelierul lemnăriei.

2 teighele din nou de carpen, a lei 65 una, total lei 130.

6 teighele de reparat, a lei 20 una, total lei 120.

3 duzini prese pentru incleat, a lei 36 duzina, total lei 108.

4 gealae mari, a lei 6 bani 50 unu, total lei 28.

8 gealae mici cu cuțitele duble, a lei 3 bani 50 unu, total lei 28.

8 gealae pentru netețit, a lei 2 bani 50 unu, total lei 20.

10 herăstrae diferite cu prevade noui, a lei 3 unu, total lei 30.

6 compase drepte de fer, a lei 2 unu, total lei 12.

3 clesce de scos cue, a lei 2 unu, total lei 6.

2 dūzini dălți drepte de la 4m. 40 lat, a lei 12 duzina, total lei 24.

2 duzini dălți jumătate rătunde, a lei 12 duzina, total lei 24.

6 Córbe pentru sfredele, a lei 2 bani 50 una, total lei 15.

3 barde de cioplit, a lei 5 una, total lei 15.

6 cuțitoe, a lei 3 b. 50 una, total lei 21.

6 zimț-hoblu, a lei 2 unu, total lei 12.

1 nut-hoblu cu 9 fere, a lei 12, total lei 12.

1 tel-folti-hoblu, a lei 4, total lei 4.

3 tocile de ascuțit instrumentele, a lei 20 una, total lei 60.

1 cuthe, a lei 5, total lei 5.

1 cumpă de apă cu sticlă slifuită, a lei 20, total lei 20.

1 strej-plat-banc, a lei 5, total lei 5.

8 gealae, a lei 2 unu, total lei 16.

5 rădător, a 50 bani una, total lei 2 bani 50.

1 fail-cloben, lei 3.

Lemnăria, total, lei 718 bani 50.

Devis No. 2, de materialul lemăriei necesar atelierelor școlii tehnice pe anul 1878.

5,000 chilograme mangal de lemn în bucăți mari uscat, a 8 bani kilogramul, total lei 400.

40 bucăți amanare de fag, a lei 2 unu, total lei 80.

50 bucăți amanare de tei, a 1 lei 60 bani unu, total lei 80.

70 bucăți perechi tavanuri de brad, a lei 2 bani 90 unu, total lei 203.

30 bucăți amanare de carpăn, a 2 lei unu, total lei 60.

25 bucăți amanare de ulm, a lei 2 unu, total lei 50.

10 bucăți amanare de per, a lei 3 unu, total lei 30.

30 bucăți amănare de frasin, a lei 3 unu, total lei 90.

30 amanare de stejar, a lei 4 unu, total lei 120.

20 dulapuri de brad, a lei 3 bani 20 unu, total lei 64.

Recapitulație

Totalul instrumentelor devisului No. 1, este de lei 1,823 bani 44.

Totalul materialelor devisului No. 2, este de lei 1,177.

Totalul general lei 3,000 bani 44. 5

—Dioa de 18 Octombrie a. c., este fixată spre a se ține uă licitație la orele 4 p. m. n localul acestui minister, și la prefectura de Iași, pentru darea prin întreprindere a construcției unui coptor de cărămidă cu accesoriile lui pentru topirea metalelor după condițiile inserate în josul acestei publicații.

Ofertele vor fi închise și vor preciza în cifre și litere, sporul sau scădemântul ce se oferă asupra sumei devisului care e de lei 2,415.

Amatorii spre a fi admiși la licitație trebuie să depună uă garanție provisorie de 5 la sută asupra sumei de lei 2,415.

Se pune în vederea concurenților art. 40—57 inclusiv din legea comptabilităței generale.

CONDIȚII

Construcția coptorului și accesoriile lui.

Coptorul ce se propune a se executa va fi făcut pe un plan dreptunghiular, având laturile de 6,00 m. și 3,00 m., el va fi lipit cu spatele de zidul exterior al atelierului, și cu una din cote de un zid primezii pentru ca să pôtă avea uă stabilitate mai mare, și va avea dimensiile următoare :

Bazele culeelor. Vor fi făcute din zidărie de cărămidă cu mortar de var și nisip, ele vor avea înălțimea de 0m50 și grosimea una de 0,95 și una de 0,80, ăra la spate coptorul va avea uă fundație numai de 0,30 grosime.

Culeele. Aceste vor fi executate ărași în zidărie de cărămidă cu mortar de var și nisip, și vor avea dimensi, una de 0,70 gros, și una de 0,60 gros, fiind-că acesta are a se reșema și de un zid primezii al atelierului. Culeea însă de din dos (spatele coptorului) va avea uă grosime numai de 0,30 din cauză că presiunea este mai mică pe acel perete, și fiind că acesta are a se încorpora și cu peretele atelierului, care în total va fi de 0m90. Înălțimea culeelor va fi de 1,75 media ăra a peretelui de la spate de 2,60. Lumina coptorului va fi de 4,25.

Arcada. Și acesta ca și precedentele va fi făcută în zidărie de cărămidă cu mortar de var și nisip, ea va avea 0,60 grosime la chee și 0,80 la naștere, săgeata ei va fi de 0,50, ăra grosimea transversală de 0,60, și pentru uă mai mare stabilitate, ea se va susține de nisce grindți de fer de $\frac{0,05}{0,05}$ secție în totă lungimea ei, și acestea vor fi susținute la mijloc de uă colônă de tuci, care se află în depositul școlii, pe lângă acestea culeele se vor mai lega și ele cu ancore de fer.

Polele Coșului. Vor fi executate tot în

același fel de zidărie, și vor avea uă lungime de 3,20, grosimea la partea superioară va fi de 0,40, ăra la cea inferioară de 0,50 la două din ele, ăra la două de 0,65 după cum se vede din desemn.

Coșul. Partea superioară a coptorului va fi terminată printr'un coș, a cărui golul la bază va fi de $\frac{1,00}{1,00}$, ăra la partea superioară de $\frac{0,50}{0,50}$, pereții lui la bază vor fi de 0,40 și la partea superioară de 0,30, el va fi coronat cu uă cornice în peatră și acoperit cu un capac semi-rătund de sirmă grosă. Zidăria și la acesta va fi aceeași ca la părțile cele-alte ale coptorului.

Lungimea coșului în total va fi de 5,00m.

Pe lângă coșul principal are a se mai zidi un al doilea coș mai mic care va porni din pământ de la uă adâncime de 1,00m. și la 1,20 m. în sus el comunică cu căldarea de topit, pentru a conduce afară căldura și fumul, el pătrunde prin pôlele din dărăpt a coșului mare și ese afară a-lătura cu el.

Golul acestui coș este de $\frac{0,40}{0,40}$ la bază și $\frac{0,25}{0,25}$ la partea de sus, ăra grosimea pereților la bază este de 0,35 și sus de 0,30, și acesta ca și coșul mare va fi coronat cu peatră, și acoperit cu un grătar semi-rătund de sirmă grosă. El este așezat pe un soclu de 1,20 înălțime și de 1m00 lățime și grosime. Și acesta va fi zidit cu cărămidă și mortar de var și nisip aspru.

Dinaintea acestui coș este a se construi un puț de 1,60 lungime și 0,80 lărgime, ăra adâncimea va fi de 0,70, acest puț este acoperit cu un grătar de fer d'asupra căruia are a se așeza căldarea de topit, care este bortită în costă și conduce căldura în coș, ăra la fund are și ea un grătar prin care se scurge cenușa în puț.

Pereții puțului vor fi de 0,30 gros, asemenea și fundul lui, și va fi tot de cărămidă.

Lungimea coșului mic va fi de 7m00 din facia pământului.

Tavanul atelierului în locul unde are a se face coptorul va trebui a se tăea și grindile lui se vor rezema atunci pe pôlele coptorului, ăra locul unde este actualul coptor se va astupa cu grindți și tavanuri de brad. Ast-fel se va urma și la învelitoe.

Puțul ventilatorului. Tot la atelierul de vărătorie este necesitate a se așeza un ventilator, căruia i se va face numai puțul în antrepriză, ăra restul urmăză a se face cu personalul școlii.

Așa dără puțul propus să se facă va fi în zidărie de pētră, regentuit (tencuit) cu mortar de ciment, și va avea dimensiunile din proiect, la bază el va avea trei pietre mari de talie cioplite bine, în dimensi de 1,00 lungim. și $\frac{0,60}{0,50}$ secție, pe care are a se așeza ventilatarul. Acest puț este a se face afară de atelier, și în cerdacul atelierului de ferărie, ăra tabul aerului va merge la coptor pe sub ușe și pentru că apa din

ploi și a omătului (zăpada) să nu bată în el, se propune a se înfunda cerdacul, cu scânduri de brad, după cum se arată în desen, în care se va lăsa și uă ferăstră visa-à-vis de ferăstra atelierului care urmează să fie întanecată de el.

Construcția coșului se va face cu mare îngrijire, cu deosebire conductul fumului va avea fețele și interiorul perfecte plane, tencuindu-se bine.

Mortarul zidărilor va fi format cu var gras, și nisip aspru în proporție de 1 la 2.

Materialele întrebuițate în construcție.

Materialele întrebuițate la construcția coptorului și a puțului ventilatorului vor fi următoarele:

1. *Cărămida*. — Cărămida destinată construcției coptorului va fi de calitate superioară, adică argila din care va fi făcută frământându-se bine, va fi alasă de materii străine, și arsă bine, astfel că sunețul să fie homogen pe totă cărămida.

Varul gras va fi numai de la Ștefănesci. Cimentul de port-land.

Pétra va fi de calitate bună, adică dură și compactă.

Lemnăria paravanului va fi de brad, asemenea aceea de la astuparea tavanului și a învelitorei, unde este coptorul actual.

Ferul întrebuițat pentru grințele arcașei va fi nemțesc și de calitate bună. Eră colóna ce se va așeza la mijloc se va da de direcția scólei, fiind-că se află în deposit, și căria i se va face numai fundamentul în zidărie de cărămidă în dimensiuni indicate în desen, eară la mijlocul acestuia se va așeza uă pétră pe care se va rădăma colóna.

Tóte materialele aduse la antreprenor pentru construcția lucrărilor, vor fi verificate, mai înainte de începerea lucrului, de conductorul dirigent, și se vor întrebuița numai acele bune, eră cele refudate se vor ridica imediat de la locul construcției, și sub nici un cuvânt antreprenorul nu le va putea întrebuița.

Pe lêngă instrucțiile prezentului devis, antreprenorul este obligat a se conforma, și instrucțiilor date de personalul tehnic al circumscripției, relative la buna executare.

Termenul pentru sevărșirea lucrărilor acestui proiect va fi de două luni, socotite de la data închierii contractului.

După terminarea lucrărilor și facerea recepției provisorie, antreprenorul este obligat a întreține pe comptul său un an de zile tóte aceste lucrări în stare bună, și numai după expirarea acestui termen, și când se va constata că lucrările a fost întreținute în stare bună, se va primi definitiv, și i se va elibera garanția depusă la închieria contractului, din preună cu reținerile de 10 la sută din valoarea lucrărilor executate ce urma a se opri la facerea recepțiunii provisorie.

Condițiile generale și speciale relative

la întreprinderi de lucrări publice vor fi obligatorii și la această lucrare.

No. 12,447. 5 1878, Septembrie 25.

— La 12 Octombrie a. c., se va ține licitație la acest minister și la prefectura județului Argeș, pentru darea prin întreprindere a înlocuirii unei părți din podéla podinilor peste Argeș și Rîul-Dómnei, lêngă Pitești, și înființarea a două copilii.

Valórea lucrărilor lei 9,815, banii. 75.

Detaliiuri pentru această lucrare se pot vedea în publicația cu No. 11,968, inserată în *Monitorul oficial* No. 108.

(12 Octombrie)

— La 12 Octombrie a. c., se va ține licitație la acest minister și la prefectura județului Fălciú, pentru darea prin întreprindere a construirii de poduri pe căile naționale Leova-Fălciú și Huși-Leova.

Valórea lucrărilor lei 18,048, banii 27.

Detaliiuri pentru această lucrare se pot vedea în publicația cu No. 11,966, inserată în *Monitorul oficial* No. 208.

(12 Octombrie)

Se scóte din noú în licitațiune aprovisionarea unei cantități de 100 stánjenii lemne de foc, necesarii liniei ferate București-Giurgiu, conform celor coprinse în publicațiunea No. 7,574 și condițiilor speciale inserate prin *Monitorul oficial* No. 138, din anul curent.

Licitațiunea se va ține tot la acest minister, în ziua de 9 Octombrie 1878.

No. 12,323. 1878, Septembrie 22.

(9 Octomb.)

— În ziua de 2 Octombrie a. c., se va ține din noú licitație la acest minister, la orele 4 post-meridiane, pentru darea prin întreprindere a efectelor de îmbrăcăminte și încălțăminte necesarii elevilor scólei de agricultură și de meserii de la Herăstréu, (secția agriculturii) după condițiile publicate în *Monitorul oficial* No. 206, cu adăogire că, se póte da oferte în parte pentru efectele de îmbrăcăminte și efectele de încălțăminte.

No. 12,238. 1878, Septembrie 21.

Administrațiunea generală a domeniilor și pădurilor Statului.

Din cauza lipsei de concurenți, nepuțându-se efectua la 2 Septembrie curent, licitațiunea anunțată prin *Monitorul oficial* No. 131, a. c., pentru vânderea spre tăere a pălcurilor de pădure după trupurile Muncelu, Dumbrava și Averesti, ale moșiei Statului Giurgeni, din județul Roman, se publică spre generala cunoștință că, la 25 Octombrie viitor, se va ține atât la prefectura de Roman, cât și la comuna respectivă pentru vânderea acelor pălcuri

cu condițiunile inserate în *Monitorul oficial* No. 239, din 23 Octombrie a. exp.

Doritorii spre a cumpăra spre tăere acele pălcuri de pădure se vor prezenta la licitațiune, în ziua mai sus fixată cu garanție provisorie, în suma și calitatea prevădută prin condițiuni.

No. 33,306. 1878, Septembrie 23.

(3—3)

— Fiind-că actualii arendași ai moșiilor notate mai jos, nu fost următorii a achita câștiurile arendeii;

Administrația pe baza condițiilor de arendare, aduce la cunoștința tuturilor că le pune în licitație spre rearendare pe compta numiților arendași, pentru ziua de 30 Octombrie a. c.

Licitațiunea se va ține la ora unu după améđi.

În localul acestei administrații pentru moșiile de dincoace de Milcov, și pentru acele cari au uă arendă mai mare de lei 10,000.

În localul prefecturii Iași, pentru moșiile de dincolo de Milcov, și cari au uă arendă mai mare de 10,000 lei.

La prefecturile de județe unde sunt situate moșiile, pentru acele moși cari au uă arendă mai mică de 10,000 lei.

Rearendarea se face pe restul periodului pe care este arendată moșia și cu aceleși condițiuni cu care o are actualul arendaș; cari condițiuni pentru moșiile după periodul 1875—1880, sunt publicate prin *Monitorele oficiale* No. 106, 123 și 167 din 1874.

Pentru acelea după periodul 1876—1880 și 1876—1886, în *Monitorele oficiale* No. 130 și 163 din 1875.

Pentru acelea după periodul 1877—1887, în *Monitorul oficial* No. 204, din 1876.

Pentru acelea după periodul 1878—1883, în *Monitorul* No. 102, din 1877.

Concurenții urmează a avea garanțiile de admitere la licitație, conform regulamentului de licitațiuni publicat prin *Monitorul* No. 130, din 1875, adică de 25 la sută din valoarea arendeii unui an, escepție de moșiile după periodul 1875—1880, pentru care urmează ca garanția să fie jumătate din valoarea arendeii anuale.

No. 33,349. 1878, Septembrie 25.

(3—3)

Tablou de moșiile Statului ce se scot în rearendare pentru neplata de câștiuri, pentru ziua de 30 Octombrie 1878.

Județul Argeș.

1. Moșia în hotarul Bădiceni, pendinte de schitul Bădiceni, arendată pe periodul 1877—1887, cu lei 350. Licitația se va ține la prefectură.

Județul Buzéu.

2. Sarata și Bugheni, pendinte de Banu,

arendată pe periodul 1878—1883, cu lei 4,450. Licităția se va ține la prefectură.

3. Sărata saș Mărginenca, pendinte de Mislea, arendată pe periodul 1876—1880, cu lei 9,000. Licităția se va ține la prefectură.

4. Sărata, pendinte de Mărgineni, arendată pe periodul 1876—1880, cu 21,000 lei. Licităția se va ține la administrația domeniilor.

Județul Fălciu.

5. Cordeni, pendinte de episcopia Roman, arendată pe periodul 1876—1880, cu lei 14,900. Licităția se va ține la prefectura de Iași.

6. Huși cu trupurile, afară de tîrgul Huși, răscumpărat de tîrgoveți și afară de dughenele incendiate, pendinte de episcopia Huși, arendată pe periodul 1876 pînă la 1880, cu lei 35,010. Licităția se va ține la prefectura de Iași.

Județul Dâmbovița.

7. Telesci-Ludesci saș Pităreasa, Piscu-Banului, Saseiu și părțile din Hulubesci, pendinte de Mitropolie, arendată pe periodul 1876—1886, cu lei 3,000. Licităția se va ține la prefectură.

8. Scheiul, pendinte de episcopia Argeș, arendată pe periodul 1876—1886, cu lei 3,200. Licităția se va ține la prefectură.

9. Scheiul, pendinte de Sf. Ión din Bucuresci, arendată pe periodul 1876—1886, cu lei 2,550. Licităția se va ține la prefectură.

10. Făgățelu, pendinte de Glavacioc, arendată pe periodul 1876—1886, cu lei 350. Licităția se va ține la prefectură.

11. Băsesci Valea-Mare și Valea-Lupu-lui, pendinte de mitropolie, arendată pe periodul 1876—1886, cu lei 5,000. Licităția se va ține la prefectură.

Județul Ilfov.

12. Roșu, pendinte de Sf. Ión din Bucuresci, arendată pe periodul 1876—1886, cu lei 19,500. Licităția se va ține la administrația domeniilor.

Județul Iași.

13. Glăvănesci și Stolniceni cu viile monastirei Văratec din Podgoria Vișani, Sorogari și Copou, pendinte de mitropolie, arendată pe periodul 1876—1880, cu lei 16,050. Licităția se va ține la prefectură.

Județul Mehedinți.

14. Cușmiru și Gogónța cu Punghina pendinte de Cozia și Sf. Dumitru din Crajova, arendată pe periodul 1876—1880, cu lei 120,100. Licităția se va ține la administrația domeniilor.

15. Vatra monastirei Strihaia, pendinte de Strihaia, arendată pe periodul 1876

pînă la 1880, cu lei 54,700. Licităția se va ține la administrația domeniilor.

16. Milota, pendinte de Tismana, arendată pe periodul 1876—1880, cu 4,500 lei. Licităția se va ține la prefectură.

Județul Olț.

17. Potcova, pendinte de Căldărușani, arendată pe periodul 1878—1883, cu lei 80. Licităția se va ține la prefectură.

18. Cîrșovu d'împreună cu vatra schitului Stiharețu și trupul Secuța, pendinte de mitropolie, Clocociovu și Cozia, arendată pe periodul 1878—1883, cu 11,000 lei. Licităția se va ține la administrația domeniilor.

19. Sfințesci, pendinte de Brâncoveni, arendată pe periodul 1876—1886, cu lei 1,100. Licităția se va ține la prefectură.

20. Puturosa, pendinte de Sf. Gg.-Noi, arendată pe periodul 1876—1886, cu lei 7,750. Licităția se va ține la prefectură.

21. Séca, vatra schitului, fără Ibănesci și Secuța, pendinte de Cozia, arendată pe periodul 1878—1883, cu lei 7,250. Licităția se va ține la prefectură.

Județul Prahova.

22. Vetrele schitului Bléjoiu și Zamfira, afară de 25 pogone rezervate pe séma schitului Zamfira, pendinte de mitropolie, arendate pe periodul 1876—1880, cu lei 10,622, bani 50. Licităția se va ține la administrația domeniilor.

23. Râncești, pendinte de Cotroceni, arendată pe periodul 1876—1880, cu lei 3,300. Licităția se va ține la prefectură.

Județul Sucéva.

24. Drăgănesci, pendinte de Némțu, arendată pe periodul 1875—1880, cu lei 14,025. Licităția se va ține la Iași.

25. Todiresci, pendinte de Zăgăvia, arendată pe periodul 1875—1880, cu lei 3,425. Licităția se va ține la prefectură.

Județul Teleorman.

26. Horezu saș Tătăresci, împreună cu Tătăresci și Udumpul, pendinte de Câmpu-Lung și Comana, arendată pe periodul 1878—1883, cu lei 13,150. Licităția se va ține la administrația domeniilor.

Județul Vâlcea.

27. Bogdănesci, pendinte de Arnota, arendată pe periodul 1878—1883, cu lei 1,300. Licităția se va ține la prefectură.

28. Dobriceni vatra monastirei Arnota, pendinte de Arnota, arendată pe periodul 1876—1880, cu lei 3,500. Licităția se va ține la prefectură.

29. Vatra schitului Surpatele cu grădinele ce s'a posedat de schit, afară de partea rezervată în giurul schitului, pendinte de schitul Surpatele, arendată pe periodul 1876—1880, cu lei 950. Licităția se va ține la prefectură.

Județul Vaslui.

30. Părțile din Cărbunesci și Tatomi-resci, pendinte de Barnovschi, arendată pe periodul 1876—1880, cu lei 3,400. Licităția se va ține la prefectură.

31. Scănteia, pendinte de Bărnova, arendată pe periodul 1876—1880, cu lei 5,310. Licităția se va ține la prefectură.

32. Parte din Cocărtesci saș Sărbi și Filosofi saș Scănteia, pendinte de Golia, arendată pe periodul 1876—1880, cu lei 2,510. Licităția se va ține la prefectură.

Județul Muscel.

33. Isvorani cu un loc înfundat și Valea-Popi, pendinte de mitropolie, arendată pe periodul 1876—1886, cu lei 220. Licităția se va ține la prefectură.

34. Valea-Mare cu trupurile, pendinte de Nămăesci, arendată pe periodul 1876 pînă la 1886, cu lei 1,700. Licităția se va ține la prefectură. (3—3)

ANUNCIURI JUDICIARE

LICITAȚIUNI

Corpul portăreilor trib. Ilfov.

Pentru ziua de 5 Octombrie viitor, s'a fixat de onor. tribunal, secția III, a se închiria cu licitație, în pretoriul său, de la ora 11 înainte, pe termen de un an, casele din suburbia Apostol, strada Tăbăcarilor, No. 57, proprietate a D-lui Teodor Stan, pentru despăgubirea D-nei Ana Vestinian, se publică dără spre cunoștința tuturor amatorilor, cu adăogire că, decă nu se va putea termina în acea zi, se va continua cu închirierea și în zilele următoare. No. 9,966. 1878, Septembrie 27.

— Se publică spre generala cunoștință că, în ziua de 5 Octombrie viitor, s'a fixat de D. jude de pace al ocolului III local, a se închiria prin licitație de la ora 11 înainte în pretoriul său, imobilul din suburbia Dușuméoa, strada Fundătura Spitalului, No. 20, proprietate a D-lui Alexandru Stănescu și socia sa Ióna, pentru despăgubirea D-lui Diamandi Panait. No. 9,921. 1878, Septembrie 26.

CITAȚIUNI

Inalta curte de compturi.

În urma adresei direcției generala a telegrafelor și postelor, No. 10,860, din 1878 și în baza art. 17 din lege, D. St. Paraschiva este chîamat prin această citație, a se presenta la bara acestei curți, în ziua de 23 Octombrie 1878, orele 11 dimineața, spre a justifica motivul nedepunerii comptului D-sale de gestiune ca diriginte al stației telegrafo-postal Ferbinți,

pe timpul cât a funcționat în anul 1875; cunoscând că, de nu va fi următor, va fi judecat în lipsă.

No. 3,969. 1878, Septembrie 26.

— În urma adresei direcției generale a telegrafelor și postelor, No. 10,860 din 1878, și în baza art. 17 din lege, D. I. Nedovici este chemat printr'această citație, a se prezenta la bara acestei curți, în ziua de 28 Octombrie, orele 11 dimineața, spre a justifica motivul nedepunerii comptului D-sale de gestiune ca diriginte al stației telegrafo-postală Budesei, pe timpul cât a funcționat în anul 1875; cunoscând că, de nu va fi următor, va fi judecat în lipsă.

No. 3,968. 1878, Septembrie 26.

— În urma adresei direcției generale a telegrafelor și postelor, No. 10,860 din 1878, și în baza art. 17 din lege, D. G. Titus este chemat printr'această citație, a se prezenta la bara acestei curți, în ziua de 28 Octombrie 1878, orele 11 dimineața, spre a justifica motivul nedepunerii comptului D-sale de gestiune ca diriginte al stației telegrafo-postale Pășcani, pe timpul cât a funcționat în anul 1875; cunoscând că, de nu va fi următor, va fi judecat în lipsă.

No. 3,967. 1878, Septembrie 26.

— În urma adresei direcției generale a telegrafelor și postelor, No. 10,870, din 1878, în baza art. 17 din lege, D. Paul Ivanovici, este chemat printr'această citație, a se prezenta la bara acestei curți, în ziua de 28 Octombrie, orele 11 dimineața, spre a justifica motivul nedepunerii comptului D-sale de gestiune ca diriginte al stației telegrafo-postale Târgu-Jiu, pe timpul cât a funcționat în 1875; cunoscând că, de nu va fi următor, va fi judecat în lipsă.

No. 3,966. 1878, Septembrie 26.

Tribunalul Ilfov, secția II civilă.

D-lor Fani Metaxa și Michail Nicolau, cu domiciliurile necunoscute, după cum se constată din certificatul primăriei comunei Slobozia-Clinceni, plasa Sabaru, județul Ilfov, din 28 Septembrie 1878, se citează prin acesta una și singură chemare ca, la 12 Decembrie 1878, orele 11 de dimineață, să se prezinte la acest tribunal, în procesul cu T. Metaxa, pentru nulitate de căsătorie; căci, la nevenire, procesul se va judeca în lipsă, conform legii.

No. 6,706. 1878, Septembrie 29.

Trib. Ilfov, secția I corecțională.

D. G. Zaharescu, cu domiciliul necunoscut, este chemat la acest tribunal, în ziua de 31 Octombrie viitor, prevenit pen-

tru contravenție; având în vedere că, nefiind următor, se va judeca în lipsă.

No. 27,753. 1878, Septembrie 25.

— Haralambie Raftopol, Gheorghe Raftopol și Ianache Raftopol, cu domiciliurile necunoscute, sunt chemați la acest tribunal, în ziua de 17 Octombrie 1878, ca preveniți pentru escrocherie; având în vedere că, de nu vor fi următorii se vor judeca în lipsă.

No. 27,939. 1878, Septembrie 25.

Trib. Ilfov, secția II corecțională.

D. Solomon Zisu și Marița Zisu, cu domiciliurile necunoscute, sunt chemați la acest tribunal, în ziua de 9 Noembrie 1878, la 11 ore de dimineață, spre a se cerceta ca preveniți în procesul pentru lovire; având în vedere că de nu vor fi următorii, se vor judeca în lipsă.

No. 23,925. 1878, Septembrie 15.

— D. Clementi Novareti, cu domiciliul necunoscut, este chemat la acest tribunal, în ziua de 2 Noembrie 1878, spre a se cerceta ca preveniți pentru lovire; având în vedere că, de nu va fi următor, se va judeca în lipsă.

No. 23,946. 1878, Septembrie 15.

Tribunalul de Botoșani

D. Dimitrie Mavrocordat, proprietar, domiciliat în comuna Storesci, plasa Coșula, acest județ, este citat a se prezenta în persoană sau prin procurator admis de lege, în camera acestui tribunal, în ziua de 14 Decembrie 1878, orele 10 dimineața, când urmează a se cerceta procesul intentat de D. Teodor Cristescu, proprietar, domiciliat în comuna Crestesti, plasa Coșula, acest județ, contra D-salo pentru împresurare de hotare a moșiei Palanca tot din plasa Coșula, și fiind că D. Dimitrie Mavrocordat este dus în stăinătate peste frontieră, apoi conform art. . . din pr. civile, se publică spre știința D-sale și prin *Monitorul oficial*; cunoscând că, la neurmărire, se va procede, conform legii, érá citația No. 754, s'a lipit pe ușa acestui tribunal.

No. 1,914. 1878, Septembrie 23.

Tribunalul de Olt.

D. I. Mihalache Popa Vieru, cu domiciliul necunoscut, este chemat la acest tribunal, la 2 Noembrie 1878, ca inculpat; contrariu, se va judeca procesul în lipsă.

No. 18,787. 1878, Septembrie 7.

— D. Dumitru Răducanu, fost din comuna Arcesci, districtul Romanai, érá acum cu domiciliul necunoscut, este citat prin acesta ca, în ziua de 6 Noembrie 1878,

să vină la acest tribunal, ca inculpat; contrariu se va judeca în lipsă.

No. 18,855. 1878, Septembrie 7.

— D. Mitică, îngrijitorul moșiei D-lui Spiru I. Casiana, cu domiciliul necunoscut, este citat ca, la 2 Noembrie 1878, să vie la acest tribunal ca inculpat; contrariu se va judeca procesul în lipsă.

No. 18,554. 1878, Septembrie.

— Radu Țiganu, fost în comuna Mărunței, și acum cu domiciliul necunoscut, este chemat la acest tribunal, în ziua de 1 Noembrie viitor, ca inculpat; contrariu, se va judeca procesul în lipsă.

No. 18,497. 1878, Septembrie.

— D. Marin Dinu Meca, cu domiciliul necunoscut, este chemat la acest tribunal, în ziua de 6 Noembrie 1878, ca inculpat; contrariu se va judeca în lipsă.

No. 18,375. 1878, Septembrie 4.

— D. Ghiță Iancu și socia lui Maria, cu domiciliile necunoscute, sunt chemați la acest tribunal, în ziua de 2 Noembrie 1878, ca inculpați; contrariu, se vor judeca în lipsă.

No. 18,366. 1878, Septembrie 4.

— D. Alecu Procopiu, cu domiciliul necunoscut, este chemat la acest tribunal, în ziua de 6 Noembrie 1878, ca inculpat; contrariu se va judeca în lipsă.

No. 19,074. 1878, Septembrie 12.

— Stan Marin Manolescu, cu domiciliul necunoscut, este chemat la acest tribunal, în ziua de 9 Noembrie 1878, ca inculpat; contrariu, se va judeca în lipsă.

No. 19,212. 1878, Septembrie 15.

— D. Nicolae Ungurénu, cu domiciliul necunoscut, este chemat la acest tribunal, în ziua de 15 Noembrie 1878, ca inculpat; contrariu, se va judeca în lipsă.

No. 19,239. 1878, Septembrie 15.

— D-ei Lina Ionéscu, cu domiciliul necunoscut, este chemată la acest tribunal, în opozițiune, în ziua de 15 Noembrie 1878; contrariu, i se va respinge opozițiunea ca nesustinută.

No. 19,237. 1878, Septembrie 15.

Tribunalul Prahova, secția II.

D. Petre Papuc, cu domiciliul necunoscut, este chemat la acest tribunal, în ziua de 24 Noembrie 1878, la orele 10 de dimineață, spre a se cerceta asupra procesului în care nste inculpat; cunoscând că, de nu va fi următor, se va judeca în lipsă.

No. 19,988. 1878, Septembrie 16.

(Supliment)

D. Gherrghe Ion, din comuna Urlați, acum cu domiciliul necunoscut, este citat ca, în ziua de 2 Noembrie 1878, ora 10 a. m., să vie la acest tribunal, spre a fi cercetat ca inculpat; cunoscând că, nefiind următor, se va judeca în lipsă conform art. 147 p. c. p.

No. 16,107. 1878, Septembrie 8.

— D. Iosef Svart, din comuna Ploesci, acum cu domiciliul necunoscut, este citat ca, în ziua de 30 Noembrie viitor, ora 10 a. m., să vie la acest tribunal, spre a fi cercetat ca inculpat; cunoscând că, nefiind următor, se va judeca în lipsă conform art. 147 p. c. p.

No. 17,209. 1878, Septembrie 19.

Tribunalul de Ialomița.

D. G. I. Anghelichi, cu domiciliul necunoscut, se citează prin această ca în ziua de 6 Noembrie viitor, ora 10 a. m., să vină înaintea tribunalului spre înfățișare în procesul în care este inculpat pentru ultragiū; cunoscând că, în cas contrariū, procesul se va rezolva în lipsă conform legei.

No. 14,357. 1878, Septembrie 3.

— Ion Mocanu, fost cioban la târta lui Stan Șteflea, pe moșia Călărași-Vechi, ăra acum dosit, este citat prin această ca, în ziua de 10 Noembrie viitor, ora 10 de dimineață, să vie la acest tribunal, spre a se înfățișa în procesul în care se inculpă pentru furt de bani; cunoscând că, nefiind următor, procesul se va judeca în lipsă, conform legei.

No. 14,609. 1878, Septembrie 5.

— D-ei Anica Vasile Anghel, cu domiciliul necunoscut, este citată prin această ca, în ziua de 6 Noembrie 1878, la orele 10 de dimineață, să vină la acest tribunal, spre a se înfățișa în procesul ce se inculpă pentru furt de găște; cunoscând că, în cas contrariū, procesul se va rezolva în lipsă, conform legei.

No. 14,652. 1878, Septembrie 5.

Tribunalul de Teleorman.

Ghisela Nemetti, cu domiciliul necunoscut, este citată prin această ca, în ziua de 27 Noembrie viitor, ora 10 a. m., să se prezinte la acest tribunal ca inculpată pentru furt; la neurmărire, se va aplica în contrăi dispozițiunile legei.

No. 19,374. 1878, Septembrie 12.

— Ștefan Leontescu, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 11 Decembrie viitor, ora 10 a. m., să se prezinte la acest tribunal, ca inculpat pentru bătaie; la neurmărire, se va aplica contrăi dispozițiunile legei.

No. 16,685. 1878, Iulie 31.

— D. Chiță Vlad, cu domiciliul necunoscut, este citat ca, în ziua de 30 Noembrie viitor, la orele 10 de dimineață, să se prezinte în camera acestui tribunal, ca inculpat pentru bătaie; la neurmărire, se va aplica în contrăi dispozițiunile legei.

No. 16,348. 1878, Iulie 26.

— D. Creșea Șişman, cu domiciliul necunoscut, este citat ca, în ziua de 9 Noembrie viitor, ora 10 a. m., să se prezinte la acest tribunal, ca inculpat pentru abuz de încredere; la neurmărire, se va aplica contrăi dispozițiunile legei.

No. 19,032. 1878, Septembrie 8.

Tribunalul de Vlașca.

Pena Tudor Sărbu, din comuna Giurgiu, din comuna Giurgiu, se citează ca, la 14 Noembrie 1878, ora 10 dimineață, să vie la acest tribunal, spre a se înfățișa ca inculpată pentru lovire; cunoscând că, de nu va fi următor acestei citațiunii, se va aplica art. 184 din pr. penală.

No. 14,842. 1878, August 19.

— Dumitrache, ipistat de moșie, din comuna Mărșea, se citează ca, la 1 Noembrie viitor, la 10 ore de dimineață, să vină la acest tribunal, spre a se înfățișa ca inculpat în procesul pentru lovire; cunoscând că, de nu va fi următor acestei citațiunii, se va aplica art. din procedură.

No. 14,874. 1878, August 19.

Tribunalul de Suceva.

D. Henrih Zailer, cu domiciliul necunoscut în România, este citat ca, în ziua de 30 Noembrie viitor, ora 10 a. m., să se prezinte la acest tribunal, spre a asista la cercetarea procesului ce l'privesce pentru că a violat domiciliul D-lui Ludovic Vitzman; la neurmărire, se va aplica dispozițiunile art. din proc. penală.

No. 6,861. 1878, Septembrie 4.

Judele de pace al urbei Bacău.

D. Costică Florescu, fost cu domiciliul în urbea Bacău, și acum necunoscut, este citat prin această una și singură citațiune ca, în ziua de 23 Octombrie 1878, la orele 10 dimineață, să se prezinte la acest oficiu cu probele ce va fi având, în procesul ce l'ia intentat D. Petrache Nicolau, din Bacău, pentru 320 franci, prevăduți în chitanța sa datată 28 Iunie 1877, acceptată și de D. perceptor al comunei Bacău; cunoscând că, la neurmărire sa judecat în lipsă, conform legei, căci s'a făcut aplicația art. 151, din pr. civ.

No. 2,375. 1878, August 23.

Judele de pace al orașului Giurgiu și plasa Marginei.

D. Iohan Telneru, cu domiciliul necu-

noscute, se citează prin această ca, în ziua de 7 Octombrie 1878, la orele 10 de dimineață, să se prezinte la această judecătorie, în orașul Giurgiu, spre a se înfățișa în procesul ca martor pentru bătaie; cunoscând că, în cas de nevenire, se va urma conform legei.

No. 2,357. 1878, Septembrie 25.

— D. Botoșanschi, casier la circula Der-sin, cu domiciliul necunoscut, se citează prin această ca, în ziua de 7 Octombrie 1878, la orele 10 dimineață, să se prezinte la această judecătorie, în orașul Giurgiu, spre a se înfățișa în procesul ca martor pentru bătaie; cunoscând că, în cas de nevenire, se va urma conform legei.

No. 2,355. 1878, Septembrie 25.

— D. Reselu Ioseff, cu domiciliul necunoscut, se citează prin această ca, în ziua de 7 Octombrie 1878, la orele 10 dimineață, să se prezinte la această judecătorie, în orașul Giurgiu, spre a se înfățișa în procesul ca martor pentru bătaie; cunoscând că, în cas de nevenire, se va urma conform legei.

No. 2,356. 1878, Septembrie 25.

Membru de ședință al tribunalului Argeșii.

Domnul Ștanciu Tulpoși, fost din comuna Tătesci, plaiul Lovisti, județul Argeș, ăra acum cu domiciliul necunoscut.

Priu jurnalul dresat de complectul acestui tribunal, sub No. 2,712, din a. c., sunt autorisat a face cercetare locală asupra locului de prigonire dintre D-lui Alexe Ciopei și alții, cu Gheorghe Tulpoși și alții, prin urmare dăra, se citează prin această ca, la ziua de 11 Octombrie 1878, la orele 10 de dimineață, să se afle prezente în fața locului numit Ograda-Goi de la Gruiu-Lupului, din cătunul Bumbesci, județul Argeș, pregătit de ori-ce probe săi martori va fi având; cunoscând că la neurmărire, lucrarea se va efectua în lipsă.

Semnat, *Membru suplimentar.*

No. 47. 1878, Septembrie 25.

ORDONANȚĂ DE INFĂȚIȘARE.

Curtea juraților din Buzău.

Noi Constantin Politimos, președintele tribunalului Buzău și locuitor de președinte al curții cu jurați;

Vădând deciziunea camerei de punerea sub acuzațiune, pronunțată la 9 August 1878, de curtea de apel din București, sub No. 215, în contra lui Mihail Radu, acuzat că, în ziua de 24—25 Maiu 1878, a torturat cu voință pe locuitorul Ștefan Dumitru și socia sa Anica.

Vădând actul de acuzațiune, redactat

de D. procuror general al curții de apel din București, No. 11,489, din 9 Septembrie 1878, și actul de notificare făcut la cel din urmă domiciliu al său;

Considerând că a trecut mai mult de 10 zile de când disa decizie de depunere sub acuzare, s'a notificat numitului Mihail Radu, fără să se fi înfățișat și constituit prizonier;

In executarea art. 170 din codul criminal;

Ordonăm numitului Mihail Radu, de a se prezenta în termen de 10 zile, înaintea curții cu jurați din Buzău, spre a se judeca asupra disei acușării și a se pune în stare de arestare la casa de opră aședată pe lângă curte, că, la cas de neurmă va fi declarat rebel legei, suspens din exercițiul drepturilor cetățenești, că, averea sa va fi secestrată în cursul instrucțiunii contumaciei, că ori-ce acțiune către judecătorești va fi oprită în curgerea aceluiași termen, și că se va procede în contra lui, de și absente, conform legei;

Mai declarăm că ori-cine este dator să arate locul unde se află;

Mai ordonăm că această ordonanță să fie publicată prin tobă în cea d'ântâiu Duminecă următoare, și așptă la porța locuinței acusatului, la primărie și la ușa auditorului curții juraților.

Ministerul public va trămite această ordonanță la tribunalul în a căruj circumscripțiune se află averea contumacelui ce urmază a se secestra.

No. 610. 1878, Septembrie 25.

MANDATE DE ADUCERE.

Judele de instrucțiune al tribunalului Ilfov

In numele legei și al M. S. Domnului.

Noi I. Z. Crețeru, judecătore de instrucțiune pe lângă acest tribunal, mandăm și ordonăm tutulor portăreilor și agenților forței publice, să aducă înaintea noastră, conformându-se legei, pe Nedelcu Neagu, din comuna Gărbănesci-Coșofența, de profesie Jițar, acum cu domiciliul necunoscut, pentru ziua de 23 Octombrie 1878, prevenit pentru omor, ca să fie ascultat asupra inculpărilor ce i se aduc de bătae.

Cerem de la toți deșitarii forței publice, de a da ajutor, în cas de trebuință, pentru executarea mandatului de față.

Dat la 26 Septembrie 1878.

No. 3,975.

MANDATE DE ARESTARE.

Parchetul curții de apel din București.

Noi procurorul general de pe lângă curtea de apel din București;

In baza art. 193 și 399 procedura criminală;

In virtutea deciziei curții secția I, cu No. 339, din 26 Aprilie 1876, care condamnă pe Costache Vasile, din comuna Buzău, districtul Buzău, de anj major, la amendă de lei noi 40, pentru bătae.

Având în vedere adresa casierului de Buzău, No. 7,223, din 1877, și procesul verbal alăturat pe lângă densa, prin care se constată că numitul nu are nici uă avere, din care să pătă plăti espusa sumă;

Având în vedere dispozițiunile art. 23 din cod. penal;

Cerem ca ori-ce agent al forței publice să conducă și să aresteze pe numitul la penitenciarul din Buzău.

Mandăm și ordonăm directorului acestei închisori a primi și reține pe sus-numitul pe termen de 8 zile, calculat din ziua când se va aresta; ără la expirarea disei osândă să l libereze, de nu va fi deșinut pentru alte cauze.

Cerem ca ori-ce deșitar al forței publice, să dea ajutor, la cas de necesitate, pentru executarea prezentului act.

Dat la 15 Iulie 1878. No. 546.

— Noi procurorul general de pe lângă curtea de apel din București;

In temeiul art. 193 și 399 din procedura criminală;

In virtutea deciziei curții secția III, No. 529, din 2 Iunie 1878, care condamnă pe Sterian Carastan, din comuna București, districtul Ilfov, de anj major, la închisore pe termen de 15 zile, pentru furt.

Cerem ca ori-ce agent al forței publice să conducă și să închidă pe numitul la penitenciarul din Văcărești.

Mandăm și ordonăm directorului acestei închisori a primi și reține pe numitul pe tot timpul determinat prin sus-citata decizie, calculat din ziua când se va aresta; ără la expirare l va libera, de nu va fi deșinut pentru alte cauze.

Cerem ca ori-ce deșitar al forței publice, să dea ajutor, în cas de necesitate, spre executarea prezentului act.

Dat la 30 Iunie 1878. No. 460.

Parchetul tribunalului Ilfov.

In numele legei și al M. S. Domnului,

Noi primul procuror al tribunalului Ilfov, în virtutea sentinței acestui tribunal, secția I corecțională, cu No. 719, din 28 Februarie 1877, care condamnă pe Stanca Constantin, cu domiciliul necunoscut, de anj majoră, de profesie muncitore, la închisore pe termen de 3 anj și 3 interdicție, pentru furt cu efracție, delict prevăduț și pedepsit de art. 310 c. p.

Mandăm și ordonăm directorului penitenciarului de la Plătărești, a primi și reține pe sus numitul, și a face a i se esecuta sus-citata pedepsă, al cărei termen

se va calcula de la arestare, și la expirare se va libera de nu va fi deșinut pentru alte cauze.

Dat la 9 Septembrie 1878.

No. 18,103.

— In numele legei și al M. S. Domnului, Noi primul procuror al tribunalului Ilfov, în virtutea sentinței acestui tribunal, secția I corecțională, cu No. 559, din 17 Februarie 1877, care condamnă pe Salomia Lepădata, cu domiciliul necunoscut, de anj majoră, de profesie muncitore, la închisore pe termen de uă lună, pentru 308 c. p.

furt, delict prevăduț și pedepsit de art.

Mandăm și ordonăm directorului penitenciarului de la Văcărești, a primi și reține pe sus numita și a face a i se esecuta sus-citata pedepsă, al cărei termen se va calcula de la arestare, și la expirare se va libera.

Dat la 9 Septembrie 1878.

No. 18,106.

— In numele legei și al M. S. Domnului, Noi primul procuror al tribunalului Ilfov, în virtutea sentinței acestui tribunal, secția II corecțională, cu No. 3,717, din 19 Octombrie 1877, care condamnă pe Marița Servitorea, din comuna București, districtul Ilfov, de anj majoră, de profesie muncitore, la închisore pe termen de trei luni, pentru furt, delict prevăduț și pedepsit de art. 308 codul penal.

Mandăm și ordonăm directorului penitenciarului de la Văcărești, a primi și reține pe sus-numita, și a face a i se esecuta sus-citata pedepsă, al cărei termen se va calcula de la arestare și la expirare se va libera.

Dat la 17 Martie 1878. No. 5,567.

— In numele legei și al M. S. Domnului, Noi primul procuror al tribunalului Ilfov, în virtutea sentinței acestui tribunal, secția II corecțională, cu No. 3,116, din 31 Ianuarie 1878, care condamnă pe Constantin Ion, cu domiciliul necunoscut, de anj major, de profesie muncitor, la închisore pe termen de două luni, pentru abus de încredere, delict prevăduț și pedepsit de art. 322 și 323 c. p.

Mandăm și ordonăm directorului penitenciarului de la Văcărești, a primi și reține pe sus-numitul, și a face a i se esecuta sus-citata pedepsă, al cărei termen se va calcula de la arestare și la expirare se va libera.

Dat la 13 Septembrie 1878.

No. 18,652.

— In numele legei și al M. S. Domnului, Noi primul procuror al tribunalului Ilfov, în virtutea sentinței acestui tribunal, secția I corecțională cu No. 3,174, din 11 Noembrie 1876, care condamnă pe Stefan

Ioniță, din comuna Bucuresci, districtul Ilfov, de anî major, de profesiune muncitor, la închisore pe termen de 3 anî, pentru furt cu efracție, delict prevădut și pedepsit de art. 310 c. p.

Mandăm și ordonăm directorului penitenciarului de la Văcăresci, a primi și reține pe sus numitul, și a face a i se execută sus-citata pedepsă, al cărei termen se va calcula de la arestare, și la expirare se va libera de nu va fi deținut pentru altă cauză.

Dat la 13 Septembrie 1878.

No. 18,648.

— In numele legii și al M. S. Domnului, Noi primul procuror al tribunalului Ilfov, în virtutea sentinței acestui tribunal, secția II corecțională, cu No. 3,677, din 17 Octombrie 1877, care condamnă pe Stefan Constantin, cu domiciliul necunoscut, de anî major, de profesiune muncitor, la închisore pe termen de 3 anî, pentru furt prin efracție, delict prevădut și pedepsit de art. 310 codul penal.

Mandăm și ordonăm directorului penitenciarului de la Văcăresci a primi și reține pe sus-numitul, și a face a i se execută sus-citata pedepsă, al cărei termen se va calcula de la arestare la expirare se va libera.

Dat la 13 Septembrie 1878.

No. 18,637.

— In numele legii și al M. S. Domnului, Noi primul procuror al tribunalului Ilfov, în virtutea sentinței acestui tribunal, secția I corecțională, No. 3,092, din 27 Octombrie 1876, care condamnă pe Iane Grecu, cu domiciliul necunoscut, de anî major, de profesiune servitor, la închisore pe termen de șese luni, pentru furt, delict prevădut și pedepsit de art. 308 c. p.

Mandăm și ordonăm directorului penitenciarului de la Văcăresci, a primi și reține pe sus numitul, și a face să i se execute sus-citata pedepsă, al cărei termen se va calcula de la arestare, și la expirare se va libera, de nu va fi deținut pentru altă cauză.

Dat la 13 Septembrie 1878.

No. 18,640.

— In numele legii și al M. S. Domnului, Noi primul procuror al tribunalului Ilfov, secția I corecțională, cu No. 1,751, din 23 Maiu 1877, care condamnă pe George Const. Bulgaru, cu domiciliul necunoscut, de anî major, de profesie muncitor, la închisore pe termen de 15 zile, pentru ultragiu, delict prevădut și pedepsit de art. 183 c. p.

Mandăm și ordonăm directorului penitenciarului de la Văcăresci, a primi și reține pe sus numitul, și a face a i se execută sus-citata pedepsă, al cărei termen se va calcula de la arestare, și la expirare se

va libera, de nu va fi depus pentru altă cauză.

Dat la 13 Septembrie 1878.

No. 18,643.

— In numele legii și al M. S. Domnului, Noi primul procuror al tribunalului Ilfov, în virtutea sentinței acestui tribunal, secția I corecțională, cu No. 1,543, din 9 Maiu 1877, care condamnă pe Rada Mihaï, din comuna Bucuresci, districtul Ilfov, de anî 30, de profesie muncitor, la închisore pe termen de 3 luni, pentru furt, delict prevădut și pedepsit de art. 308 c. p.

Mandăm și ordonăm directorului penitenciarului de la Văcăresci, a primi și reține pe sus numita, și a face a i se execută sus-citata pedepsă, al cărei termen se va calcula de la arestare, și la expirare se va libera.

Dat la 9 Maiu 1878.

No. 8,834.

In numele legii și al M. S. Domnului, Noi primul procuror al tribunalului Ilfov, în virtutea sentinței acestui tribunal, secția I corecțională, cu No. 3,527, din 21 Octombrie 1876, care condamnă pe Nae Popescu, cu domiciliul necunoscut, de anî major, la închisore pe termen de 2 luni, pentru abuz de încredere, delict prevădut și pedepsit de art. 330 c. p.

Mandăm și ordonăm directorului penitenciarului de la Văcăresci, a primi și reține pe sus-numitul, și a face a i se execută sus-citata pedepsă, al cărei termen se va calcula de la arestare, și la expirare se va libera.

Dat la 13 Septembrie 1878.

No. 18,547.

— In numele legii și al M. S. Domnului, Noi primul procuror al tribunalului Ilfov, în virtutea sentinței acestui tribunal, secția I corecțională cu No. 2,884, din 17 Septembrie 1877, care condamnă pe Stefan Penciof, din Bulgaria, de anî major, de profesiune doctor, la închisore pe termen de 8 zile, în locul amendei de 40 lei, pentru lovire, delict prevădut și pedepsit de art. 238, 23 din codul penal.

Mandăm și ordonăm directorului penitenciarului de la Văcăresci, a primi și reține pe sus-numitul, și a face a i se execută sus-citata pedepsă, al cărei termen se va calcula de la arestare, și la expirare se va libera de nu va fi deținut pentru altă cauză.

Dat la 13 Septembrie 1878.

No. 18,417.

— In numele legii și al M. S. Domnului, Noi primul procuror al tribunalului Ilfov, în virtutea sentinței acestui tribunal, secția II corecțională, cu No. 3,464, din 4 Octombrie 1877, care condamnă pe Ghiță Radu, din comuna Bucuresci, districtul Ilfov, de anî major, de profesiune

zidar, la închisore pe termen de uă lună, pentru furt, delict prevădut și pedepsit de art. 308 c. p.

Mandăm și ordonăm directorului penitenciarului de la Văcăresci a primi și reține pe sus numitul, și a face a i se execută sus-citata pedepsă, al cărei termen se va calcula de la arestare, și la expirare se va libera, de nu va fi depus pentru altă cauză.

Dat la 18 Martie 1878.

No. 5,788.

Parchetul tribunalului Vlașca.

— Noi procurorele pe lângă acest tribunal,

In baza art. 193 din codul de procedură criminală;

In temeiul sentinței acestui tribunal, cu No. 892, pronunțată în audiența de la 23 Maiu 1878, prin care condamnă pe Anton Iacov, în etate major, și domiciliat în Turnu-Măgurele, acum necunoscut, la închisore corecțională pe termen de cinci zile, pentru că a comis faptul de insultă.

Cerem ca ori-ce agent al forței publice, să aresteze și să conducă pe sus numitul la temnița Giurgiu.

Mandăm și ordonăm directorului acestei închisori a primi și reține pe sus numitul, la disul penitenciar, pe tot timpul determinat mai sus și calculat de la încarcerare când, la expirare l va libera, de nu va fi deținut pentru alte cauze.

Cerem ca ori-ce depositar al forței publice să dea ajutor, la cas de necesitate, pentru osecurarea prezentului mandat.

Dat la 5 Septembrie 1878.

No. 3,531.

— Noi procurorele de pe lângă acest tribunal,

In baza art. 193 din codul de procedură criminală;

In temeiul sentinței acestui tribunal, cu No. 686, pronunțată în audiența de la 26 Aprilie 1878, prin care condamnă pe Alexandru Ciocărlan, în etate major, și domiciliat în comuna Scurta, și acum necunoscut, la închisore corecțională pe termen de 4 luni, pentru faptul că a comis de lovire.

Cerem ca ori-ce agent al forței publice să aresteze și să conducă pe sus-numitul la temnița Văcăresci.

Mandăm și ordonăm directorului acestei închisori a primi și reține pe sus-numitul la disul penitenciar, pe tot timpul determinat mai sus și calculat de la încarcerare, când, la expirare l va libera, de nu va fi deținut pentru alte cauze.

Cerem ca ori-ce depositar al forței publice, să dea ajutor, la cas de necesitate, pentru executarea prezentului mandat.

Dat la 5 Septembrie 1878.

No. 3,519.

— Noi procurorile pe lângă acest tribunal,

In baza art. 193 din codul de procedură criminală;

In temeiul sentinței acestui tribunal No. 825, pronunțată în audiența de la 15 Mai 1878, prin care condamnă pe Spirea Niculae, în etate major, și domiciliat în comuna Comana, acum necunoscut, la închisore corecțională pe termen de 4 luni, pentru că a comis faptul de furt.

Cerem ca orî-ce agent al forței publice să aresteze și să conducă pe sus-numitul la temnița din Giurgiu.

Mandăm și ordonăm directorului acestei închisori a primi și reține pe sus-numitul la Țisul penitenciar, pe tot timpul determinat mai sus și calculat de la încarcerare când, la expirare, l va libera, de nu va fi deținut pentru alte cauze.

Cerem ca orî-ce depositar al forței publice să dea ajutor, la cas de necesitate, pentru executarea prezentului mandat.

Dat la 5 Septembrie 1878. No. 3,511.

— Noi procurorile pe lângă acest tribunal,

In baza art. 193 din codul de procedură criminală;

In temeiul sentinței corecționale a acestui tribunal, cu No. 112, pronunțată în audiența de la 19 Ianuarie 1878, prin care condamnă pe Iancu V. Dinu, în etate major, și domiciliat în comuna Cătușu, acum necunoscut, la închisore corecțională pe termen de 15 zile, pentru că a comis faptul de lovire.

Cerem ca orî-ce agent al forței publice să aresteze și să conducă pe sus-numitul la temnița din Giurgiu.

Mandăm și ordonăm directorului acestei închisori a primi și reține pe sus-numitul la Țisul penitenciar, pe tot timpul determinat mai sus, și calculat de la încarcerare când, la expirare, l va libera, de nu va fi deținut pentru alte cauze.

Cerem ca orî-ce depositar al forței publice, să dea ajutor, la cas de necesitate, pentru executarea prezentului mandat.

Dat la 8 Septembrie 1878. No. 3,636.

— Noi procurorile pe lângă acest tribunal;

In baza art. 193 din codul de procedură criminală;

In temeiul sentinței corecționale a acestui tribunal, No 229, pronunțată în audiența de la 8 Februarie 1878, prin care condamnă pe Dumitru Hagi Enescu, de anî major, și domiciliat în Giurgiu, acum necunoscut, la închisore pe termen de 20 zile, pentru că a comis faptul de lovire.

Cerem ca orî-ce agent al forței publice să aresteze și să conducă pe sus-numitul la temnița din Giurgiu.

Mandăm și ordonăm directorului acestei închisori a primi și reține pe sus nu-

mitul la Țisul penitenciar, pe tot timpul determinat mai sus și calculat de la încarcerare când, la expirare, l va libera, de nu vor fi deținut pentru alte cauze.

Cerem ca orî-ce depositar al forței publice să dea ajutor, la cas de necesitate, pentru executarea prezentului mandat.

Dat la 8 Septembrie 1878.

No. 3,633.

— Noi procurorile pe lângă acest tribunal,

In baza art. 193 din codul de procedură criminală;

In temeiul sentinței acestui tribunal, cu No. 1,319, pronunțată în audiența de la 30 Octombrie 1878, prin care condamnă pe Gerasim Petros, în etate major, și domiciliat în Giurgiu, la închisore corecțională pe termen de 6 luni, pentru că a comis faptul de escrocherie.

Cerem ca orî-ce agent al forței publice să aresteze și să conducă pe sus-numitul la temnița din Giurgiu.

Mandăm și ordonăm directorului acestei închisori a primi și reține pe sus-numitul la Țisul penitenciar, pe tot timpul determinat mai sus, și calculat de la încarcerare când, la expirare, l va libera, de nu va fi deținut pentru alte cauze.

Cerem ca orî-ce depositar al forței publice, să dea ajutor, la cas de necesitate, pentru executarea prezentului mandat.

Dat la 26 Mai 1878. No. 1,520.

Parchetul tribunalului Dâmbovița.

In numele legii și al M. S. Domnului, Noi I. A. Dimitriu, judecătorul de instrucțiune pe lângă acest tribunal;

Vădend actele procesului și concludsiunile D-lui procuror respectiv;

Mandăm și ordonăm la toți agenții forței publice să aresteze și să conducă la casa de arest din Tergoviscea, conformându-se legii, pe Niță Marin Davidoiu, domiciliat în comuna Bezdedu, acum dosit, inculpat pentru tâlhărie fapt prevădut și penat de art. 317, și 318, al. 4, din codul penal, cu pedepsă criminală;

Ordonăm custodilor Țisei case de arest a l primi și reține;

Invităm pe toți depositarii puterei publice a da concursul convenit pentru executarea prezentului mandat.

Agentul însărcinat cu executarea acestui mandat se va conforma art. 99, 110, 111, 113 și 580 pr. penală.

Dat la 12 Septembrie 1878. No. 2,759.

— In numele legii și al M. S. Domnului, Noi I. A. Dimitriu, judecătorul de instrucțiune de pe lângă acest tribunal;

Vădend actele procesului și concludsiunile D-lui procuror respectiv;

Mandăm și ordonăm la toți agenții forței publice să aresteze și să conducă la

casa de arest, din Tergoviscea, conformându-se legii, pe Matei Popa Niță, domiciliat în comuna Bezdedu, era acum dosit, inculpat pentru tâlhărie, fapt prevădut și penat de art. 317, și 318, al. 4, din codul penal, cu pedepsă criminală;

Ordonăm custodilor Țisei case de arest a l primi și reține;

Invităm pe toți depositarii forței publice a da concursul convenit pentru executarea acestui mandat;

Agentul însărcinat cu executarea acestui mandat, se va conforma art. 99, 110, 111, 113 și 580 din procedura penală.

Dat la 12 Septembrie 1878. No. 2,758.

SOMAȚIUNE.

Corpul portăreilor tribunalului Râmnicu-Sărat.

In baza sentinței No. 75, pronunțată de acest onor. tribunal, în audiența din 28 Februarie 1878 și investită cu formula executorie, a cărei dispoziție este:

NOI CAROL I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Domn al Românilor,

La toți de față și viitori, sănătate.

Hotărâse:

Admite acțiunea intentată de D. Toma Chircu, contra D-lui Andrei Dimopulo, și prin consecință, obligă pe D. Andrei Dimopulo să plătească D-lui Chircu, suma de lei vechi 4,302, cu procentul legal de la intentarea acțiunii și pînă la achitare, plus 100 lei noi spese de instanță.

Dăm putere și ordonăm tuturilor portăreilor și agenților administrativi să execute prezenta sentință, procurorilor să stăruască pentru a ei aducere la îndeplinire și spre credință s'a subscris de noi.

I. G. Ciurea, I. Chiriacescu.

P. grefier, Nicoră.

Noi Demetriu Popescu, capul de portăreii pe lângă tribunalul R.-Sărat, în baza delegațiunei ce ni s'a dat de D. președinte prin rezoluțiunea emisă asupra petițiunei D-lui Toma Chircu, înregistrată la No. 12,831, și, conform art. 388 din procedura civilă, somez pe D. Andrei Dimopulo, de profesie proprietar și domiciliat în Grecia, ca, în termen de 24 ore, calculat de la primirea acestia sa lăsarea la domiciliul, să achite pe D. Toma Chircu de suma ce e condamnat cu procentele și cheltuelile coprinse în despositivul sentinței mai sus copiat; căci, în cas contrariu, l se va urmări și vinde averea sa mobilă pe toate căile legale.

Capul portăreilor, *Popescu.*

No. 5,415. 1878, Septembrie 12,

SECHESTRU.

Corpul portăreilor trib. Ilfov.

Se publică spre generala cunoștință conform art. 481, procedura civilă, că venitul imobilului din strada Clemenței, No. 15, suburbia Boténu, proprietate a D-lui Nicu Negrea, este sechestrat, în baza adresei D-lui jude de pace al ocolului II local, cu No. 3,956, din 1878. pentru despăgubirea D-lui Costache Stănescu.
No. 9,910. 1878, Septembrie 26.

EXTRACTE DE DECISIUNI.

Tribunalul Ilfov, secția III civilă.

Prin sentința acestui tribunal cu No. 193, pronunțată în audiența din 5 Septembrie 1878, în numele legii se validază poprirea în mâna onor. casei de depuneri pe recepisa No. 75,583, în valoare de lei 3,703 bani 70, în efecte depuse de D. Mihalache Ión, pentru despăgubirea curatelei bisericiei Sloboția, de suma ce are a lua cu deciziunea curței secția III din București, No. 222, din 1877, învestită cu formula executorie.

Condamnă pe M. Ión, să plătească reclamanților și lei 50 cheltueli.

Acest extract se publică spre cunoștința D-lui Mihalache Ión, al cărui domiciliu este necunoscut, spre a usa de dreptul de opoziție și apel acordat de art. 154 și 318 pr. civilă.

Tribunalul de Roman.

După declarațiunea D-lui avocat Paul Missir, procuratorul D-lui I. P. Cracalescu, și după raportul D-lui membru suplinită ce a fost delegat, constatându-se că evreul David Zarvenițer, comerciant din urbea Roman, a încetat plățile sale, fără a se putea preciza anume timpul încetării; prin sentința No. 9, din 12 August 1878, data de acest tribunal constituit în comercial, s'a declarat pe numitul Zarvenițer de falit, s'a numit judecător comisar pe D. membru suplinită, érá syndic provisor pe D. Iorgu Făbian, avocat, însărcinându-se pe D. judecător comisar și syndic a se transporta imediat la domiciliul falitului spre a aplica sigiliu asupra prăvăliei în care se afla marfa lui, ordonându-se totuă-dată arestarea falitului în localul poliției, lăsând a se pronunța asupra încetării plăților după primirea raportului judecătorului.

Se publică acesta, conform art. 190 din cod. comercial spre știința generală.
No. 13,085. 1878, August 26.

SOCIETATEA ACADEMICA ROMANA

Tabloù de observațiuni meteorologice (1) făcute la școala centrală de agricultură și silvicultură de la Herestrău, de la 1—3 Octombrie 1878 st. n.

Data	Direcțiya vântului		Presiunea atmosferică			Temperatura			Hygrometria			Zăpadă — Mili- metri	Observațiuni diverse.	
	Dimineața	Peste zi	Sera	Media	Dimineața	Peste zi	Sera	Media	Dimineața	Peste zi	Sera			Media
1	E	E	S	757,87	757,40	757,75	+14,3	+14,8	+23,4	92,2	51,0	83,5	75,6	Senin, toată ziua.
2	NOO	S	NO	756,75	755,70	756,00	+14,6	+15,9	+24,6	92,7	53,1	82,8	76,8	Dimineața ceață, la prânz semi-noros séra senin.
3	NOO	NE	NO	755,95	759,55	755,40	+14,8	+12,4	+16,8	92,5	68,8	89,5	83,5	Noros mai toată ziua.
4	E	SOO	NEE	760,10	760,30	759,70	+16,1	+10,2	+17,4	91,3	58,9	89,0	79,7	Senin până după amiază, apoi semi-noros, sérá noros.
5	SOO	NEE	SOO	760,65	760,80	760,25	+20,2	+13,9	+19,6	90,1	54,7	86,4	77,1	Dimineața noros, apoi semi-noros sérá noros.
6	E	S	NEE	761,60	762,30	761,80	+17,8	+14,0	+18,8	88,6	62,1	84,2	78,9	Noros mai toată ziua.
7	NEE	NEE	NEE	762,30	763,70	762,25	+15,1	+12,0	+16,1	72,2	57,0	75,0	68,1	Noros toată ziua.
8	NON	NE	-	762,65	761,80	762,40	+17,3	+9,4	+10,5	92,4	53,9	82,9	76,4	Senin toată ziua.
				Media	Media	Media		-1,28					76,9	

1) Orele de observațiune sunt: dimineața la 6 ore, peste zi la 2 ore și sérá la 9 ore.

OBSERVAȚII METEOROLOGICE.

Pe ziua de 28 Septembrie 1878.

Severin.—Senin, căldură 19 gr. plus.
 Verciorova.— Senin, 13 gr. pl.
 Bdtoșani.— Senin, liniștit, 17 gr. pl.
 Mihăileni.— Senin, 15 gr. plus, nop-
 tea negură mare, 1 gr. plus.
 Tergovistea.—Senin, timpul aspru.
 Bechet.—Frumos, 14 gr. pl.
 Folticeni.— Senin, cald, 7 gr. pl.
 T.-Frumos.— Linisce, senin, vânt, 15
 grade plus.
 Iași.— Senin, calm, 16 gr. plus, nop-
 tea senin calm, 8 gr. pl.
 Dorohoiu.—Spre seră senin, 23 gr. pl.
 Giurgiu.— Frumos, 16 gr. pl.
 Roman.— Senin, 15 gr. plus.
 Argeș.—Recere.
 Buzău.—Frumos, 13 gr. plus.
 Câmpina.—Senin, 19 gr. plus.
 Brăila.— Senin, 13 gr. plus.
 Pașcani.— Senin, 10 gr. plus.
 Craiova.— Senin, 13 gr. pl.
 Urziceni.— Senin, 20 gr. pl.
 Mizil.—Senin, 12 gr. pl.
 Ploiești.— Senin, 15 gr. plus.
 Focșani.— Senin, 21 gr. pl.
 Bacău.— Senin, 14 gr. pl.
 Alexandria.— Senin, 18 gr. plus.
 Găești.—Vânt variabil, 16 gr. pl.
 R.-Sărat.— Senin, 18 gr. pl.
 Oltenița.—Senin, 12 gr. pl.
 Văleni.— Senin 12 gr. pl.
 R.-Vâlcea.— Frumos, 13 gr. plus.
 Jiu.— Senin, 13 gr. plus.

D-RA CARLOTTA LERIA

Juna artistă română, care în primăvara
 trecută a surprins publicul capitalei prin
 frumoasa sa voce și minunata sa artă de
 cântare, se dispune a pleca pentru Italia,
 spre a debuta pe una din scenile acelei
 patrii frumosului cant. Înainte de plecare,
 amatorii de buna musică vor avea mulțu-
 mirea a asculta și aplauda încă-uădată pe
 talentuoasă protegiată a Măriei Sale Dôm-
 neii Românilor, la debutul carierei strălu-
 cite ce nu pôte lipsi de a face pe scenele
 lirice din Europa.

Concertul D-rei Leria, va avea loc în
 sala Atheneului Român, la 12 Octombrie,
 cu concursul mai multor artiști iubiiți de
 publicul capitalei.

D-șora Leria va cânta următoare bucăți :

1. Scena și Cavatina din Lucia. *Doinizetti.*
2. Serenada *Gounod.*
3. Romanța *Scheletti.*
4. La tourterelle din Acis și
Galathée *Häudel.*
5. Vals din Romeo și Julietta *Gounod.*

Nu ne îndoim ca D-șora Leria va primi
 meritată încurajare din partea publicului
 ales și inteligent al primului oraș româ-
 nesc.

CURSUL BUCURESCI

PRIMA CASA DE SCHIMB
"BURSA"

No. 68. Strada Lipsani. No. 68.

30 Sept. 1878, de la 4 ore		Cump.	Vândut
10% Oblig. rurale . . .		104	104 ^{1/4}
" " eșite la sort		99	99 ^{1/2}
8% " domeniale . . .		98 ^{3/4}	99 ^{1/4}
" " eșite la sort		97	97 ^{1/2}
" Casei pens. 300 l. dob. fr. 10 . . .	173	176	
7% Scr. func. rurale f. cup.		91 ^{1/4}	91 ^{1/2}
7% " " urbane "		84 ^{1/4}	84 ^{3/4}
8% Imp. municipal . . .		94 ^{1/8}	95
" " cu pr. Buc. (bil. 20 l.)		23	24
Acțiuni "Dacia" . . .	180	190	
" " România " . . .	73	76	
cupone rurale exigibile . .	2%	1 ^{1/2}	
" " domeniale " . . .	2 ^{1/8}	2%	
" " scrisuri " . . .	1/2	—	
Argint contra aur . . .	1 ^{5/8}	1 ^{3/8}	
Rubla hârtie	250	250 ^{1/2}	
Florin "	216	217	
Cursul Viena, 11 Octomb.			
Napoleonul	936 ^{1/2}	florin	
Ducatul	559	"	
Cursul Berlin, 11 Octomb.			
Oblig. căil. ferate române .	81 60	mărci	
Acțiunile " " " . . .	32 10	"	
Priorități " " " . . .	85 20	"	
Oppenheim	101—	"	
Ruble hârtie	201 50	"	
Cursul Paris, 11 Octomb.			
Renta română f. c. . . .	63 1/2	64 ^{1/2}	

Fără provision.

ISAC. M. LEVY.

CURSUL BUCURESCI

CASA DE SCHIMB
TOMA TACIU

No. 60. - Strada Lipsani. - No. 60

Pe ziua de 30 Septembrie 1878

30 Sept. 1878, de la 4 ore		Cump.	Vândut
Oblig. rurale		104	104 ^{1/2}
" " domeniale		99	99 ^{1/2}
" casa pensiunilor de (300 lei bucata) . . .	170	175	
Scrisuri funciare rurale . .		91 ^{1/4}	91 ^{3/4}
" " urbane		84 ^{1/2}	85
Imprumut municipale . . .		94 ^{1/2}	95
" " cu prime Bu- curesci (20 lei bucata)		23 ^{3/4}	24 ^{3/4}
Imprumut Oppenheim . .	100 ^{1/4}	—	
" " Stern	—	—	
Renta română		62 ^{3/4}	—
Acțiunile Dacia (500 l. b.)	180	190	
" " România (100 l. b.)	70	75	
Obligații eșite la sort			
Rurale		97	97 ^{1/2}
Domeniale		97	97 ^{1/2}
Cupone			
De oblig. rurale exigib. " " domeniale " . . .	1	—	
" " scris. funciare " " rurale exigib. . .	2	1 ^{1/2}	
" " scris. funciare " " urbane exigib. . .	1/2	—	
" " scris. funciare " " urbane exigib. . .	1/2	—	
" Impr. municipal " . . .	1 1/2	—	
Diverse			
Argint pe aur	1 ^{5/8} 0/6	1 ^{3/8} 0/6	
Florin val. Austriacă . . .	2.15 1/2	2.16 1/2	
Rubla de chârtie	2.48	2.49	

BIBLIOGRAFIE

GRAMATICA LIMBEI ROMANE

DE

STEFAN NEAGOE,

vechiu profesor de limba latină la liceul din
 Bérhad și de limba română
 la școala normală (pedagogică) a Statului.

Edițiunea IV.

Carte didactică autorisată de ministerul
 instrucțiunii publice și cultelor, pentru
 clasele gimnaziale.

Un volum forte coprinde la un loc
 partea etimologică și sintaxa specială a
 limbei, prelucrată conform programei în
 vigoare pentru școlile secundare. Prețul
 2 lei. Se află de vândere la autorul în Bér-
 had; ăra depositul pentru Bucuresci, la li-
 brăria Serrec et Comp.

CURSUL BUCURESCI

CASA DE SCHIMB
I. M. FERMO

LA

CERBU DE A UR

N 48. Strada Lipsani. No. 48.

30 Septembrie 1878.		Cump.	Vândut
10% Oblig. rurale . . .		103 ^{3/4}	104 ^{1/4}
" " eșite la sor		97	—
8% " domeniale . . .		98 ^{3/4}	99 ^{1/4}
" " eșite la ort		97	—
8% Imprumut municipal		94 ^{1/2}	95
7% Scrisuri func. rurale		91 ^{1/4}	91 ^{3/4}
" " urbane		84 ^{1/2}	85
Casa pens. (300) dob. fr 10	170	175	
Loze comunale (fr. 20)	23	24	
Acțiuni Dacia (fr. 500)	—	—	
" " România (fr. 100)	70	80	
Cupone rurale exigibile . .	—	—	
" " domeniale " . . .	2%	—	
" " func. rurale exig.	3%	—	
" " urbane " . . .	3%	—	
Argint contra aur	1 ^{1/2} 0/6	1 ^{1/4} 0/6	

OPERELE

RINCEPELUI DEMETRIU CANTEMIR

tipărite de Societatea Academică Română.

Tomul V.

Parta I : *Evenimentele Cantacuzinilor și Brâncovenilor.*Partea II : *Divanul.*

Publicate și însoțite cu o prefată și un glosar.

de

G. SION.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la toate librăriile din țară cu prețul de 3 lei noui.

De vânzare la toate librăriile din țară.

LIBRĂRIA

CH. ȘTEFĂNESCU & BARASCH

23, Strada Lipscași, 23.

A eșit de sub tipar :

ELEMENTE DE ARITMETICĂ

pentru usul claselor liceale și gimnaziale de

Dimitrie Petrescu,

profesor la universitatea din București.

Opți aprobat de onor. minister al instrucțiunii publice.

Prețul unui volum forte în 8°, lei 3 b. 50.

ELEMENTE DE CALIGRAFIE

de

Basilii Ștefănescu.

Aprobată de onor. minister al instrucțiunii publice.

Prețul 20 bani.

— A eșit de sub presă și se află de vânzare la librăria Frații Ioanițiu et Comp. din București :

MANUALUL

de

SINTAXA ROMÂNĂ

de

C. S. Stoicescu și D. St. Călinescu,

licențiați în litere și filosofie.

Prețul 1 leu 50 b.

— A eșit de sub tipar :

BROȘURA

INCHISORILE MELE

de

Silvio Pelleico

tradusă de

Clelia Bruzzeri.

ANUNCIURI PARTICULARE

De arendat moșia Slobodia-Ciorăscii numită și Jilistea, situată în districtul Râmnicu-Sărat, alături cu satul Gologani, la distanță de o oră de Focșani, pe șosea Brailei; 2,110 pogone (tote arabile) sunt rămase pe sâma proprietății în urma legii rurale; are plan economic, sat mare, case bune, magazin încăpător nou, apă curgătoare. A se adresa la proprietar, D-nu D. Polizu-Micșunescu, strada Batiste, No. 14, în București. (11)

Subsemnatul, preot la biserica Stavropoleos, fac cunoscut că de aci înainte, în loc de Preotul Alexandru Ion, mă voi numi Preotul Alexandru Petrescu, adevăratul nume de familie.

Preotul Alexandru Petrescu.

29 Septembrie 1878.

(2-2)

În ziua de 18 curent, fiind la comitetul permanent de Ilfov, am pierdut un bon domonial în valoare de 1,000 franci, cu seria No. 4,035, No. 40,341; cel care l va fi găsit este rugat a-l aduce la antreprenorul hotelului Avram, primind o recompensă de 150 franci; în cas contrariu, se va considera ca nul.

(1)

C. Marcolu.

AVIS.

În urma participării extraordinare a publicului român la loteria de Stat Hamburgiană, primim în fiecare zi mereu invitațiuni din partea mai multor firme de acolo, cari vor să primească distribuirea acestor lose în România contra acordării unui provision. În fața unei corespondențe mare așa de curgătoare, ne este imposibil de a răspunde fiecărui în parte, și declarăm prin acesta că nu instituim nici o agentură pentru vânzarea acestor lose, de orice ne este cu putință de a plăti pentru vânzarea acestor lose ver un provision, fiind că noi vindem numai lose originale.

Hamburg, Septembrie 1878.

Biurul principal de loterie

ISENTHAL & Co

Hamburg.

Steiner.

TACÎMURI ALFENIDE

Fabricațiune și proprietate exclusivă

CASSEI

V^{va} C^{rol} HALPHEN

4, Strada d'Hauteville, PARIS.

Semnul de garanție al arginturii

MANUFACTURA LA BORNEL (OISE)

LUCRURI ARGINTUITE. — TACÎMURI DE ARGINT.

În urma ruperei tratatelor prin cari, în timp de 25 ani, am fost legată cu casa Christofle, TACÎMURILE ALFENIDE, cari au fost în tot-d'a-una fabricate de mine și cari sunt proprietatea mea exclusivă, nu vor eși de aci înainte din fabrica mea, de cât revestite de semnul indicat mai sus. V^{va} C^{rol} HALPHEN.

DE VÂNDERE, în București, la bijutierii, ceasornicarii și argintarii.

NOTA. — PENTRU A EVITA CONTRAFACERILE A EXIGE SEMNUL INDICAT MAI SUS.

MINISTERUL DE INTERNE

DIRECTIUNEA GENERALA A TELEGRAFELOR SI POSTELOR

Se face cunoscut publicului că, cu începere de la ³/₁₅ Octombrie viitor, se vor primi și espedia și mesagerii din și pentru oficiul Odobesci, districtul Putna. Nr. 15,992. — 1878, Octombrie 1.

LOTERIA DE STAT HAMBURGIANA ULTIMA TRAGERE

CELE MAI MARI SANSE DE CASTIG

la 23 Octombrie, a. c., s. n.

se începe ultima și principala tragere a loteriei de Stat Hamburgiană, continuând fără întrerupere până la 13 Noiembrie a. c., s. n. In cursul acestor 20 zile se trag 28,100 câștiguri în total, mai există încă numai 69,500 lose în această loterie. Șanse de câștig și dăruite foarte însemnate, căci mai mult ca jumătate a tuturor losurilor existente trebuie să câștige negreșit 28,100 câștiguri ca și se împart precum urmază:

	Lei noi		Lei noi
1 câștig	a 500,000	4 câștig. fie-care câte	20,000
1 câștig	a 333,333	20 câștig. fie-care câte	13,333
1 câștig	a 166,667	30 câștig. fie-care câte	6,667
1 câștig	a 106,667	70 câștig. fie-care câte	5,333
1 câștig	a 80,000	200 câștig. fie-care câte	3,200
1 câștig	a 66,667	400 câștig. fie-care câte	1,600
2 câștig. fie-care câte	53,333	600 câștig. fie-care câte	667
2 câștig. fie-care câte	40,000	700 câștig. fie-care câte	333
3 câștig. fie-care câte	26,667	26965 câștig. fie-care câte	134

Tote 28,100 câștiguri fac în total suma de

8 Milioane 649,293 Lei noi

Contra transferii a precifului oficialmente hotărât de

L. n. 160 pentru losuri întregi originale

„ „ 80 pentru losuri jumătăți originale

„ „ 40 pentru losuri sferturi originale

Subsemnatul birou principal de Loterie, espediază aceste lose originale valabile pentru toate 20 de zile de tragere și investite cu armările Statului, în toate piețele României prin postă. — Costul se poate transmite în monedă hârtie română. Fie-care trimitere de lose va fi însoțită de programul oficial tradus în românește, și după terminarea tragerii, fie-care posesor de lose primesce îndată și fără să mai facă vre o reclamațiune lista oficială a tragerii, din care listă rezultatul tragerii se constată într'un mod foarte clar.

Pentru plata exactă a câștigurilor, guvernul german la Hamburg garantează cu totă averea grandioasă a Statului; asemenea și achitarea sumelor câștigate se face sub controlul guvernului german și prin intermediul nostru îndată după ce tragera e terminată. Avem în toate piețele mai mari din România corespondenți, în cât că putem plăti câștigătorilor sumele câștigate chiar la domiciliul lor și ev. în monedă de aur română. Având în vedere că mai este numai un timp scurt până la începerea termenului de tragere, și considerând circumstanța că cantitatea losurilor care mai este de dat e prea mică, rugăm pe onor. amatori a espedii comanda lor grabnic și direct către:

**Biroul principal de loterie ISENTHAL & Co.,
HAMBURG (Germania de Nord).**

Corespondăm și românește. Scrisori din România în Hamburg sesese în 70 ore.

Steiner.

UN PROFESOR al unui liceu din Paris se însărează a dirige educațiunea și instrucțiunea a două tineri străini, de la 9—15 ani. Cursurile liceului. Prețul convenabil. A se adresa la D-nu Baudouin, profesor la liceul din Venves, aprôpe de Paris.

S'a pierdut uă poliță de lei noi 1,533, bani 3, cu No. 9,210 și No. 121, dată din 3 Aprilie 1878, cu scadența la 3 Octombrie 1878, subscrisă de D-nii I. Stavrescu și I. Popescu în ordinul nostru, verii-cine ar fi găsit'o, este rugat să o aducă în magazinul nostru, strada Lipscași, No. 76; căci, în cas contrariu, se consideră ca hârtie albă și fără nici uă valoare.

(1) I. Heskia & I. Samoil.

DE ARENDAT, pe termen de 5 ani, moșia Brătescu, din districtul Ialomița, plasa Ialomița, ca la 4,000 pogone pământ arabil. A se adresa doritorii pe strada Filaret, No. 40. (2—2d).

**Epitropia seminarului Nifon
Mitropolitul.**

În ziua de 16 curent, neprezentându-se concurenți pentru arendarea moșiei Kiajna din județul Ilfov, epitropia publică din nouă ziua de 20 Octombrie viitor, când D-nii amatori se vor prezenta la cancelaria seminarului, strada Filaret, No. 2, de la orele 12—4 p. m., însociți fiind și de cuvenitele garanții în numerar sau efecte publice, spre a concura la licitație; cunoscând tot uă dată că această moșie se arendăză pe termen de 5 ani, cu începere de la 23 Aprilie viitor, era condițiunile se pot vedea în orî-ce zi de lucru la cancelarie.

No. 134. (1) 1878, Septembrie 23.